

கல்கி

அமர்த் இதழில்
ஜெகதீந்திரன் எழுதும்
கள்ளஞ்சல்கோபம்
புதிய சமூக நாவல்
ஆரம்பமாகிறது

KALKI

13.10.1968

40 பக்கம்

இன்று என்னிடம்
நிறைய பணம்
இருக்கிறது!

நான் ஒவ்வொரு மாதமும் சிறிய தொகைதான் யுனிகோ பாங்க் ரொக்கரில் டெபாஸிட் திட்டப்படி சேமித்து வந்தேன். இன்று எனக்கு இந்த ரொக்கத்தொகை கிடைத்திருக்கிறது. மாதத்தையணையில் குறைந்த பட்சம் செலுத்தும் தொகை ரூ 10/- அதிக பட்சம் ரூ 450/- இந்த ரொக்கரில் டெபாஸிட் அக்கௌண்ட்டை ஒருவரே அல்லது கூட்டாடவோ தொடங்கலாம்.

கீழ்க்கண்ட பணம் சேமிக்கலாம், யுனிகோ பாங்க் உங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும்

தலைமை ஆபீஸ் : கல்வந்தா

ஃபின்லே முன்னேறுகிறது...வண்ண திணுகளில்
'டெரீன்'/காட்டன் சூட்டிங்குகள், ஷர்ட்டிங்குகள்!

நீடித்து உழைக்கும் உறுதி, மடிப்புக் கலையாத பண்பு, நனைத்தால் விரைவாக உலரக் கூடிய வெளிப் பகட்டற்ற உன்னத ஷர்ட்டிங்குகளுடன் இனையும்படி தேர்ந்தெடுக்கப் பற்பல வண்ண திணுகள்.

அழகான சூடைகளுக்கு— ஃபின்லே

ஃபின்லே

ASP/JF-117

எடுத்துச் செல்ல ஒரு புதியமுறை

லென்ட் கோஸ்ட் கிராப்ட் கமிஷன் பஸ்திரிஸில் பயன்படுகிறது. இப்போது சிங்கப் பார்க்கும் அனாதையான பஸ்திரிஸில் அந்த பயன்படுத்தலாம்! வழக்கமான உபயோகங்கள் பலவும் கூட அதற்கு உண்டு. எம்மாதினா-வான பேக்கிங் வேலைகளையும் எளிதாக்குகிறது அது. ஏனெனில் முட்டுத்தனமாகக் கைகளும்போது கூடத் தாங்கும்படி, உறுதியாகவும், சீர்த்து உடைக்கும்படியும் கிராப்ட் கமிஷனத்தையாக்கிறது லென்ட் கோஸ்ட்.

உபயோகிப்பவர்கள் லென்ட் கோஸ்ட் கிராப்ட்...பல்வகைப் பயனூண்ட கமிஷன்

லென்ட் கோஸ்ட் பேக்கிங் சிவியல் முறையிற், ஹட்டி ரோடு, மும்பை-1.

வாங்கியதன்
தரத்திற்கு
எவ்வாறு
உறுதிபெறுவீர்கள்?

இதுவே அடையாளம்!

நிறைந்ததும் நேரத்தையும் மட்டும் கொண்டு ஒரு துணியை
மதிப்பிட்டுவிட முடியாது. பண்டமாண்பின் சான்றாங்குக்கு கட்டு
கொடுக்குமா? சில மாதங்களை ஆக மின்பும் புதுமண்களை மாற்றும்
இருக்குமா? இக் கேள்விகளுக்கு 'கேள்விகள்' என்ற பதில் உள்ளது.
துணிகள் மீது லாஸ்பாய் கொடுமார்க் இருந்தால், லாஸ்பாய் கட்டுமீதுள்ள லாஸ்கள் தாமத துணிகளைப்
பயன்பாட்டுக்காக உற்பத்தி செய்வதற்குமிடும் கஷ்டமான உதிகளை அனுபவத்தோடு முன்னித்து இயங்கி
வரும் எங்கள் எழுதுகிறோம். துணைகள் தாக்கீதமின் எடுத்துக்கொண்டன கேர்த்திமிக்க துணிகளை உல
கெட்டம் கொண்டு வருகின்றன, லாஸ்கள் பொருளின் தாத்திமிரு உறுதி பெறுங்கள். எப்போது துணி வசம்
கிழையும் அதன் மீது லாஸ்பாய் கொடுமார்க் இருக்கின்ற மாறுபாடு.

லாஸ்பாய் க்ருப்

தி அரவிந்த் மில்ஸ் லிமிடெட்.
தி ராய்ப்பூர் மாநாபாக்கரில் கம்பெனி
லிமிடெட்.
தி அசேசகா மில்ஸ் லிமிடெட்.
தி ஸாஸ்பூர் மில்ஸ் லிமிடெட்.

தி அருணா மில்ஸ் லிமிடெட்.
தி அகமதாபாத் பியூ கரட்டன் மில்ஸ்
கம்பெனி லிமிடெட்.
தி தூதன் மில்ஸ் லிமிடெட்.

இது போன்ற அழகான பன்னிரண்டு எடுப்புகள்

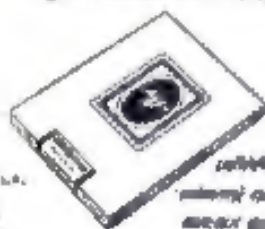
1/25 நிமிடங்கள்

இன்ஸ்டிக் III ...வாங்கிய நாளன்றே

- இவ்வித கேமரே 'பிளூட்' குறிகள், உரிபடுத்தும் தொலைநோக்கியும், பல நேரங்கள் கேமரம் காரியப்படுகியும்,
- 12 பேனிக் (Panik) படங்களை எடுக்க அளிக்கிறது ஒவ்வொரு 120 சுருளும்.
- எவர்-பேடி, உடைத, பேர்பட்டெலிட், சென்ஸ் மற்றும் பிராஷ் அமைப்பு, நவீன விலையில் கிடைக்கின்றன.

குறியிடப்படாதவாறு உடனடியாகக் கிடைக்கும் சிற்ப்பு

பேனிக் பிளூட் குறிகள்
எவ்நேரம் எவ்வளவுதான் குறிகள்
எவ்வளவு விரைவில் திரும்பும்

ஆக்ரா-செவார்ட் இந்தியா லிமிடெட்

மலர் - பத்திரம் - கல்பத்தா - சென்னை

CHAG-465-386 TH

GRASIM

STAPLE FIBRE A SUPPLEMENT TO COTTON AND OTHER FIBRES

Among Indian technological achievements Gwalior Rayon's success in producing Rayon Grade Pulp from indigenous raw materials without any foreign aid or collaboration has, perhaps, been the most remarkable. The staple fibre produced from the pulp has been a boon to the hard-pressed textile industry which was deprived of valuable raw materials when vast areas of cotton-growing land were lost to Pakistan as a result of Partition.

Grasim Staple Fibre is unique in many respects, and is, in effect, a supplement to all natural fibres including cotton, wool, silk, jute, as well as to synthetic fibres. When blended or mixed with other fibres, it increases the usefulness of the resultant fabrics, making them cooler, softer, and more comfortable while at the same time helping to lower costs.

Today Gwalior Rayon contributes substantially to the national economy. It keeps hundreds of textile mills busy, gives employment to thousands of people, helps clothe lakhs more, saves crores of rupees in foreign exchange, contributes handsomely and in ever-increasing amounts to the national exchequer—these are just a few of the calculable benefits.

Besides Rayon Grade Pulp and Staple Fibre, Gwalior Rayon also produces high quality fabrics and fabricates its own machinery and equipment.

As the needs of the nation for the basic necessities of life are constantly growing, Gwalior Rayon, conscious of its responsibilities, has already made plans to expand its production. It is the constant endeavour of the Company to serve the country to its utmost ability.

THE GWALIOR RAYON SILK MANUFACTURING (WVG.) CO. LTD.

Birgaon, Nagda.

பிரின்ஸ்
பிளேடு
-கிறதின்
எமன்மைபோல்
முகத்தடிவரம்
எத்ய்யும்
பிளேடு!

பெருந்தர காம்பன்சுஷன கொண்டு

பிரின்ஸ்

பெரு பிளேடுகளை உபயோகியுங் கள்

சென்னை-1952-10-10

தம்பிரமான
ஆண்மைத்
தோற்றம்!

இன்டர்நேஷனல்

லேன்டெக்ஸ் காலர் கொண்ட

ஷர்ட்டுகளும் புஷ் ஷர்ட்டுகளும்

விசேஷத்திற்கு இவரது துணிகளில் பிரமாணமான தேர்வுமற்றும், எந்தவித
மற்றும் எழுத்திலான துணிகளில் இவரது உடைகள் இவரது துணிகளில்
கட்டடங்களிலும், வரிக்களிலும், ஹால்களிலும் (புனைபுகளும்)
கிடைக்கின்றன.

இன்டர்நேஷனல்

விளாத்திங் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

208, அருண் கோயில்

பாண்டிச்சேரி வெங்கட் கோடு, ஹாஸ்த-34

கொல் : 370203

கொல் : 'MULTISHIRT' Bombay

முகத்தின்
முறுவலுக்குத்
தேவை
முழுப் பாதுகாப்பு...

கிருமிகள் அணுகாதவாறு உங்கள் வாய்க்கு முழுப் பாதுகாப்புத் தருவது ஸிக்னல்

சுதன் செவ் வரிகளிலிருந்து
கிருமிகளினத் தாக்கும் ஹெக்ஸாக்ளோரீன்

ஸிக்னல் பதனிடலின் செய்வரிகளைச் சொல்லும் கிருமிகளைத் தாக்கும் ஹெக்ஸாக்ளோரீன் அடங்கியுள்ளதற்கு காரணம். முகத்தின் முதுவியை ஒத்தெனப் போத்தில் காற்றை... கிருமிகள் அணுகாத வாய் முழுவதையும் காத்துக்கொள்ள ஸிக்னல் உபயோகிப்பதைப் புதுமையாகக் கனவ, மிதமிஞ்சிய துள...வாயை உங்கள் பற்கள் வெண்மை போக்கும் வாய்நிரல்பும் தூய்மைப்பாடு உங்கள் வாய் மலரும். ஸிக்னல் புனைகலவை ஆரோக்கியப் புனைகலவை.

கண்ணாடிக் காணும்படி,
ஒர் நச்சுநாசினி
அடங்கிய பற்பசை
இது ஒன்றே

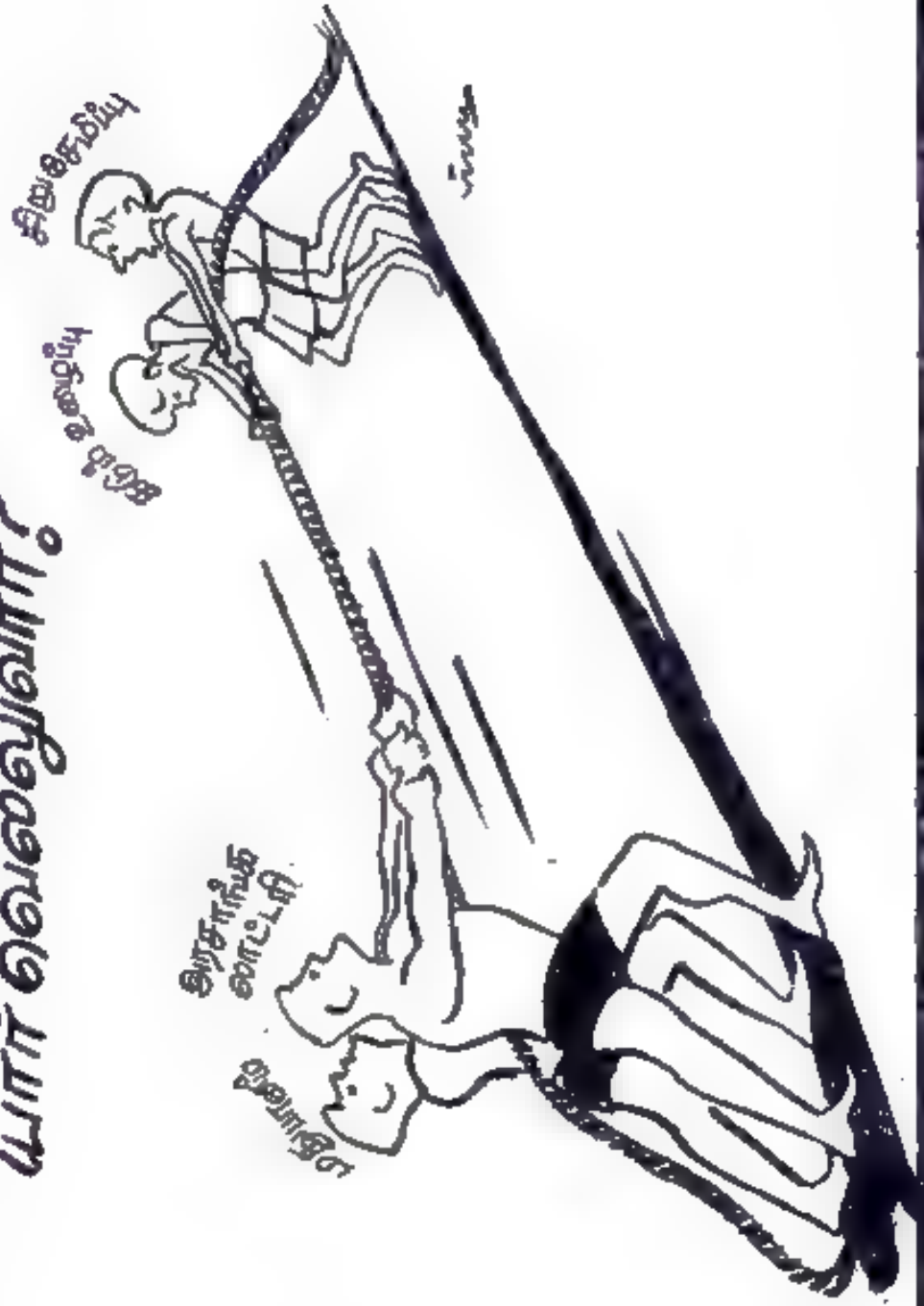
இத்துஸ்தான் லீவர் லிக்டெட்டிங் தரமான தயாரிப்பு

சின்டர்ஸ்-50 5-110 TM

யார் வெல்லுவார்?

திவாலா நிலை நிரூபணமாயிற்று!

கணித விதிகளில் விவலந்நை நேரடி யாக நிரூபித்துக் காட்டுவது கஷ்டம். அச்சமயங்களில் இவ்விதிக் கு மாறாக இருந்தால் என்னவாகும் என்று பாரித் தால், அது அபத்தம் என்று தெளி மாகக் தெரியும். இவ்விருந்து விதிக்கு விருபணம் பெறுவார்கள். இவ்வாறு ஒரு விதியை நிரூபிக்கும் முறையை 'அபத்த முடிவு' (Reductio ad Absurdum) என்பார்கள்.

நம் சர்க்காரின் திவாலா நிலையை நேரடியாக ஒப்புக் கொள்ள முடி யாதவர்கள், இப்படிப்பட்ட ஓர் அபத்த முடிவின் மூலம் அதை ஒப்புக் கொண்டேயாக வேண்டிய நிலை ஏற் பட்டுள்ளது. இந்திய அரசாங்கத்துக் கும், அதன் ஊழியர்களில் பெரும் பாலாருக்கும் இடையே முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏறியரும் விவலாசி களைச் சமாளிப்பதற்காக ஊழியர்கள் சம் பளமும் படிக்கவும் உயர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கமோ, ஊழியர்களின் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊதியம் வழங்குவது பற்றிச் சிந்திப்பதற்கில்லை என்கிறது. இருப்பினும், ஊழியர்களின் உழைப்பு மட்டும் வேண்டும் என்கிறது. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரிகள் ஒழிந்த நேரங்களில் வேறிடங்களில் வேலை பார்த்து உபரி வரு மளம் பெற முடியாது. எனவே, அரசாங்க ஊழியருக்கு அளவு தேவையின் அடிப்படையில் சம்பளம் தர வேண்டியது முற்றிலும் அவசியமாகும்.

தத்துவ ரீதியில் சர்க்கார் என்று ஒன்று இருந்தாலும், நடைமுறை யில் ரத்தமும் சதைபும் கொண்ட சர்க்காராகக் கருதப்படுவது அதன் நிரூபாக இயந்திரமே — அதாவது, அதன் பிப்பத்திகளே. சர்க்கார் என்ற தத்துவத்துக்கும், சர்க்கார் என்ற நிரூபாக இயந்திரத்துக்கும் இடையே முரண்பாட்டை எதிர்பார்க்க முடியுமா? ஒருகால் சர்க்கார் அமைப்பே மாற வேண்டும் என்று ஒரு தேசிய இயக்கம் தோன்றி, அதன் அங்கமாக, நிரூபாக

இயந்திரத்தைச் சேர்த்தோர் ஒக் துழையாமை செய்தால் இப்படி ஒரு நிலையை எண்ணிப் பார்க்கலாம். ஆனால் சம்பளமும், படிக்கவும் உயர வேண்டும் என்பதற்காக இப்படி யொரு முரண்பாடு ஏற்பட்டிருப்பது எண்ணிப் பார்க்க முடியாத ஒன்று கும். சர்க்கார் தன் நிதிப் பொறுப் புக்களைத் திரிக்கும் நிலையில் இருத் தால் இப்படி நேராது. எனவே, இப் படி, நேர்த்திருப்பதிவிருந்து — அபத்த முடிவின் மூலம் கணித விதி நிரூபண மாவது போல் — சர்க்காரின் திவாலா நிலை நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீமதி இத்திரா காந்தி அவர்கள் தென் அமெரிக்காவில் ஒன்பது நாடு களில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டுள் ளார். எதற்காக? உலக சஞ்சாரம் கவாரஸ்யமாகிறது. சிந்தனையு மது பாணம் செய்தால் கனிப்பு உண் டாவது போல், முக்கியமான விருந் தாளியாதி ரத்தின கம்பள உபசாரம் பெறுவதும் ஒரு கிளவிதர்ப்பை உண் டாக்கும்; 'நாம் நங்குக இருக்கிறோம்' என்று எண்ணச் செய்யும். ஆனால் இன்று நம் நிலை என்ன? இந்தியா எதை நோக்கிச் செல்கிறது? தேவை யில் அடிப்படையில் சம்பளம் தருவது சாத்தியமில்லை என்று சர்க்கார் சொல் கிற நிலையில் நாடு உள்ளது. அப்படி யானால் சர்க்காரின் அலுவல்களை எப் படிச் செய்து முடிப்பது? சர்க்காரில் ஊழியம் பார்ப்பவர்கள், பூரண விச லாசம் காட்ட வேண்டும் என்று வறுக் கட்டாயமாகக் கொரப்படுகிறது. இது நியாயமே. சர்க்கார் ஊழியர் சம்பள உயர்வு பெறுவதற்காக வேலை நிறுத்தம் சொன்னது பற்றியோ, வேலையை மந்தமா கச் செய்வது குறித்தோ, தேச வாழ்வை நாசமாக்கும் யுக்திகளைக் கையாள்வது பற்றியோ நினைக்கவும் கூடாது என்பது உண்மை. ஆயினும், இதற்குப் பிரதி யாக, சர்க்காரும் தனது ஊழியர்களின் குறைகளைக் கவனித்து உடனடியாகப் பரிசாரம் தரவேண்டியது அதன் கடமை

யாரும். இவ்விதம் ஊழியருக்குத் தேவைப் பட ஊதியம் தருவதாயின் செலவு உயரும். அதாவது, சர்க்கார் வருமானத்தோடு இத்தப் பிரச்சினை தொடர்பு பெறுகிறது. இவ்வுதர சர்க்கார் வருமானத்தை அதிகமாக்கிக் கொள்வதற்காக தேரடி வரிசை உயர்த்தியும் பலன் இராது. அப்படிச் செய்வதால் பொருளாதாரச் சங்கடம் ஏற்பட்டு, சர்க்காரின் வருமானம் மேலும் குறைகிற நிலையே ஏற்படும். எவ்வளவு பூரி மெழுகி மயற்பழக வரிவை உயர்த்தினாலும் அதன் கனம் ஏழைகளின் தலைபிலேயே விழும். அவர்களுக்கு வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாகி, அரசாங்கத்துக்கு எதிராக விநோத உணர்ச்சி பரவும்.

சிப்பந்திகளின் ஊழியம் தேவையில்கூட என்று சொல்வது அசாத்தியம்; அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கும் நியாயமான சம்பளங்களைத் தருவதும் அசாத்தியம்; ஏனெனில், நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ வரிவை உயர்த்துவது அசாத்தியம் -- எனில் இது நியாய நிலையாற்றி வேண்டுமா? வரிகள் போட முடியாது எனில் கடனும் செடிக் முடியாது. 'எங்க உன் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் தருவதற்காகக் கடன் தாருங்கள்'

ஒலியக்கரம் ஒய்ந்தது!

கங்கரோ விபக்கம் நீடி
கவிய பெருமான் இவ்வக
பெருமணி உலகு செங்கு

—பாரதியார்

மீதி கிண்பாடி விட்டது !

அமரத்துவம் வாய்ந்த ஒலியங்களைத் தீட்டிய மணிவாய் அற்புதத்தில் கவிவரணியின் அடியிலே அடைந்துவிட்டார் !

அழநகரமீதும், எவ்வொராமீதும், கடல் மங்கியதும், கழிவாக புரிகிறதும், தெருவன் வாசலிலும், கிணியாலிலும், பாடாமலிலும், பட்டக்கல்லிலும் உள்ள சிரஸ்திவிச் சிற்ப, தெதிரங்கிவந்த தமிழ் மூங்கிலும் இவ்வய்களில் எல்லாம் புத்தகரீர் பெருச் செந்த ஒலிப் தமக்கு மட்டும் நிக்காவின் வரமாக வாய்க் வந்திருக்கல்கிலும்.

இவ்வுதம் எத்தனையோ அரிய ஒலிச் செயல்வகளை அகரிப்பிருந்து எதிர்பார்த்திருந்த ரகசியவைகள் ஏதாத்திவிட்டு, நாற்பத்தாரும் வலுதினியே நம்மைப் பிரிந்து சென்று விட்டார் !

பொருமைக் கவிஞர் மரபில் பிரத்தமணியத்தின் உதிரத்திலேயே கவி உணர்வு வந்திருந்தது. கவிச் கவனாரியில் பரிசுறு அந்த உணர்வுக்கு உன்னதமான உருவம் தந்து கொண்டார். 1941ம் 'கவி'ப் பத்திரிகையில் சேர்ந்து, அதன்பின் பதினாற்பதாண்டுகள் கவி வரலாறு உயரிய ஒலிப் பணி செய்த தமிழகமெங்கிலும் தமக்கெனத் தனிப் புது கொண்டார். பேராசிரியர் 'கவி' அவர்களின் நிறுவில் நங்க நேர்ந்தது மணியத்தின் பெரும் பேராக அமைந்தது.

என்று அமெரிக்காவையோ, ருஷியாவையோ செடிக் முடியாதே !

பிரத்தியட்ச நிலையைக் காணும் சர்க்கார் இவ்வுதம் கவிதா மூடிக் கொண்டிருக்க முடியாது. கவி தாடுகளுக்குப் போய் விடுவதற்கு பெறுவதால் மத்திரிகள் காப்பாண உணர்வைகளிலிருந்து தப்பிவிட முடியாது. இவ்வைய ஆட்சியாளர்கள் தேச நிலைமையை உணர்ந்து செயல் வேண்டியது யாதெனில், கட்சிப் பற்றற்ற ஒரு குழுவிடம் நிர்வாகத்தைத் தரவேண்டும். கவ்முறை விமோ, அதலிச்சா மார்க்கத்திமோ தாட்டில் கிணர்ச்சி ஏதும் ஏற்படக் காத்திராமல். இவ்வைய சர்க்கார் கவோச்சையாகவே அமைதியான முறையில் மனமொப்பி ஒரு கட்சிப் பற்றற்ற, கொள்கைப் பிடிவாதமற்ற ஆட்சிக்குவக்கு இடம் தர வேண்டும். நாளை நம்மீது கமத்திக் கொள்ளுகின்ற இம்ணையெவ்விட நிலைமீதுந்து தப்பி விளிமான் மாறுதல்கள் தெனல். இத்தினிர் மாறுதல்கள் ஏற்பட்ட, மூதலாவதாக ஆட்சி பீடத்திற் உச்சியிப் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டாக வேண்டுக.

(அடிப்படை: ராஜாதி 28-10-54 'கவி' ராஜ்ய' லில் எழுதிய கட்டுரை)

பாலில் சேர்த்த மூங்கிலுமீட்டப் போய்ப் பேராசிரியர் அவர்களின் கவி உணர்வில் மணியத்தின் ஒலித் திறன் பரிமளித்தது. பண்டைப் பாரதத்தின் மகத்தான சிற்ப-சிற்பிதர் செயல்வகளை வெவ்வாய் மணியம் பெயர்த்தெழுத அவருக்கு ஊக்கமும் உதராளமும் அளித்தார் 'கவி', அதனும் 'மணிவாய்' பெற்ற பவச் தமிழர் அனைவரும் செட்டத்த பயனுயிற்று.

திரை உலகில் புகுந்து, 'பார்த்திபன் கவடி' திரைப்படத்தில் கவிப் பணி புரிந்து, தமிழரின் பண்டைய நாள்க்கச் சிறப்புக்களை வெள்கித் திரையின் பிரலாங்கிச் செய்தார்.

தெய்விகம் என்பதே பாரதக் கவிதைகளின் ல்லநாடி. நமது மரபுக்கிணையில் மணிவாய் வந்த ஊர, அவர் சொத்தமாகக் கீட்டும் தெதிரங்கிலும் இத்தத் தெய்விகம் நல்ல மடவியிற்று மணக்கவாயிற்று. புனித பாரத கவாசார பரம்பரையின் சிறந்த வாரிசாகும் பரக்கியத்தைப் பெற்றார். கவிதைக் கவருவதாக மட்டுமின்றி, கவி ஏழில் மிக்க தாலையும், கவரையமாகவும் உள்ள ஒலியக் கவித் தீட்டுவதில் தனிப் பெயரெடுத்தார்.

அவர் அவராமல், சலியாமல் திரட்டி கவத்த கவிச் செயல்வகன் எத்தனா எத்தனையோ ! அவர் யாவும் அவரது ஒலியல் சளுக்கு உயிர் தந்தன. தெதிரம் கவிவதினும், அதன் பிணைணியைப் பிணவதிலும் அவர் எட்டிய சிரத்தை அதிசயமானது. நமக்கு அவரது ஒலியல் முழுமையாகவிலே தொன்றும், ஆனும் அந்தக் கவிஞருக்கோ அப்படித் தொன்றாது. ஓர் இண்டு இடுக்கு விடாமல் நுப்பமான, பண்பான கவிமயம்சல் கவி மேன்மேலும் சேர்த்தபடி, இருப்பார்.

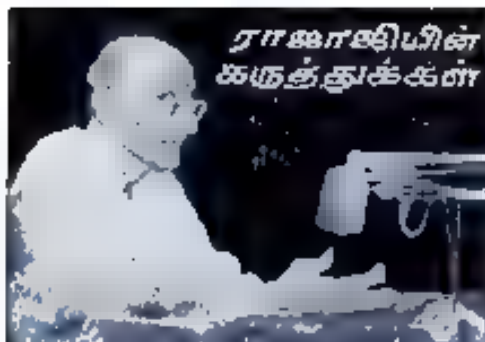

மிகவும் உடல் நலிவுற்ற போதினும் கூட அவர் 'ஏனோ தாபிது' என்று தம் பணியை ஒப்பித்தமல், பிடிவாதமாக பூரணத்துறையெழுத்துகள் ஏற்றிக் கொண்டேயிருந்த உடமை உணர்வை இப்போது நினைத்தாலும் நெஞ்சு தெறித்தெழுது.

ஒவ்வொரு மனநிலையிலும், ஆனாலும் அவர் வளரத்த ஒவியங்கள் என்றும் நின்று அவரது நினைவை நினைப்படுத்தும். அவர் தீட்டிய சித்திரங்கள் - தெய்வத் திரு உருவங்களும்,

சித்திர நாபக நாபவியமும் - கவி மானாக உரங்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கியதும்.

தனித்தொன்ற ஒரு கவிஞரின் குடும்பம் - அவரது மனப்பாட்டையும் ஒவ்வொரு மனநிலை - தங்கு காழ்ச் செய்வது நன்றி மறவா நந்தியின் நாட்டினரின் கடமைவாகும். 'மணிபம் உதவி நிதி' இவ்வு. 'மணிபம் நினைவு நிதி' யாகி விட்டது! குங்குத சித்திர நிதி நந்தியின் நினைவுக்குரிய அஞ்சலியை வாசகர்கள் சொல்கிறவரென உறுதியாக நம்புகிறோம்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

நிறைய வேலை வாய்ப்புக்கள் வேண்டும், என்பதும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் விரும்புகின்றனர். தங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆண்டுதோறும் புதிதாக வேலை தேடி வருகிறவர்களை உத்தேசிக்கும் அவர்கள் இவ்வாறு விரும்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் மேலும் முதலீடுகள் செய்யப்பட்டால்தான் இந்த விரும்பம் நிறைவேறும். முதலீடு செய்வதற்கு நல்ல உழைப்பாளிகளை தேவை; உழைப்பதைத் தவிர்த்து நினைப்பவர்களும், நாச வேலைக்காரர்களையும் தவறான வழியில் அழைத்துச் செல்லப்படுவதற்குத் தயாராகவிரும்புவதற்கும் அவசியம்.

நாச வேலையால் உத்தியோக வாய்ப்புப் பெருகாது. அத்துடன் சம்பளத்தை உயர்த்தவும் முடியாது. இந்த உண்மையானதைத் தொழிலாளர் உணரமுற்று செயல் வேண்டும். இவ்வாறு தொழிலாளர்களுக்கு அறிவு விளக்கம் தருவதை கம்யூனிஸ்ட்கள் (வலது சாரி, இடதுசாரி இருவருமே) விரும்பவில்லை. கம்யூனிஸ்ட்கள் தமது தந்திரத்தை எல்லாருமே வெகு தொகையாகப் பாரிக்குமாறு செய்து விட்டனர். அப்படிவிரும்பும் சில அரசியல் கட்சிகள் கம்யூனிஸ்ட்களில் ஏதேனும் ஒரு சக்திக்கு ஊக்கம் தருவது விடையாகத் தோதலில் ஒரு சில வர்க்கம் பெறுவதற்காக, நாச வேலைக்காரர்களிடம் மிகுந்தவாக நடந்து கொள்கிறார்கள். இது குற்றம் திருத்தி வராதது கொள்ளை. இந்தச் செயல்களுக்கு இழப்பதால் பெரிய வித்தியாசம் ஏற்பட்டு விடாது. சட்டத்திற்கும், ஒழுங்குக்கும், ஒன்றோற்றத்திற்கும் பதிலாகக் குழப்பத்தை விரும்புகிறவர்களை, தேசப் பொருளாதாரம் குறித்துக் காணத்துக்கொண்டவராத பழைய வழந்தோடுக் கொள்ளையின் பின்பற்றுவவர்களை நம் நாடு ஏற்கவில்லை.

இந்த காந்தி நூற்றுண்டில், இளைப்புச் சக்திக்கு இடமில்லை. ஒத்துழைப்பு மட்டுமே தத்து உற்பத்தியையும், முதலீட்டையும் பெருக்கித் தொழிலாளர்களுக்கு வளப்பதற்குத் தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கும்!

***

லாட்டிகள் நடத்திப் பணம் திரட்ட ராஜ்ய சர்க்காருக்குச் சட்டப்படி அதிகாரம் இல்லையெனில், சாஸனப்படி ராஜ்ய

சர்க்கார்கள் பெருத அந்த அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காரின் 'அனுமதி'யால் அல்ல பெற்றுவிட முடியாது. சட்டமன்றம் ஒரு மாகபே இப்படி உபரி அதிகாரம் வழங்க முடியும். இந்தச் சட்ட சம்பந்தமான அம்சத்துக்கு வாரும் விடை சொல்லாதது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இதில் உள்ள அதாரமிக அம்சத்தையும், கௌரவக் குறைவையும் கவனிக்க வேண்டும். 'லாண்டெட்' என்ற பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை கூறுவது ரசமானது!

பிரிட்டிஷ் லாண்டெட்டில் வைத்தியப் பணிக்காக சர்க்கார் லாட்டரி நடத்துவது பிரயோஜனம் சில மாதங்களுக்குமுன் வந்தது. அப்போது மில் மார்கெட், தெர்பிசைம், 'தொழிற் கட்சி'வைச் சேர்ந்த ஒரு நிதிமந்திரி தேவிய லாட்டரி பற்றிச் சித்திப்பது பரிதாபமான கார்டி' என்றார். 'வைத்தியப் பணிக் குப் பணம் வேண்டுமாவின் அதற்குரிய ஒரே வழியான வரிவிதிப்பை நேற்கொள்ளும் வகையில் தமக்கு வேண்டும்' என்றார். இதன் மீது கட்சித் கொடூர இல்லாமல் லாண்டெட் மென்றால் வாக்கெடுக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக சர்க்காரின் லாட்டரித் திட்ட உத்தேசம் கைவிடப்பட்டது.

***

மர்க்கெட்டில் நடத்துவதாக திட்டமிட்டிருந்த அசை உலகக் கம்யூனிஸ்ட் தலைமைக் கூட்டம் காலவரையின்றி நவீனப் போடப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு புடர்பெய்டில் கடிய கம்யூனிஸ்ட், நாகெல் முடிவு செய்திருப்பது, சைக்கோகெடிக்விடாவின் மீது குடியா எடுத்த நடவடிக்கையை அனை கண்டிப்பதற்கொப்பையாகும்.

இப்போது குடியா கம்யூனிஸ்ட்களின் தலைமை தாடு என்பதை விட உத்தேசாதிகார வலவரக என்ற முறையிலேயே உருவாக்கி வருகிறது. தங்களைக் கற்று உயர்க்கொண்டியால் வாரும் நாடுகளை இரும்புக் கரத்தால் அரத்தி நெருக்கிறது.

'தாட்டியா' நாடுகளிடம் காணும் ஸ்தம்பியம்மையும், அமெரிக்கமக்கள் உலகப் பிரச்சனைகளில் தல்கொடுக்காமல் ஒதுங்கி இருக்க விரும்புவதும் குடியாவை இப்படி வலுவாக்கி உள்ளன. முன்பு பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் மகத்தான நிலையில் இருந்தது போல் இப்போது குடியா உள்ளது.

அமெரிக்கா தனித்திருக்கப் பிரியப்படுவதால், இவ் வந்திர அபிமானிகள் கம்யூனிஸம் தாருகையே இன்று விரைவடைந்தால் நம்பி இருக்க வேண்டும். நீண்டகால அரப்படைவில் கம்யூனிஸம் இன்று விரைந்தாக வேண்டும் என்பது காலத்தையும், ஏனெனில் அது இயற்கை விதிகளுக்கு முரணானது. ஆயினும் குறைந்த கால நோக்கில் பார்க்கப்போவானின் வள முறைகளை வெற்றி எனத் தொழுகிறது.

***

பிரிட்டனுடனும், அமெரிக்காவுடனும் குடியாவும் சேர்த்துப் போராடியே தனித்தனிக் கொண்டியை இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் வெற்றி கொள்ள முடிந்தது.

எனவே, ஐ. நா. சாணங்கிய இவ்வாறு
மேற்கு ஜெர்மனியில் தங்கித் தனக்கு
உரிமை உண்டு என்று குடிபா கறுத்தது.
இதை அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அதிரா
பூர்வமாக நிராகரித்து விட்டன. இந்த
கூறுதலேயே மேற்கு ஜெர்மனி எக்காகும்
தும் அந்நாடுகள் எதிர்ப்புள்ளன. குடிபா
தாங்குதல் சாதகமாகக் காட்டும் ஐ. நா.
நாணஸ் ஐரத்து இந்தக் காலத்துக்குப்
பொருத்தது என்பதற்குப் பிரிட்டனும்

கமெரீக்காயும்: தேர தாடுவனில் எந்தத் தவிபொரு தாடும் மேற்கு நெர்மனில் நுறுங்கிட ஸ்ஷாபென்றும், ஸ்ஷுமாசு ரேந்து போய்க் கடுபட்டதால், ஸ்ஷுமாசு ரேந்தே பீதியுடன் செயல்பட வேண்டும் என்று இவ்விரு வயவரகன்க ளுறுத்தினர். குடியா கொரும் உரிமை அபத்தமானது. தனக்கு சாதகமாக குடியா சூரியிடும ஸ்ரத்தடுக்கின்றது. ஸ. சத்த செய்ப ஸ்ஷப வென்றும்.

சூடாமணி பிரதானம்

[illegible][illegible][illegible][illegible]

மாண்புமிகு திரு. அ. சண்முகம்: அவர்கள் அரும்கையுடையது. மனிதநேயம், மனிதநேயம், மனிதநேயம்.

பலவிதப்பலம், குளிர்நீர்ப்பாசம், புதி
யோர் இந்த தூட்டிய தூட்டத்திற்
பாசமினிதி யின் முகமுநீர் உன்.
பெரும் பாத்நீர்ப்பாசம் குளிர்நீர்
உன் உன் இந்தப் பாத்நீர்
நீர்ப்பாசம் பாத்நீர் உன்
பாத்நீர், நீர்ப்பாசம் பாத்நீர்
பாத்நீர், நீர்ப்பாசம் பாத்நீர்
பாத்நீர், நீர்ப்பாசம் பாத்நீர்
பாத்நீர், நீர்ப்பாசம் பாத்நீர்

[illegible]

தவருது உபயோகித்தால் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை ஈறு உபாதைகளை நிறுத்தி, பற்சிதைவைத் தடுக்கிறது

சிதிரேயர், பெசியோர் யாவையிடமிருந்தும் தாமதவே தேடி வந்த நற்சாட்சிக் கடிதங்கள், ஈறு உபாதைகளையும், பற்சிதைவையும் தடுப்பதிலே போர்ஹான்ஸ் பற்பசை யின் விபக்கத்தக்க வெற்றியைப் போற்றுகின்றன. இந்த நற்சாட்சிக் கடிதங்களை ஜெப்ரி மானேர்ஸ் & கோ, லிட். கம்பெனியாரின் எந்த ஆய்வேளும் கரணலாம்.

"உங்கக் தயாரிப்பான போர்ஹான்ஸ் பற்பசைப்பரான 18 ஆண்டுகளாக விடாது உபயோகித்து வருகிறோம். முன்பு...என் பற்களும் ஈறுகளும் மிக மோசமான நிலையிலிருந்தன. உதாரணமாக பெசியோவும் பற்சிதைவும் சேர்ந்த சைக்கு வலித்து வலியையும் சுகடத்தையும் சம்படுதலினால்... என் பற்களும் ஈறுகளும்...உங்க 18 ஆண்டுகளாக உலகத் தியேயி மூலமுதலாகிய நன்குமற்றும் எவ்வாறு போர்ஹான்ஸ் பற்பசைகளைச் செலவே".

—சுமர்சு கோ, சூம்பர்சு, ஸ்காட்.

"உங்கத் மூன்று மாதங்களுக்குமுன் பன கோடி மத்தம் ஈறு வலியானது அவதி. உங்களுடைய போர்ஹான்ஸ் பற்பசையை உன் உபயோகிக்க ஆரம்பித்த நேரம், என் பற்கள் தனி வெக்சஸ்பராய் பிசுனுக்கொன. பனியோ, ஈரி கோ வலியே மூக்கி".

—என். சங்கர், ஆஸி.

போர்ஹான்ஸ்

பல் கவத்தியொருவரால் உருவாக்கப்பட்ட பற்பசை

பற்களைத் தக்கமுதறில் முடிக்கிற திரைமீளும், கரணியிலும் போர்ஹான்ஸ் பற்பசையையும், போர்ஹான்ஸ் டயம்-ஆக்ஸை தே திரைமீளும் உபயோகியுங்கள்... உங்கள் பல் கவத்தியைமீளும் தவருது பருத்து வர சூம்பர்!

இவ்வசம்! "பற்களையும் ஈறுகளையும் பாசு கிக்கும் மூன்று" என்ற வண்ணப் புத்தகம். தமிழ், ஆங்கிலம் திரைமீளும் கிடைக்கும். இப் புத்தகத்தைப் பெற, (தபரம் செலவுகரை) 10 பைசை தபால் திரைமீளும் இக் கப்பலுடன் அனுப்புகள்: கரணிகல் டெக்டிட்டல் பூரே, தபரம் 10031, ஸ்காட் 1.

பெயர் _____ K 6

கிரகம் _____

மொழி _____

30 P-303 TAM

மணியாசா மணியூர்

திரு க. வி. ராமாநுஜம் அவர் களின் அனுபத்தோராவது பிறந்த தின ஸவனம் பம்பாயில் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப் பட்டது. மகராஷ்டிர முதல் மத்திரி ஸ்ரீ வி. பி. நாயக் அவர் களும் மத்திரி மத்திரி ஸ்ரீ சுவாமி அவர்களும் மற்றும் பல கலை உடைய பிரஜைகளும் கலந்து கொண்டு விறப்பித்தனர்.

படத்தில் ஸ்ரீ சுவாமி அவர்கள் வெள்ளியாடான மண்டபத்தை திரு ராமாநுஜத்துக்கு வழங்கி இருர்.

மகராஷ்டிர முதல் மத்திரி ஸ்ரீ வி. பி. நாயக் பொன்னாடை போரித்திக் கௌரவிக் இருர்.

மணி விழா கண்ட தம்பதியர்,

திரு ராமாநுஜத்தில் உருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்து பெரிய பம்பாய் மேவர் ஸ்ரீ குல் கர்னி அவர்களின் பேசில் மெயும் மக்கள் ஆரங்கம்.

அவனும் அவளும் ஆர்.சூடாமணி

அவர்கள் இருவரும் பதிவு ஆபீசிலிருந்து திரும்பும் போது, அதைச் சூழும் உரிமைகளை அவரும், சூட்டும் உரிமைகளை அவளும் அதே ஆபீசிலிருந்து கொண்டு வந்துவிடுவார்கள்.

அவன் பஸ்தெய்க்கச் சென்றான்.

முதன் முதலாக அவன் அவளைச் சந்தித்தது தன் தங்கையின் வீட்டில் நடந்த ஒரு விருந்தில் தான். சாதாரணமாக அவன் அது போன்ற விருந்து

கிழக்கில் கருத்தினை விளையாது. விழித்துக் கொண்டான்.

இரவு நெடு நேரம் உறக்கம் வந்திருக்கவில்லை. அதன் பிறகும் விட்டு விட்டுத் தான் தூக்கம். இப்போது இமைகள் மிளிர் மறுப்பது போல் பாரம் அழுத்தியது.

அடுத்த கணமே அநிர்த்தி. இது என்ன நான் என்பது கர்ரென்று உறைந்தது. தூக்கக் கனகம் பட்டென்று தெளிந்தது.

அவன் படுக்கையிலிருந்து எழுந்தான். சீட்டியவுக்கத் தொடங்கிய போது, தான் உற்சாகமாக விழுப்பி தாகத் தவக்கொழியுத்துக் கொள்ள ஒரு பக்கபலம் தேடிச் செல்வது போல் தோன்றுவது. கிழக்குப்புகழை கிறந்த லுள்ளம் போன்றதில் நனைந்தது. அவன் வாழ்வுமயங்கொன்று போன்றேனோ கொண்டு கொளியப் போகிறது தனி வாழ்வு இவ்வேரு தெரிந்தது. பத்து மணிக்கு அவன் பதிவுக் காரியாலையம் செல்லும்போது அங்கு நொழுவையும் இவ்வுறம் வாழ்வுப் பங்கேல் அவன் கழலில் காத்துக் கொண்டிருக்கும்.

தூங்கல் வழியாகப் கொண்டு விடையோடு புள்ளொகையும் பூமணமும் உள்பே இளைந்து வந்தான். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் நடந்த ரோஜாப் பதிகங்களைக் கம்பினைச் வழியே எட்டிப் பார்த்தான். பதியிடுவாய்க்கையே தானைத் தாய் கிவத்த ஒரு முகம் போய் கிவப்பு ரோஜா ஒன்று பார்வைகளைக் கவ்வியது. பிரம்மாண்டமான ஒரு விரவிலிருந்து உருத்த ரத்தச் சொட்டாக ஒரு பெயிர். அவர்ந்த தனி ரோஜா. நெற்று அதன் சாராயம் போய் இருந்த மூலகை கிருந்து இன்று அத்தப் பூனை மலர்ச்சி முருக் காவியமாக விசிந்து விடந்தது.

அதை அவளுடைய குழலில் சூட்டலாம். இதுதான் கரை அவன் பூக்குடமாட்டான். ஆனால் இன்று.

கனிக் கலத்துகொண்டிருக்கிற கனகம் ஓர் இரண்டைக் கேட்டுவிட்டு தனமில் அதை மீண்டும் மீண்டும் ரூபகம் உருத்திக் கொள்ள மனமற்ற தோற்று. இழம்புக்கிவிக் தலிப்பது போன்ற ஒரு கோகம் அவனைக் கவித்திருக்க காலம் அது. அவனை உற்சாகப்படுத்தப் பதிலம் லுயற்கெம் செய்யும் கறவினர்களின் போலுட்டு உதட்டிய் கிவிப்பு எப்போத ஒரு பிரவானையைக் காட்டி விரைவடித்த காலம்.

அம்முறை தங்கை என்னில் விடவில்லை. அவளும் அவன் கணவனும் அவனை யிகவும் வற்புறுத்தி அழைத்தனர் பேசில் அவன் சென்றான்.

சிகோதகிவின் பிற தோழி கனைப் போவத்தான் அந்த அவளும் அவளுக்கு அறிமுகம் செங்கிசுப்பட்டான்.

அத்தனை பேருக்கு நடுவில் அவன் புது கிளைட்டில் கிழித்த ஈதல் கோடு போய் பகிச்சென்று தனி காய்த் தெரித்தான். தெரிந்த

குளியலா கிருத்தது. ஓர் அனுகங்கத்தில் 'டைப்பிங்' டாகப் பணியாற்றி வந்தாளாம். இவக்கெய்மும் தோட்டக் கனையும் அவளது பொழுதுபோக்குகள். பூவனர்க்கும் கிரங்கிலுள்ள நவீனமேதான் நூலை ரசிக்கும் உணர்வுகளிலும் இருக்கும்போய் தோன்றி பது. அவன் பேசின பண்ணைக் கேட்டபோது.

அத்தப் பேசின உயர்வுக்கு அடிமைகளிடம் டாஜு லுக்கத் தெகிவுக்கும் நேரான பார்வைக்கும் ஓர் இயல்பான கம்பிரத்தோடு தன்னை கவித்துக் கொள்ளும் தோர்னைக்கும் மனம் பறிகொடுத்த விட

பாரு? ஊர்த்ற அலன் கண்ணிம் திம்
ரென்று துலிர்லிட்டா. பார்க்கப் போனும்
அழகு என்ற சம்பிரதாய கட்டணம் ஏதும்
அவலிடம் அரைத்திருக்கவில்லை. ஆரிலும்
உறுப்புக்களின் செருக்கையில் இருமித் துணைக்
கம் தெரிந்தது. தராகத் தட்டுக்கிணை சடாக
நிறுவியது போன்றதொரு சைத்தித் தன்மை
யின் துறுப்பாத அமைதி அவலிடம் காணப்
பட்டது.

அன்று பேச்சு ஏதெனோ விளைவகிந்த
தொட்டு வந்து கடைசியில் "அழகு" என்ற
பொருள் பற்றி விவாதம் எழுந்தது. அப்
போது அவள் சொன்னாள்.

"அழகு என்பது வேறெதுவுமில்லை; முர
ணத்திதே அழகு."

"ஆம்" என அவள் தலையசைத்தாள்.
அவளுடைய அழகின் விளக்கறும் அது
தானே?

அவள் சொல்விக் கொண்டு போனாள்.
"கண்ணுக்கு இதழும் நெஞ்சுக்கு வலறும்
தருவது எதுவே அழகே அழகு. பார்க்கும்

மலர்கள் இனிச் செடிக்கிவெடைய உதங்கி வருகின்றன. அன்றுகளிலே அவர்களாய், சென்னிச் தலைச் சிறப்பாய், மகிழ்ச்சிக்கும் மனக் கலங்குக்கும் ஒரு மணமிக் அறிஞராய், அவை இவ்விடெங்கும் நிறைந்திருக்கும். ஆய்வாறு அவை பரப்பப்பட்டு எந்தக் காலமாகி விட்டது! அவன் அப்படி எடுத்துச் சூழ்ந்து, அருக்கி அணி செய்தான். அவற்றின் ஏக்கம் தீர்ந்து விடுமா? அதற்குத்தான் அப்பவர்கள் தயாரிக்கின்றனவா?

விடெங்கும் போலியும் மலர்கள் மட்டுமா அவன் இருப்பைக் குறிக்கும்? கொடியில் உலரும் சேலை, வெவியில் அணிந்து செல்வ ஆவலோடு பொருத்தம் பார்த்துப் பொறுக்கி வைக்கப்பட்டு மேலு மேல் காத்திருக்கும் நெகலெஸ், குவியலறையில் குனிந்து முடிந்த வெந்தீரின் ஆவியின் கவந்து கவிந்திருக்கும் சந்தன மணச்சோப்பின் மெத்தென்ற சுகந்தம். "பால் வுரி" பீஸ் கொட்டிக் கிடக்கின்ற நட்சத்திரங்கள் போல், தரை மீதும், மேலு மேலும் கொத்தாகச் செறி வீருக்கும் பவுடர் தூவல்கள், நிலைக்கண்ணாடியில் சட்டத்தில் சாந்துக் குச்சியைத் துடைத்த விளப்பு அட்டைகளின் - இவை யாவும் அவன் அந்த இருக்கிலுள் இருக்கிலுள் எல்லா பழை சாற்றும். ஒரு பெண்ணின் கவடு. அதை அவனால் மிகத் தெவியாக மனத்தில் காண முடிந்தது.

உள்ளே வந்தான். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் காரில் ஏறிச் கொண்டு வரப்பெண்டியதுதான்..... நெஞ்சில் கிவ்விப்பு உணர்ந்தது.

மணி ஒன்பதே முக்கால். அவன் நான்காவிய் சரிந்தான். உடம்பெல்லாம் வேர்த்தது.

இது என்ன செய்து விட்டான் அவன்? உண்மையில் இப்படி ஒரு நிலைமையா? அவனிடம் தன்னை மனத்து கொள்ளுமாறு அவன் உண்மையாகத்தான் கேட்டானா? அப்போது மனத்தைச் சிறுமைகளினின்று உலர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார் போலிருந்த ஒரு பெருந்தன்மையுணர்வு

இப்போது கவிதாபூர்வ படை ஆணியிலிருந்து கழன்று விழுவது போல், விழுந்து நொறுங்கி விட்டிருந்தது.

அவன் மூகம் உள்ளத்தில் பூத்துச் சிரித்தது. வயதின் இதழ்ம எழில் என்ற விளக்கத்துக்குப் பிரக்தியாய் எடுத்துக்காட்டான மூகம். மனநிறம் படிய அமைதியான சலசலப்போடு ஓடும் ஆறு போன்ற அந்தச் சாந்த மூகத்தில் நெற்றி மட்டும் செறிச் சென்று இருந்தது. வடிவு பெற்ற கிடைகடைவியாகச் செறி ஆகக் கண்களைத் திரும்ப முறமை பெறு வைப்பதற்காகக் காத்திருப்பது போல் அந்த வெறுப் நெற்றி அவன் மாக் குவிலும் பெற்று உயிர்பெறக் காத்துக் கொண்டிருந்தது.

"சேரி!" மறுபடியும் அந்த வெறுப் புணர்ச்சி.

குங்குமமா? அவன் தருவதற்காகவா? ஏற்கனவே ஒரு தரம் நிலைம் பெற்றுத் திகழ்ந்த நுழைதான் அது? இனி எந்தப் புதுமையைப் பெற்றுவிடப் போகிறது? எவ்வாறோ அப்படித்தான்.

ஒரு முறை அவன், "இன்று நீ எத்தனை அழகாயிருக்கிறாய்!" என்ற பொது அவன் பதிலளிக்காமல் புண்ணைக்கத்தானே, அந்தப் பவுடர் பூமியது போன்ற பற்களைக் காட்டி, அந்த மெனனம் அப்போது கவிதை ஆழம் போல் சொல்லிக் கடத்த இனிமையாகத் தோன்றியிருந்தது. இன்று அந்த மெனனத்துக்கு வேறொரு காரணம் தோன்றியது: அவளுக்கு அந்தப் பாராட்டில் புதுமை ஏதும் இல்லை. முன்பும் அவள் வாழ்வில் அதே மாதிரியான சொற்கள் ஓயிந்திருந்த நிலையில் அவன் அதைச் சகலமாய் ஏற்று மெனனம் சாதித்து விட்டான். அதுதானே உண்மை? அவனிடம் தான் முன்பொரு முறை அறிந்திருந்த ஒரு துணையின் நிழல், ஓர் இயிமை வின தொடர்ச்சியை, அல்லாமல் அவன் வேறென்ன கான் முடியும்? 'இந்தப் பேச்சு எனக்குப் புதிதல்ல', 'இந்தத் தோளி எனக்குப் பறக்கம்தான்', 'இந்த அச்சின் மூக ஜாடையாய் நான் அறிவேன்' என்பது போன்ற எண்ணங்களுக்கான அவனிடம் திகழ்ந்திருக்கும்?

மகாத்மா மணியொழி

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து சத்தியத்தை வழிபடுகிறவன் என்ற உரிமை எனக்குண்டு. சத்தியத்தை வழிபடுவதே எனக்கு மிகமிக இயற்கையாக இருந்தது. பிரார்த்தனை மயமாக நான் செய்த ஆராய்ச்சியிலிருந்து 'சத்தியமே கடவுள்' என்ற தத்துவம் எனக்குப் பிரகாசமாக வெளிப்பட்டது. 'கடவுளே சத்தியம்' என்று சொல்வது வழக்கம். நான் அதற்குப் பதில் 'சத்தியமே கடவுள்' எனக் கண்டேன். இந்த மந்திரம் கடவுளை நான் மூகமூகமாகப் பாரக்குமாறு உதவுகிறது. இதனால் என் லீலவின் ஒய்வோர் இளமுவியும் அவன் விவாதித் திருப்பதை உணருகிறேன்.

எவ்வாறும் அவளுக்கு அப்படித்தான் : படித்த கைதவாக, தேர்ந்த கைதவாக.

நாறகாயியினின்று எழுந்தான். என்ன திரோகமான சித்தமோகன் இவ்வ ? இது தவறு. இந்தத் திருமணம் அவளுக்கு மிளிர்ச்சி வளிப்பதுதான். அநிலென்ன சந்தேகம்...? மணி பதனா எப்போதோ கடந்துவிட்டது. அவள் காத்திருப்பாளா..... அவள் காலில் ஏதும் கொண்டு செலுத்தவானா.

மனசு கண்ணின் ஏதேதோ காட்சிகள். அவள் அவளை அன்புடன் நோக்குகிறாள். கரம் திண்டுசெருள், தேகம் பைக்கெருள். ஆனால் அங்கிலும் ஏற்கனவே வேறொருவன் காட்டி விடுத்த தன்மை அது. வேறொருவனுடன் அவள் பிணித்திருந்த தரிசனம். அவள் கைப்பிடியும் புதைந்துள்ளது வேறொரு ஸ்பரிசுத்த அறிந்த மன.

இரண்டாக்கிரம் சரக்கு.

அந்த அழகும் அந்த அன்பும் முழுமை எப்படித் தனக்கு உரிமையாக. கிரகணம் பிடித்த சந்திரனைப் போல், அவற்றின் தன் ழுகட்பாது பரிசுத்தம் ஓர் அசை. கண்கள் இடறும் ஓர் நுழைதலாய். ஏற்கனவே வாழ்வு அறிந்தவன் அவன். மீண்டும் அருங்குப்பு எழுந்தது. ஓரங்களில் எளி கடித்துப் பொத்தலாக்கிவிட்ட சந்தம் போன்றதுதான் தன் உரிமை. இந்த எண் ணம் வந்ததும் தன்விரக்க உணர்ச்சியும் தன் தாகவியது. எத்தனையோ ஆதிவிதி அவன் ! ஏதோ வேகத்தில் "விண்ண மிட்டாயே போதும்" என்று தலைவசைத்து விட்டுப் பின்னால் தான் ஏமாற்றத்தை எண்ணி அசை வழிய வேதனைவறும் ிறுவனைப் போல் அவன் ஒரு மூட்டமான ஏமாற்ற உணர்வில் றிரவிக் கடித்துக் கொண்டான். அந்த மன நிலையில் ஒரு கணம் அவள் மீது கட ஆத் திரம் வந்தது. அவள்தான் அறிபாமைவின் மேட்டார் என்றால் அவன் ஏன் இளைத்தான்? பண்பற்றவன்.

தேருவிய் தேருவிய கும்பசெல்லாம் அவளை, "இதோ பார், ஒரு கைத்திவக்காரன்" என்று என்னவது போல் இருந்தது. போக்கு வரத்துச் சிவப்பு விளக்கு "இன்னும் நேர மிருக்கிறது, தப்பி ஓடு" எனவது போல் மிதிது நேரம் நிறுத்தி வைத்தது.

திருமீயிடலாமா ?

வண்டியின் நிறுத்தத்தில் எஞ்சின் துடிப்பு அவளது ரந்த நாளங்களினுள் எதிர்ப்பின் தாடியாகத் துடித்தது. ஏதோ விபத்தித் தடைத்த நோக்கியிப் போகிறவன் மாநிலி இருந்தபோன தவிர, தன் திருமணத்துக் காகப் பொய்க் கொண்டிருக்கும் மனமகள் போவனவே இம்மேயி குழப்பத்துடன் சிந்தித்துக் கொண்டே, காபர்மன் உடைவிக் கொள்கை ஒருமுறை தடவிக் லி சென்று கொண்டான்.

அவனுக்குத் திருமணம். அங்கு அவன் இருப்பான். சாட்டிக் கைபெழுத்துப் போட ஒரு தன்பர். பவிசு ஆபீசேர இன்செரு சாட்டியாகக் கைபொப்பமிடுவார். இரண்டு மலர் மாடிகள். பத்தமமாக ஒரு காழ்வு ஒப்பந்தம். மீதகு அவன் அவனுடையவன்.

அவனுடையவன் மட்டும்தானா ? அதற்கு மூன்...? 827 !

பச்சை சிக்கன்.

மோட்டார் புறப்பட்டது. திருமீயிட லாமா? மற வேரின் மீது நிறுக்கும் கோடாவி கிச்சாக, மீண்டும் மீண்டும் இவயத்தில் அதே எண்ணம்: திருமீயி கிடலாமா ? ஆனால் வண்டி தன் முதல் பாதையில்தான் சென்று கொண்டிருந்தது. வருவதாய்ச் சொல்லிவிட் டோம் என்ற எண்ணத்தினால் போசனைக் கிளர்ச்சி செல்லுமேமும் ஓர் இடையான தானம்.

அப்படிவும் உரிய இடத்தை அனுவிவ போது வேறுப்பின் உத்தேகம் கைவிவ ஆனெமமாக ஒரு கணம் வண்டியிலாட் டத்தை நிறுத்தியே விட்டான். போக்கு இயத்திரத்தின் மேல் பொருத்திய நடுக்கும் கைகள் மீது தன் குப்புறத் தாழ்த்தது. முகத் தின் குருதி வற்றியது.

நிமிர்ந்து கொண்டான். ஓரே கழற்சியில் மோட்டார் அடுத்த விநயை அடைத்து பவிசு ஆபீஸ் கிட்டத்தாக்கு மும்மூல். பட்டென்று நின்று.

"வாட்கன். காருவன்! கொலும் நேரமாகி விட்டதே !" சாட்சிக்காக வத் திருத்தலவின் குரல் வரவேற்றது.

"வழியில் நேரிகல் அதிகம்."

வாழியிருந்து பெக் தாளுக உதிர்ந்தது. அதன் உணர்வின்மீது முகத்தைக் கைக் குட்டையால் துடைத்துக் கொண்டான்.

அவன் காத்திருந்தான். அத்தக் காட்டியில் இம்மற்ற ஒரு குரலு திருப்பி அவனுக் பார்த்தது - பெரிய ஒரு குற்றத்துக் ஓர் சிறு அளவிலேனும் பறி வால்விட்ட மாநிலி.

நீவ் நிற வளிய கைத்தறி ஆடைகளில் அவளது இலம்பாள் கம்பிர திதானம் தலும்பாமல் நின்று. தராசத் தட்டுக்களில் சுடாக நிரலம்பட்டு நின்றது போலிருந்த வடிவ வயம் உயர்ந்து போலித்து கொண் டிருந்தது.

வேளிதிக் கைக்கழற்றிருந்த அவன் முகத்தை அவன் ஏதெடுத்துப் பார்த்தான். மென்னளவ் அலர்ந்த புன்னகையின் மூன் அவன் எட்டென்று மூழம்பிப் போய் இவ யத்தை மறைப்பவனைப் போல் தன் மூலித் தான்.

"உங்கேயோவோமா?" என்று தன்பர். "உ.."

அவர் கிட்டத்தா நோக்கி நடக்க காணர். அவளும் திருமீயி் கொண்டான். அத்தியேயி அவனுக்கு ஒரு கைத்திவக்கார உத்தம்: அப்படியே திருமீ? ஓடிவிட்டான் என்ற? அவன் ஏமாந்து திர்பான். நிறகு மேல்வ கொக்க சமாளித்துக் கொள்ளான். இன்செருவன் அவனுக்குக் கிடக்காமலா போய் விடுவான்? ஒரு நினைவை அகற்றி கிட்டத் தன்னை மணந்து கொள்ள மூன் வந்தவன்தானா ? எத்தனையோ போ் கிடைய பார்ப்பன்.

அந்த எண்ணத்தின் கலகம் ஒரு கத்தி யாக அவன் மூதகில் பாய்ந்துவிட்டார் போல் அவன் திருமீயிப் பார்த்தான். தன் மேல் ஆழப் பதித்த அவன் கண்கள் எத்தனை எத்தனையோ நிறைவிக் கிதித் தெறித்து வரொருவது. போன்ற உணர்வை அவனும் தடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

"ஏன் ஒரு மாநிலி இருக்கிறீர்கள்?" என் றுன் கைடெயில்.

மதற் பரிசு
ரூ. 500
விழாக்கள்

பெரியார் அவர்கள் அவர்

2. ஆய் பரிசு
ரூ. 400
அளவீட்டில்

3-ஆம் பரிசு
ரூ. 300
பெரிசு கல்

എല്ലാറ്റിനേയും കൈമാറ്റം ചെയ്ത

**கிடைத்த 20 பரிசுப்
பரிசுகள்**

Adapted from 2000 National
Survey of the Workforce

المجلس الأعلى للدراسات والبحوث

[illegible]

முக்கிய விதிகள்: 1. எந்தெந்த
விதிகளும் கையாண்டு, 'விதிகளும்'
முக்கிய விதிகளாகவும், விதிகளும்
விதிகளாகவும் கையாண்டுள்ள சமூக

நீதிபதிகாரம் மிகுந்ததாய் வெளிப்படுகிறது.

Stappositu is a. One, C. R. is the number of the article

ஸ்ரீமத் வால்மீகி சாமரயணம்

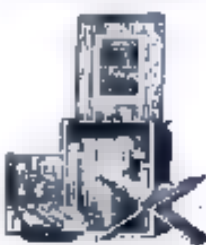
செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1. பரந்த கரண்டம்
2. அழகுறைய கரண்டம்
3. குற்றம் கரண்டம்
4. மென்மீன்தா கரண்டம்
5. கயந்திர கரண்டம்
6. எந்த கரண்டம்
7. கத்திர கரண்டம்
8. ஸ்ரீரத், வாகரத் ருங்கரணம்
9. தில்லாத்த தீயைக் (ராவாணை கோட்டுகை)
10. தில்லாத்த ருங்கரணம் என்னும்
11. திரைக் மகாபயை

10. பரிந்துரைகள்:

- [illegible]

കുറി 5000 പങ്കുകൾ

செப்டம்பர் 16 முதல் 20-ம் நாள் வரையில் நடந்த இக்கார்டு அபிவிருத்தி (கருவியாக்கல்):

13. அம்மக்கூற்றி ஸ்ரீமதி லட்சுமி நாமமாணம், 16. ஸ்ரீமதி அனுபவியம் உம், 17. எம்மதி பீடம் (சீதாபாரதி), 18. அகத்த யாணி, 19. தீரம் சுய, 20. மெத்தகண்டகவித தாத்தம் மார் பெட்டி.

மேற்படி வெளியீடுகள் அனைத்தும் சென்னை விலை ரூ. 140

(தயார் செய்து, பதிப்பிட்டு, வெளியிடுவது ஆகியவை எல்லாம் தனியாகவே)

தேவதாசை, உலகியை மதிப்பது.

	ரூ. லட்சம்		ரூ. லட்சம்		ரூ. லட்சம்
1. பரத காலம்	8 50	4. கந்திதேவர் காலம்	5 00	7. கந்திதேவர் காலம்	6 00
2. அனந்தவர்ண காலம்	8 00	5. கந்திதேவர் காலம்	12 30	8. கந்திதேவர் காலம்	8 00
3. கந்திதேவர் காலம்	8 00	6. கந்திதேவர் காலம்	9 00		

□ 圖書分類法

தி லீட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி, சென்னை-17

മു. അഭയാർത്ഥികർക്ക് 18.5 അടിമുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, വേർതിരിച്ച; മറ്റുള്ളവർക്ക് മാത്രം, അർദ്ധമുഴുവൻ വേർതിരിച്ചുള്ള; മറ്റുള്ളവർക്ക് മാത്രം, അർദ്ധമുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാഹനങ്ങൾ.

"எங்கடா இவரு உங்களைக் கொண்டு போனான் அங்கே?"

"அவன் என்னைப்போனான் வயலுக்கு. அதனுடையது!"

~~~~~

"எப்படியும் இங்கேயே!"

அவன் தொற்றாமே அங்குமிங்கும் இருக்கிறான். மனமகனாகக் குரல் கொடுத்தான். மூதல் அதுபவமா என்ன? அதுதான் அங்கு இருக்கிறான்.... தான் நம்பியிருப்பது போன்ற பொருளில் அவன் திரும்பினான்.

"இங்கே, ஏதோ மாதிருந்தான் இருக்கிறான். மூதல் தன்னைக்கே, உடம்புக்கு ஒன்றும் இங்கேயே?"

"ஊஹம்.."

"மீசேன்?"

அவன் சிரித்து தலையிலிருந்து.

"வேண்டுமென்றால்.... ஏதோ மோசனம் இருக்கிறதே.."

அவன் புறமெனக்காமல் உற்று நோக்கினான். அந்த மோசனம் அவனுக்குப் பற்றக்கூடாது. அதுவே ஆயிரமாயிரம் திரைப்படங்களை காட்டும், அந்தத் திரைப்படம் அந்தந்திருந்த அவன் உடம்புக்குள் மூலக்கம் போனது.

அவன் உதடுகளில் சரமாதிக் கொண்டான். "என்னைப் போக விட்டேன்?" என்று சொல்லி நான் எழுந்தேன். மாறாக, உங்கட்குள் மனதெனக் கிரிப்பது போல் தாத்தைக் கொண்டு, "என்னைப் போகிற்றுக் கொண்டு இருக்கிறேன் என்று உங்களுக்கு உங்களுக்கு முடிவாக!" என்று விளையாட்டாகக் கேட்பவன் போல் கேட்டான்.

அவன் குரலில் விளையாட்டு இங்கே, அந்தத் திரைப்படம் அவன் கண்கள் அவனுடைய உள் எதிர்ப்பைப் படித்து விட்டனவா? மிகவும் அங்குமிங்கும் அவன் அங்கே தேர்வாகப் பார்த்துக் கொண்டு சத்திப்பதின் வீதம் ஒவ்வொரு குரலில் பதில் கூறினான்.

"மூடியாகல் என்ன? இரண்டாம் மீசைவியாக என்னை மனக்க இருக்கும் உங்களுக்குப் பற்றிய என்னுடைய எண்ணங்களின் மூலமாகவே என்னைப் பற்றிய உங்களுக்கு என்னவாகத் தான் உங்களுக்கு முடிவாகவா?"

மீசைமே மூலக்கத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு உபத்திரூகித்த அவன் உடம்புக்குள் திரும்பிப் போனான். அதில் பிரேமபுஷ்பிக்குத் தன்னைச் சிவனின் மூலக் காந்தில் பட்டபெருந்த அடித்தது.

பார்வை உணர்ந்து போய் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கண்கள் அகன்றன. எந்தோ அவனுடைய தலையிலே உருவம், சத்தியக் குரலில் ஒலித்த அந்தச் சொற்கள்.

மீசைமே இருந்து மறுமனம் புரிந்து கொண்டான். உணர்ந்திருப்பவனின் தெருசு மோசனம் அச்சொற்களின் பொருள் பாய்ந்து அந்தப் புகழ்பதின் அநிர்ச்சியைத் தோற்று வித்தது.

ஆண் - பெண் : பழக்கம் - புதுமை : சருகம் - மரபு : ஒழுக்கம் - கற்பு என்றும் பெயர்களில் வளர்ந்துவிட்ட ஒருகணக்கோட்பாடு - அந்தச் சீராகக் மூலக்கம் சமத்துவம் தெறி - அந்தத்தெய்வம் மோசனம் என்றும் தெய்விக வடிவம் மாலுக்குப் பொதுவாய் இவ்வக வேண்டிய 'நியாயம்' என்ற மகத்தையத் தந்தது - இவையெல்லாம் பொறி சித்தம் நட்சத்திரங்களாக அவனது உணர்விலும் அறிவிலும் ஒலி பாய்ச்சி உதய மாகுமறு அவன் பேசி விட்டான்.

தன்னை உணர்ந்து கொண்டிருப்பது அவனைக் கேட்ட போது அவனுள் நினைவிருந்த மனப்பாடலும் எத்தனையோ பண்பட்ட பொருள் எப்போது திரும்புதலும் வகையில் அவன் தெருசு அவன் சாடிவிட்டான். "ஆளுக்கொரு நியாயமா?" என்று போலிக் காமம், மனைவி எப்போது வேறும் உடைமறையாக எண்ணி உரிமை பாராட்டும் கருத்திலும் இடையில் தன்னை வருத்தி விட்டது சிறுமையாக எண்ணங்களையும் தயக்கங்களையும் இப்போது அவன் ஒரு பையனோட உணர்ந்து தன் ஆண்களைத் தையே தொத்து கொள்ளுமாறு அவன் உள் எதிர்ப்பை அவன் அறந்தது பெண்ணையின் மனத்தில் குரலில் மூலக்கம் விட்டான்.

மீசைமே தன்னைமேய அவன் வெகு எண்ணமையாக உணர்ந்தி விட்டான்.

விளக்க விளக்க எந்த அற்புதமும் புற உலகில் நிகழாததைக் கண்டு அவன் ஆச்சரியப்பட்டான். வானம் அதிர விட்டது, வானம் பெயர்விட்டது. உள்ளே ஒரு தலை கீழ்ப் புரட்டல், ஒரு மீசைமேட்டில் உலகம் உலகி. ஒரு இடத்தில் புதிய பிறப்பு, ஒரு விசுவாயத் தரிசனம் - ஆளுல் வெளியே அந்த சாமானிய அன்றாடத் தன்மை. வெளியே ஏற்றம், சமசுலக்கும் மரங்கள், தார் வீதியில் உலர்ச்சி, தொழில் எவ்விருந்தோ ஒவ்வொரு வானிலே இளை - எவ்வாறு சாதாரணம், சாதாரணம்!

"வருகிறாயா, ஆய்க்குள் போகலாம்? உத்தரக் கொண்டிருப்பார்கள்."

அவன்தான் பேசினான். மரத்து நிழல் இருந்த உலக இயல்பில் மூலக்க விளக்கமையத் துடைத்துக் கொண்டது. தெருவில் கனிந்த வெட்டி உணர்ச்சியைப் பற்றி அவனுள் அவன் கண்களில் சத்திக்க முடிவாகவா. அந்தக் கண்கள் காட்சியிலே அவன் தன் அன்பு வென்று விட்டதைப் புரிந்து கொண்டான்.

விஷத்தைச் சாப்பிட்டுப் பால் என்ன தெரும? மண்ணைத் தானே? - நுதல் தாமிரம் தாமிரம் தாமிரம் விஷத்தைச் சாப்பிடுகிறேன் என்று...? சோடியம் என்று ஒர் உலோகம். இது ஒரு கொடியவிலும். இதனோடு என்ன ஒரு காய். இதுவும் பொல் உதறும். தவித்ததென்பே இவையின் குணம். ரொம்ப - உபத்தாசு தான். ஆனால் ரொம்ப முன்னால் இவை இரண்டும் ஒன்று சொந்த ஒரு புதிர் பொருளாகிறது. அந்ததாம் உபத்தாசு இதேயும், இப்பே, இதே, தம் உணவுகளை இன்றி உணவாதபொருள் அது. அதுவே உப. இப்போது சொல்லுங்கள். உபபுஷிமா) என்று அதிகமாகப் பொய்ச் சுண்டுகெடும் பொது. 'இதோ' ஒரே உபபு - விஷமாகக் கிடைத்தது' என்பதும் உபபு

தயாரிப்பு:
வாண்டோமா

11

வினா: 6349

“அது ஒரு தீண்டா. நேரான தெரு. விதிவிரி தெருவாகும். அங்குள்ள தளபதியை நன்றாக விதிவிரி ஒரு பக்கத்து தளபதி யாகையேய் நினைந்து கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென யும் பார்த்தார்கள். தன் தளபதி கோபு தனது அடித்தடித்துக்கொண்டிருந்தான். தளபதி தெரட்டிது யாகையாகக் கண்டார்கள். இப்போது அவர்கள் இருவரின் மெல்லிய பக்கத்து யும் தீண்டுகிறார்கள். பிறகு கண்டதற்கு இருந்து அங்குள்ள தளபதியை இருவரும் நடத்தினார்கள். இருவரும் எந்தத் துறையும் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று முடிவாகவில்லை என்று தளபதி நினைத்திருக்கிறார். அது தான் இப்போது. அங்குள்ள வந்திருப்பவர்களை இப்போதுள்ள அந்த 400 அங்குள்ள இடைக்காலம் இருக்கிறது. பரிமாறு?”

'அகாபி' நிகழ்ச்சி
 'அகாபி' நிகழ்ச்சி
 'அகாபி' நிகழ்ச்சி
 'அகாபி' நிகழ்ச்சி

சென்னை நகராட்சி

சூதாசிரி கோமலாபி ரகு பித்
தீசு ரகுபி. அங்கத்திலு அது
பெண்கள் கொண்டு வரப் பட்டனர்.
அங்கத்திலு நூல்கள், கணினி
மற்றும் கருத்துகள் பாகத்திலும்
கொண்டிருக்கின்றன. (முதல் குறிப்பு)
பாடகர் துருவிய (பாடகர்) அங்கத்திலு
தீசு. "இது என்னவா வந்தது"
கொண்டிருக்கின்றன. உடனே
கொண்டிருக்கின்றன. "இதில்" என்ன
முள்ள... அங்கத்திலு தீசு (பாடகர்)
தீசு (பாடகர்) அங்கத்திலு தீசு (பாடகர்)
தீசு (பாடகர்) அங்கத்திலு தீசு (பாடகர்)

தலைநகரில் உள்ள
நவாபகாந்தி (சீமை) கல்வித்
தீர்மானம் தொடர்பாக
கட்டுப்பாட்டு அமைச்சர்
பிரகாஷ் சந்திராவுடையதில்
உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா

வினாக்கள்

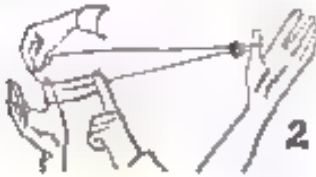
தமிழ் அறிஞர் மொட்டை. குறாவின்
மொழி யின், அப் புலனின் வாகனம்
யோதா அகநா டித்தொல் ளார்யிட மொழி
மொழி யா டியது அது. மொட்டை தான்
நாடுமே அந்நாடு மொழி யித்தொழி.
இத்த நான்காவது காலத்துக் கொண்டு
இத்தொழி நூற்றாண்டிற் பனத்தொன்
னத்தொழித்தொல் ளித்தொழி.

தூதர் வந்தபின் கையாத்தனை மரீ சுழுவை யுதாரண பணிகளை
கொள்ளுதல் அபத்திமே போற்றுக. கருத்தின் அன்புதான் ஸ்திரீயைக்
கொண்டோடானது நபுகளாகும். அது தவிரப் புகழை தரும். உயர்ந்த
திறனும் வலிந்தையும் கொள்முதலானது ஒரு கருத்து உட்கு. மேலும் நமது
பிரதிகம் வாய்க் தருவது போன்றது துணைப் புகழ் விருது. இவ் பதந்தின்
கருத்துப்பொருள் து அஞ்சலியை முன் விரைக்கவென்ப பண வகைகளைக்கொண்ட
கொள்வது போன்றது. தவிரொரு கவனத்திற்குமும் அதன்படி வரவேண்டிக்
கொள். நரி சமுத்தத்தின் கருத்து 23.

இந்த அமைப்பை வகுப்ப அளவிலும் உருவாக்கும் பிரயோகம்
மாவட்ட செயலாளரின் கீழ் நடத்தப்படும். இது தவிரும் மிக
மேல் செயல்படும் வகையிலானவர்களுக்கு மேலும் மேலும்
600 எந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி மேலும் மேலும்
விநியோகம் செய்யப்படும்.

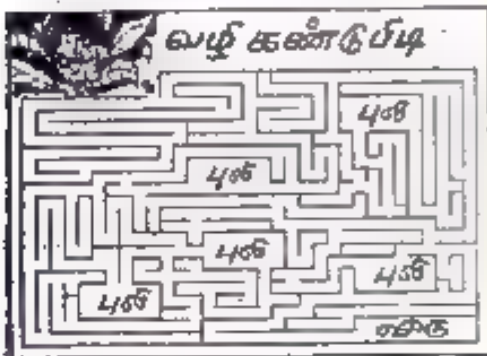
மோதிர வித்தை!

மத்திரவாதி மோடா மீது நோன்றுவீரார். அவர் ஊயில் நாவடி நீளத்தில் ஒரு கயிறு இருக்கிறது. அதன் முனைகளை முடித்து மாணவர்களுகிறார். பிறகு உங்களைப்போன்ற ஒரு மோதிரத்தை வால்வி வளைய மாக்கிய கயிற்றை இரண்டாக மடித்து அதை மோதிரத்தினுள் புதைக்கிறார். இப்போது கயிற்றை வேறொருவரில் இரு கட்டை வீரங்களிடமும் மாட்டுகிறார். மோதிரம் கயிற்றின் ஈடுகளில் கசகவாடியபடி நோன்றுகிறது. (படம் 1) மத்திரவாதி தன் மத்திரக் கொடை ஆட்டியபடியே "கட்டை வீரங்களில் மாட்டிய கயிற்றை எடுக்காமலே மோதிரத்தை இத்தக் கயிற்றிலிருந்து எடுத்து விடுகிறேன்" என்று கூறிக் கயிற்றை இருத்தும் கட்டை வீரவகி கற்றி மெளம் முடிக்கப்போடுகிறார். "கு, மத்திரக்காணி!" மோதிரம் 'ஊய்' என்று தவிவாகத்தவறையில் விழுகிறது. மத்திரம், மகவா? இரண்டே இரண்டு. தந்திரமே தான். உங்களுக்கட மத்திரவாதிதான் இந்த வித்தைமாயக் கொள்கிறார்!

மோதிரத்தைக் கயிற்றில் நுழைத்துக் கட்டை வீரங்களில் மாட்டி விட்டமீதானா? மோதிரத்தை உங்கள் வாய் பக்கமாக நகர்த்துங்கள். இரட்டை நூலின் மீது உங்கள் இடக்கரத்தில் ஆள்காட்டி வீரவகி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் வைக்கரத்தால் பற்றிக் கொள்ளுங்கள். (படம் 2). பற்றிப் பூசை இழுத்து வந்து கட்டைவீரவகி கற்றி மாடுவாகப் போடுங்கள். (படம் 3). இப்போது வலக் கொடிவீரவகி மோதிரத்தை டூது பக்கக் கொடிக்கு எவ்வளவு தள்ள முடியுமோ அத்தனை தள்ளி நகர்த்துங்கள். முன்பு பற்றிப் பூசை விட்டு மற்றொரு நூலை உங்கள் வலது வலையில் பற்றி மூன்று போவமே வந்து கட்டை வீரவகி மாடுவாக மாட்டுங்கள். (படம் 4) இப்போது மோதிரத்தை உங்கள் வலக் வலையில் பற்றிக் கொண்டு நூலில் வைத்துள்ள உங்கள் இடக்கை ஆள் காட்டி வீரவகி விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள். அபித சமைய மோதிரத்தை உங்கள் பக்கமாக இருக்கவும் மறக்க வேண்டாம். மோதிரம் கயிற்றிலிருந்து விடுபட்டு உங்கள் வலையில் தவறும். கட்டை வீரவகி விட்ட மோதிரத்தைப் பற்றி கொடுத்த கயிறு மட்டும் பரிதாபமாகக் காட்டுவதற்கும். "கு, மத்திரக்காணி!" இப்போது நீங்களும் ஒரு மத்திரவாதிதான் இக்கியாயா?

காட்டைப் பக்கக் கொள்கை என்னு நீட்டிக்கு ரொம்ப நாளாக ஆகல. காட்டுக்குப் போனால், அங்கே மூலக்கு மூல புலிகள், அங்கேயேயிருந்து தவி விளக்குத் திருப்பி வர அங்குக்கு வந்து காட்டுக் கொள்கை, பார்க்கலாம்.

சிறுமி: அம்மா, உன் தம்பியே வெளியே வரிக் கத்துடுத்து.

அம்மா: பார்த்தியா, குழந்தைகள் அம்மா கொல்வதைக் கேட்டாமல் படுத் தினால் இப்படித்தான் தலையெல்லாம் வெளியேவருமாம்.

சிறுமி (போகையுடன்): ம... இப்பத் தான் புரவது, பாட்டி தலையெல்லாம் ஏன் ஒரே வெளியேவர இருக்குன்னு!

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர்
கல்கி

இருபத்திரண்டாம்
அத்தியாயம்

வேளக்காரப் படை

முதலில், பக்கைகின் வேலிப்புறத் திரை - டிசைபர்ச் சின்னம் உடைய தனித் திரை - விடவேது. பின்னர் உள்ளிருந்த பட்டுத் திரையும் தகரத் தொடக்கியது. மூவ்ஜேரு தடவ வல்லவரை உள் பார்த்தது போன்ற போல் வண்ணக் கையும் தெரிந்தது. வந்தியத்தேவன் இனித் தான் குதிரை

மேலிருப்பது தகாது என்று எண்ணி ஒரு தோடியில் கீழே குதித்தான். சிணைகயின் அருகில் ஓடி வந்து, “இள வரசே! இளவரசே! பில்லக்குச் சுமக் கும் ஆடகன்....” என்று சொல்லிக் கொண்டே அன்னாந்து பார்த்தான். பின்னும் உற்றுப் பார்த்தான்; கண் ணீமைகளை மூடித் திறந்து மேலும்

பார்த்தான்! பார்த்த கண்ணின் கண்ணை! பெரிய நாக் குழறியது. தொண்டையில் திடீரென்று சுரம் வந்தியது. "இல்லை, இல்லை! தாய்கன்!.... பழுவூர் இழ வரலி!.... பழுவூர் இரவணலி!... உங்கன்! ஆட்களின் குதிரை என் பல்வகை இடித்தது!..." என்று உளதிக் கொட்டினான்.

இதெல்லாம் கண் மூடித் திறக்கும் நேரத்துக்குள் நடந்தது. பல்லக்கின் முன்னும் பின்னும் சென்ற வேல் வீரர்கள் ஓடி வந்து வல்லவளையனைக் குழித்து கொண் டார்கள். அப்படி அவர்கள் குழித்து கொண்டார்கள் என்பது வல்லவளையனுக்கும் தெரிந்தது. அவனுடைய கையும் இயல்பாக உறைவானிடம் சென்றது. ஆனால் கண்களை மட்டும் பல்லக்கின் பட்டுத் திரையின் மத்தியில் ஒளிர்ந்த மோகனங்கியின் சுந்திரிம்ப வதனத்தினின்றும் அவனால் அகற்ற முடியவில்லை!

ஆம்; வல்லவளையன் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, இப்போது அப்பல்லக்கில் அவன் கண்டது ஒரு நிஜமான பெண்ணில் வடிவந்தான்! பெண் என்றாலும், எப்படிப்பட்ட பெண்! பார்த்த வர்களைப் பைத்தியமாக அடிக் கக் கூடிய! இத்தகைய பெண் ணைத் து இவ்வுலகில் இருக்கக் கூடும் என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணியதே இல்லை!

தல்ல வேளையாக, அதே நிமிஷத்தில் வந்தியத்தேவனுடைய மூளை நரம்பு ஒன்று அசைந்தது. அதிசயமான ஓர் எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் உதயமா சிற்றது. அதை உபயோகித்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்தான்.

ஒரு பெருமூய்நி செவ்வு. தொண்டையைக் களை தது. தாவிற்றூப் பேகம் சத்தியை வர வதைத்துக்கொண்டு, "மன்னிக்க வேண்டும்! தாய்கன்! பழுவூர் இளைவரானிடமே! தங்களைப் பார்க்கப்பதற்காகத்தான் இத்தகைய தூரம் வந்தேன்!" என்றான்.

பழுவூர் இளைய ராணியின் பாட வடிவம் முகத்தில் இனதனை அரும்பியது. அதுகாலும் குவிந் திருந்த தாமரை மொட்டு சிறிது லிரிந்து உள்ளே பதிந்திருந்த வெண்முத்து வரிசையை இவ் வாகப் புண்படுத்தியது. அந்தப்

புரமுதுவனின் காத்தி நமது இளம் வீர
கைத் திக்குமக்காடித் திணறச் செய்தது.

அவனானால் வந்து நின்று வீரர்கள்
தங்கள் எழுமாவியின் கட்டளைபய
எதிர் பார்த்துக் காத்திருந்ததாகத்
தோன்றியது. அந்தப் பெண்ணரசி
களினால் ஒரு சமீக்கை செய்பவியை,
அவர்கள் உடனே அகன்று போய்ச்
சற்றுத் தூரத்தில் விலகி நின்றுகள்.
இரண்டு வீரர்கள் பல்லக்கின் மீது
மோதிக் கொண்டு நின்று குதிரை
யைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

பல்லக்கிலிருந்து பெண்ணரசி வந்
தியத்தெவளை நோக்கினாள், வந்தியத்
தெவனுடைய நெற்றியில் இரண்டு கரிய
வெல் முனைகள் பாய்ந்தன!

"ஆமாம்! நான் பழுவூர் இளைய
ராணியான்!" என்றாள் அப்பெண்
மணி. இவளுடைய குரலில் அத்தகைய
பொருத்தமும் பொருள் என்ன கலந்
திருக்க முடியும்? என் இக்குரலாக்
கேட்டு நமது தலை இவ்விதம் நிறு
நிறுக்க வேண்டும்?

"சற்று முன்னால் நீ என்ன
சொன்னாய்? உதோ முறையிட்டாயோ?
விவசை கைக்கும் ஆட்களைப் பற்றி?"

காசிப் பட்டினம் மென்மையும், கள்
லில் மோதையும், காட்டுத் தேவின்
இன்பமும், காரிகாவத்து மின்னலில்
தொலியும் ஒரு பெண் குரலில் கலந்
திருக்க முடியுமா? ... அன்விதம்
இதோ கலந்திருக்கின்றனவையே!

"பல்லக்கைக் கொண்டு வந்து
அவர்கள் உன் குதிரை மீது மோதி
னார்கள் என்று சொன்னாய்? ..."

பழுவூர் ராணியின் பவன இதழ்
களில் தவறாது பரிசுரம் புள்ளகை,
அந்த வேரக்கையை அவன் நன்கு
ரவிர்த்ததாகக் காட்டியது. இவருள்
வந்தியத்தெவன் சிறிது துணிச்சல்
அடைந்தான்.

"ஆம், மகாராணி! இவர்கள் அப்
பழுவூர் செய்தார்கள்! என் குதிரை
மீண்டு விட்டது!" என்றான்.

"நீயும் மீண்டு போய்த்தானிருக்
கிறாய்! தூக்கக்காயம்மன் கோயில்
பூசாரியிடம் போய் வெப்பில் அடிக்கச்
சொன்னாய்! பயம் தெலியட்டும்!"

இதற்குள் வந்தியத் தெவனுடைய
பயம் நன்கு தெளிந்துவிட்டது. அவ
னுக்குச் சிறப்புக்கட வந்துவிட்டது.

பழுவூர் ராணியின் முகப்பாவம் இப்
போது மாறிவிட்டது. குறையைக்
நினைவு கொபக் கவலாயிற்று.

"வெடிக்கை அப்புறம் இருக்கட்டும்;
உன்மையைச் சொல்! எதற்காகப்

பல்லக்கின் மேல் குதிரையைப்
கொண்டு வந்து மோதி நிறுத்தினாய்?"

இதற்குத் தக்க மறுமொழி சொல்
வித்தான் ஆகவேண்டும். சொல்லா
விட்டான்... நல்ல வேளையாக, ஏற்
கண்பை அந்த மறுமொழி வந்தியத்
தெவன் உள்ளத்தில் உதயமாயிக்குந்
தது. சற்றுத் தணிந்த குரலில், பிறர்
கேட்கக் கூடாது என்று வேண்டு
மென்றே தணித்த அந்தரங்கம்
பேசும் குரலில், — "தேவி! நந்தினி
தேவி! ஆழ்வார்க்கடியார்... அவர்
தான், திருமேயியார்..., தங்களைச்
சந்திக்கும்படி சொன்னார். அதன்
காகவே இந்தச் சூழ்ச்சி செய்பதன்.
மன்னிக்க வேண்டும்!" என்றான்.

இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டே
பழுவூர் ராணியின் முகத்தை வந்தியத்
தெவன் கூர்ந்து கவனித்தான். தன்
னுடைய மறுமொழியினால் என்ன
பயன் விளைபு போகிறதோ என்னும்
ஆவதூடன் பார்த்தான்.

கனி மரத்தின் மேல் கல் எறிவது
போன்ற காரியந்தான், கனி விழுமா?
காய் விழுமா? எறிந்த கல் திரும்பி?
விழுமா? அவ்வது எதிர்பாராத இடி
ஏதாவது விழுமா?

பழுவூர் ராணியின் கரிய புரு
வங்கள் சிறிது மெடில சென்றன.
கண்டலில் வீயப்பும் ஐயமும் தோன்
றின. மறுகணத்தில் அந்தப் பெண்
வரசி ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டாள்.

"கரி! நடுச்சாலைக்கு நின்று போ
வது உசிதம் அல்ல. நாளைக்கு நம்
அரண்மனைக்கு வர! எல்லா விஷய
மும் அங்கே விவரமாகச் சொல்லிக்
கொள்ளலாம்" என்றான்.

வந்தியத் தெவனுடைய உள்ளம்
பூரித்தது. நினைத்த காரியம் நெற்றி
பெற்று விடுமோலே காண்கிறது!
ஆனால், முக்கால் மொது தாண்டிப்
பாணியில்லை. மற்றக் காற்பங்குக் கிண
றையும் தாண்டியாக வேண்டும்.

"தேவி! தேவி! கொட்டைக்குள்
என்னைவிட மாட்டார்களே! அரண்
மனைக்குள்ளும் விடமாட்டார்களே?
என்ன செய்வது?" என்று பரபரப்
புடன் சொன்னான்.

பழுவூர் ராணி உடனே பல்லக்கில்
தன் அருகில் நிடந்த ஒரு பட்டுப்
பைையைத் திறந்து அதற்குள்ளிருந்து
ஒரு தந்த மோதிரத்தை எடுத்தாள்.

"இதைக் காட்டினால் கோட்டைக்
குள்ளும் விடுவார்கள். நம் அரண்
மனைக்குள்ளும் விடுவார்கள்!" என்று
சொல்லிக் கொண்டே கொடுத்தாள்.
வந்தியத்தெவன் அதை ஆவதூடன்
வாங்கிக் கொண்டான். ஒரு கணம்

1. இவ்விதம் பொறித்த அத்தத் தத்த மோதிரத்தைப் பார்த்தான். பறு பறு நிமிர்ந்து ராணிக்கு வந்தனம் கூற எண்ணிய போது பல்லக்கின் திரைகள் மூடிக் கொண்டிருந்தன.

ஆகா! பூரண சந்திரனை ராஜ கவலும்பொது சிறிது சிறிதாகக் கவலு கிறது. ஆனால் இந்தப் பல்லக்கின் திரைகள் அத்தப் பேசும் நிலா மதி வத்ததை ஏற்ற தொடியில் கபலிகரம் இப்போது விட்டதல்லவோ!

"இளியாவது எக்லை" மீன் தொட்டித்து வராதே! அபாயம் நேரும். நின்று மெதுவாக வா!" என்று பல்லக்குத் திரைக்குள்ளிருந்து பட்டுப் போன்ற குரல் கேட்டது.

பிறகு பல்லக்கு நகர்ந்தது. வீரர்கள் மூலப்போவையே அதன் முன்னும் பின் னும் சென்றார்கள்.

வந்தியத்தேவன் குதிரையின் தலைக் காதிலைப் பிடித்துக் கொண்டு காலை யோரமாக ஒதுங்கி நின்றான். பழுப்புச் சூளையில் தன்னை அணுவி வந்து படுகி யவன் இரண்டு மூன்று தடவை திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்ததை அவ னுடைய கண்கள் கவனித்து உள் ளனதுக்குச் செய்தி அனுப்பின.

ஆம்; அவனுடைய வெளி பனம் பல்வக்கிலிருந்த பழுப்பு ராணியின் மோகன வடிவத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது. இத்தனை நேரம் சண்டது, கேட்டது எல்லாம் உண்மையானது? அவ்வது ஒரு மாய மனோகரக் கணவா? இப்படியும் ஒரு அழகி. ஒரு செளந்தரிய வடிவம், இத் தப் பூவுலகில் இருக்க முடியுமா?

ஆரம்பை, ஊர்வலி, மெனவை என் றெல்லாம் தேவமாதர்கள் இருப்ப தாகப் புராணங்களில் சொல்வதண்டு. அவர்களுடைய அழகு முற்றும் துறந்த முனிவர்களின் தவத்தையும் பங்குச் செய்ததாகக் கேட்டதண்டு. ஆனால் இந்த உலகத்தில்!... பெரிய பாடி வேட்டையாடி இந்த கோடிலின் காவடியில் அபுலா பூண்டு கிடப்ப தாக நூடு நகரங்களில் பேசுவதெல் லாம் உண்மையாகவே இருக்கலாம். இருந்தால், அதில் வியப்பு ஒன்றும் இராது! நன்றினை மூப்புக் கண்ட னரும். தேகமேல்லாம் போரிக் காயங்க ளுடன் அரேமான தோற்றங் கொண்ட வுமான பழுவேட்டையர் எக்கே? ஸுகுமாரியும் கட்டமுகியுமான இந்த இனம் மங்கை எங்கே? இவளுடைய ஒரு புன்னைகையைப் பெறுவதற்காக அத்தக் மெவர் என்ன காரியத்தான் செய்ய மாட்டார்?...!

லெகுதேரம் காலை ஓரத்தில் நின்று இவ்விதச் சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்திருந்த பிறகு வந்தியத்தேவன் குதிரை மேல் ஏறிக் கொண்டு மேள்ள மேள்ள அளத்த கஞ்சைக் கொட்டைவை நோக்கிச் செலுத்தினான்.

நுரியன் அந்தமிகும் நேரத்தில் பிரதான கோட்டை வாசலை அண்டத் தான். கோட்டைக்குச் சற்றுத் தூரத் திவெயே நகரம் ஆரம்பமாகியிருந்தது. விதவிதமான பண்புகள் விற்கும் கடைவீதிகளும், பாலகைத் தொழில் களில் ஈடுபட்ட மக்கள் வாலும் தெருக்களும், கொட்டைவைச் சுற்றி அடுக்கடுக்காக அமைந்திருந்தன. வீதி களில் போவோரும் வருவோரும் பண் டங்கள் வாய்க்குவோரும் விலை கூறு வோரும் மாடு பூட்டிய வண்டிகளும் குதிரை பூட்டிய சதங்கலும் நிறைந்து எங்கும் ஒரே கலகலப்பாயிருந்தது. அந்த வீதிகளுக்குள்ளே புகுந்து சென்று சோழ நாட்டுப் புதிய தலைநக ரத்தில் வாழும் மக்களையும் அவர்கள் வாலும் விதந்தையும் பார்க்க வந்தியத் தேவனுக்கு மிக்க ஆவலாயிருந்தது. ஆனால் அகதெல்லாம் இப்போது அவகாசம் இல்லை. வந்த காரியத்தை முதலில் பார்க்க வேண்டும். வேடிக்கை பார்க்கப்படுவதால் பிற்பாடு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானத்துடன் வந்தியத் தேவன் கஞ்சை நகரின் பிரதான வாசலை அணுதினான். கோட்டை வாச லின் பிரம்மாண்டமான கதவுகள் அச் சமயம் சாத்தி யிருந்தன. வாசலின் நின்ற காவலர்கள் மக்களை ஒதுங்கச் செய்து வீதி ஓரங்களில் நிற்கும்படி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மக்களும் ஒதுங்கி நின்றார்கள். ஆம், அவரவர்கள் தங்கள் அலுவல்களைப் பார்த்துக் கொண்டு போவதற்குப் பதிலாக ஏதோ சளர்வலம் அல்லது பவலி பார்ப்பதற்காகக் காத்திருப்பவர்களைப் போல் நின்றுக் கள். அண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள். வயோதிகர் எல்லாருமே ஆவலுடன் நின்றார்கள்.

கோட்டை வரத்துக்கு முன்னால் சிறிது தூரம் வரை வெறுமையாகவே இருந்தது. வாசலென்பது காவலர்கள் மட்டும் நின்றார்கள்.

விஷயம் என்னவென்று தெரிந்து கொள்ள வந்தியத்தேவன் ஆவல் கொண்டான். எல்லாரும் ஒதுங்கி நிற்கும்போது தான் மட்டும் கோட்டை வாசல் காப்பாளரின் சென்று முட்டிக் கொள்ள அவன் விரும்பவில்லை. அதிலிருந்து விலை வாதழும் சண்டை

யும் மூன்றுமாம். இப்போது தனக்குக் காரியம் முக்கியமே தவிர வீரியம் பெரிது அல்ல. வீண் சண்டைகளில் இறங்க இது தருணமல்ல.

எனவே, வந்தியத்தேவன் கோட்டை வாசலாக் கயலிக்கக்கூடிய இடத்தில் வீதி ஓரத்திலே ஒதுங்கி நின்று. பக்கத்தில் கும்பெஸ்ஸு மயிர் மணம் வீசியது. இதும்பிப் பார்த்தான். ஓதுவாவிபன், திருத்தி ருத்ராட்சம் முதலிய சிவச் சிஷ்யங்கள் தரித்தவன். இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு பூக்களைக் கழுடன் நிற்பதைக் கண்டான்.

"தம்பி! எல்லாகும் எதற்காக வீதி ஓரம் ஒதுங்கி நிற்கிறார்கள்? ஏதாவது ஊர்வலம் கீர்வலம் வரப் போகிறதா?" என்று கேட்டான்.

"தாய்கள் இத்தக பக்கத்து மனிதர் இல்லையா, ஐயா?"

"இல்லை, தாய் தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்தவன்!"

"அதற்குத்தான் கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் குதிரை மேலிருந்து இறங்கிக் கீழே நிற்பது தவறு."

வாவிபனோடு பேசுவதற்குச் சென்ற சிவமாம லிருக்கட்டும் என்று வந்தியத்தேவன் குதிரை மீதிலிருந்து குதித்தான்.

"தம்பி! எதற்காக என்னை இங்கே சொன்னாய்?" என்று கேட்டான்.

"இப்போது வேளக்காரப் படை அரசரை தரிசுவம் செய்துவிட்டுக் கோட்டைக்குள்விரிந்து வரப் போகிறது. அதற்காகத்தான் இத்தகை ஜனங்களும் ஒதுங்கி நிற்கிறார்கள்."

"வேடிக்கை பாரிக்கத்தானே?"

"ஆமாம்."

"தாய் குதிரை மேல் உட்கார்ந்து கொண்டு பார்த்தாய் என்ன?"

"பாரிக்கலாம், ஆனால் வேளக்காரப் படை வீரர்கள் உங்களைப் பார்த்து விட்டால் ஆபத்து."

"என்ன ஆபத்து? குதிரையைக் கொண்டு போய் விடுவார்களா?"

"குதிரையை யும் கொண்டு போவார்கள். ஆகையே கொண்டு போய் விடுவார்கள். பொய்க் காதலர்கள்!"

"குதிரையையும் ஆகையும் கொண்டு போனால் கும்பா விட்டுவிடுவார்களா?"

"விடாமல் என்ன செய்வது? வேளக்காரப் படையார் வயத்திதே திந்த நகரில் சட்டம். அவர்களைக் கள்ளி கேட்பார் கிடையாது. பழுவேட்டையரயர்கள்கூட வேளக்காரப் படை விஷயத்தில் தலையிடுவது விடையாது."

இச்சமயத்தில் கோட்டைக்கு உட்புறத்தில் பெரிய ஆர்ப்பாட்ட ஆரவாரங்கள் கேட்டன. நகர முழங்கும்

சத்தம், பறாடல் கொட்டும் சத்தம், கொம்புகள் ஊதும் சத்தம் இவற்றுடன் பலநூறு மனிதக் குரல்கள் விழுத்து எழுத்த வாழ்த்தொலிகளும் கலந்து எதிரொலி செய்தன.

வேளக்கார வீரர் படைகளைப்

பற்றி வந்தியத்தேவன் நன்கு அறிந்திருந்தான். பழந் தமிழ் நாட்டில், முக்கியமாகச் சோழ நாட்டில் இது முக்கிய ஸ்தாபனமாக இருந்து வந்தது. 'வேளக்காரர்' என்பவர் அவ் வப்போது அரசு புரிந்த மன்னர்களுக்கு மெய்க் காப்பாளர் போன்றவர். ஆனால் மற்ற சாதாரண மெய்க்காப்பாளருக்கும் இவர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. இவர்கள் 'எங்கள் உயிரைக் கொடுக்காவது அரசரின் உயிரைப் பாதுகாப்போம்' என்று சபதம் செய்தவர்கள். தங்கள் ஆஜராகிறதையெல்லாம், தங்களை மீதியோ, அரசர் உயிருக்கு அபாயம் தேர்ந்து விட்டால், துர்க்கையில் சந்திந்தால் தங்களுடைய தலையைத் தங்கள் கையினாலேயே வேட்டிக் கொண்டு பரிகாரமாகச் சபதம் எடுத்துக் கொண்டவர்கள். அத்தகைய கடுர சபதம் எடுத்துக்கொண்ட வீரர்களுக்கு மற்ற வீரர்களுக்கு இல்லாத சில கலாசைகள் இருப்பது இயல்புதானே?

கோட்டை வாசலில் கதவுகள்

இரண்டு, படார், படார் என்று திறந்து கொண்டன.

முதலில் இரண்டு குதிரை வீரர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் தங்களது வலக்கையில் உயரப் பறந்த கொடி, பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கொடியின் தோற்றம் விசித்திரமாக இருந்தது. செந்நிறமான அக்கொடியின் மேலே புலியும், புலிக்கு அடியில் கிரீடமும் சித்திரிக்கப் பட்டிருந்தன. கிரீடத்துக்கு அடியில் ஒரு பன் பீடமும், கழுத்து அறுபட்ட ஒரு தலைமும், ஒரு பெரிய பனிக் கத்தியும் காட்சி அளித்தன. கொடியைப் பார்த்துச் சித்தி பவங்கரமாகவே இருந்தது.

கொடி தாங்கிய குதிரை வீரர் களுக்குப் பின்னால் ஒரு பெரிய சிஷ்யம் இரண்டு பேரிகைகளைக் கமந்து கொண்டு வந்தது. இரண்டு ஆட்கள் தின்று பேரிகைகளை முழங்கினார்கள்.

சிறுபத்துக்குப் பின்னால் கமார் ஐம்பது வீரர்கள் சிறு பறை, பெரும் பறை, தம்பட்டம் ஆகியவற்றை முழக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

அவர்களைத் தொடர்ந்து இன்னும் ஐம்பது பேர் நீண்டு வந்தக் கொம்பு

உங்களுக்கே... பருவ மங்கையின்
பைந்தளிர் மேனியெழில்.

இனம் கொஞ்சிப் பறமெருகு
விளரும் எழிலுக்கே... ஜேய்
அழகு சோப்! எரும நெகிழ்ச-
சிக்காளாளன்னெய்துகொழித்
திட. ஆழ னருகில் கதந
கிடும் அதன் மென்மை துரை
உலகன் எருமத்திற்கு நேயமா-
னது விலலை உள்ளையும்
எகலை வீதிய செழிப்புடன் கம
லும் அதன் மல்லிகை மணம்
உங்களைக் கொள்ளுகொள்ளும்
நறவா தீக்கள், உயிர்மாள
உயோக விவருத் தாருரை
நிறித்தது ஜேய் ஒன்றான.
ஜேய்-சீய்கள் விரைப்பதை விடச்
சூகறவான விலை உள் அதி
விசேஷ அழகுசாதன சோப்!

உங்கள் எழில் பெருக

ஜேய்
அழகு சோப்

உங்கள் முகத்தை மணம்மழை

டாடா
தயாரிப்பு

Box No. 1179 7mg

நீலநிறப் பூவேலை
சரசரக்கக்
கோல வெண்மை
தீவமும் வாயில்

தருவது
எஸ் ஆர் எம்
ஒன்றே.

இதிலும் இவ்வாறு எஸ் ஆர் எம் பாவிகை, தனக்கும் மலம். கவர்ச்சித்தயவுள்ள கலம். அத்தனை இனமேயே, பட்டுப் போனது 2+2 வாழ்க்கை பாய்க்குகின்றவர்களை, சந்தெந்த குடும்பத்தை திறம் விடைக்கும்.

புது வாகனமும் உண்டு, படுகை-
லாம் பாகை, இரவுகூடும் இல்ப
கோம். உடுத்திக் கவித்திலும்
உடம்பு.

எதிர்சித்தும் இவருகியபு, செழிப்பான செயல்தா,
அனைக்கித்த ஆர்து, பக்கினைகைப் பக்க
பக்கவாழ்க்கை மருதம்.

எஸ் ஆர் எம் கோப்பெட்டுகையும் கோட்டுப்-
பெறுக.

ஸ்ரீ ராம் பிளஸ் லிட்.
பெருமை கோடு, பம்பாய்-13.

கடீஸ் 'பாப்' பரம் பயரம்' என்று சாதிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

அவர் சதுக்கப் பிள்ளை மத்த
விரக்கம் ஆயிரம் பேர் இருக்கலாம்.
அவர்களில் பெரும்பாலோர் பிள்ளரும்
வாழ்க்தோலிகளை இடி முழக்கம் குர
லில் எழுப்பிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

“பராத்தக சே-பழ பூமணி ய சங்கர வார்த்தி வரங்க !”

“வினாத்தாள், வினாத்தாள்”

“சுந்தர கோழி மன்னன் வாழ்க !”

“வாழ்க! வாழ்க!”

* "பெரிய பூதி வேட்கை எழுக !"

* 'மூலப் பூசை' மூலப் பூசை "

* 'தற்போதைய நிலைமை வரலாறு 1' *

■ “ബന്ധിപ്പിക്കുക! വേർതിരിക്കുക!”

“எதிர்பார்ப்படியைத் துறந்து இறந்தியே
பெருமான் வாய்க்க !”

¹ 'மரபுதிகர் வாழ்ந்த !' "

“யதுவரையுந் சழமும் தொண்டை
மண்டலமும் கொண்ட கொஇராது
கேசரி வுநிக”

“பொருத்தியைப் பார்த்துக்”

தமிழக வளங்கள் திருக்குறையில்
தமிழக வாழ்க !!

“வினா எண் 24: வினா எண் 23”

[illegible]

"சொக்க! பெருங்க!"

“அதில் புலிக்குள் போய் பாடுவான்
பாட்டு விலங்கு!”

“ஜெய்க ! ஜெய்க !”

“இவ்வாறு இவ்வாறு”

சென்னை, 15 செப்டம்பர் 2015

தூய்மைக் கண்காண வலியுள்ள
குரல்கள் விடுத்து எழுந்த மேற்படி
கொள்கைகள் கோயோசன செய்
சிவிரீகக் செய்தன. கோயோசன வர
லின் வழியாக வந்த கோயோசன
கொள்கைகள் வரலாக வந்த
வலியுள்ள கோயோசன, விதி
கொள்கைகள் தீர்வு வந்தவர்களுக்கும்
கொள்கைகள் வந்தவர்களுக்கும்

இன்னிடம், வேளாங்காடம் என விராகம் புத்தலாக் கோட்டை எனப்பட வந்தியாக கோயிலாகத் தொடங்கி, வீதி வந்தியாகப் சென்று, அந்தர்த்தில் மலையாடம் என்றயம் ஓடி அம்பலேசு கர்ப்பேராவாக இறங்குகு.

இருபத்திமூன்றாம் அத்தியாயம்
அழுதனின் அன்னை

வேளாளர் வீரர் படை வெளிய
கடை விதியின் வழியாகப் போயிற்று.
பாண்டியர் கடை விதியை சென்று நில
வீரர்கள் கடைபிடுவதற்குரிய நில திரை
விளையாட்டம் உடைய பீடமிருந்தார்கள்.
தேவர்கள் ஒரு பீடத்தைக் கடைபிட்டு
புதித்துப் புது கடை சிறைய அநி
சக்தைக்குக் கொண்டு வந்து மற்ற
வீரர்களுக்கு விதியாகித்தான். மேற்கு
தேவர்கள் கடைபிட்டு கடைபிடுப
தவர்கள் தமையில் களித்தது போது.
வீரர்களும் விதியை நன்றாகக் கருது
'கடைபிட்டு' மற்றவர் என்று இறைந்து
நிதித்தார்கள். இன்னொரு வீரன்
வழியில் எதிர்ப்பட்ட ஒரு மூதாட்டி
யின் கையிலிருந்து பூக்கடைபிட்டு
பிடுங்கிற்று. பூவையெல்லாம் வாசி
இறைத்துக் கொண்டே. "பூவாசி
போதிருதா" என்று. அவர்
வாசி விசிய பூக்களைப் பிடிக்க முயன்ற
வீரர்கள் குதித்தும் நிதித்தும் கொட்
யாளாடித்தார்கள். எதிரில் வந்த ஒரு
மூதாட்டி வண்டியை இன்னொரு வீரன்
நிதித்தான். மூதாட்டி வண்டியிலிருந்து
பிட்டு அழைத்து வீரரடி அடித்தான்.
மூதாட்டி வீரனுக்கு பக்கம் கூட்டி

இவ்வேளையில் நான் எழுதின கவிதைகள் தான்மீதி.
கொண்டு வரவில்லை. மீண்டும் நான்
கொண்டுவரவில்லை என்பதுதான் !

இந்த செய்தியை மாற்றித் கொண்டு 19 ஆம் அத்தியைத் தேவன், "அகா 1 : 1 மூலம் உயரின் வீரர்களின் கொள்கை இவர்களுக்கும் விளையாட்டுருக்கள். இவர்களுடைய விளையாட்டு மூன்று வர்களுக்கும் விளையாட இயலாது, நல்ல வேளை, இவர்களுடைய மாற்றைக் கட்டு விழாவுக்கு ஒதுக்கி தீர்த்தோம். இவ்வாறு ஒரு சண்டை ஏற்பட்டதும், மற்ற கருவியை மெட்டுப் போட்டுக் கொடுத்தோம்" என்று எண்ணிக் கொண்டான். ஆனால் நமது வீர விகித காரணம் அத்துக்கும் மாற்றித் தீர்த்து, வேளாங்குரம் படை வீரர்களின் விளையாட்டைக் இயக்குவது ஐயங்களுக்கும்விரைவாக வேறுதலாகியே அவர்களுடைய கொள்கைகளில் ஐயங்களும் பார்த்து விடுவது சுகாகலித்தாரர்கள்!

இவ்வுரிமையைப் பற்றித் கேட்கவாயின் எல்லா திருமயிப் பார்த்த போது டூக்குடைய கருடன் தீவிர சிபுரணை வழங்கியத் தெலுங்கு காவல்காரர். கூட்டத்திலுள் கோலாபாசுக்குடைய சங்க வாகனம்

* தமிழ்நாட்டில் தேவநங்குளம் ஊருக்கு 5 மைல்க்கு மேல் உள்ள ஒரு சிறிய ஊர். அங்கே உள்ளது கங்கையாறு. அங்கேயே அந்தந்தியுடைய பெரிய கங்கையாறு. அங்கேயே அந்தந்தியுடைய பெரிய கங்கையாறு. அங்கேயே அந்தந்தியுடைய பெரிய கங்கையாறு.

எங்கேயோ போய் விட்டான். ஒரு வேளை அவனுடைய வேலைகள் பார்த்துப் போயிருக்கக் கூடும்.

வேளக்காரப் பண்ட மாணியில் கோட்டை யிலிருந்து வெளியேறிய பிறகு மற்ற யானைகள் உள்ளே விடுவதில்லை என்று வந்தியத்தேவன் அறிந்து கொண்டான். இரவு பகல் எந்த நேரத்திலும் கோட்டைக்குள் பிரவேசிக்கும் உரிமை பெற்றவர்கள் அரச குடும்பத்தின் சேர்ந்தவர்களும் அமைச்சர்களும், தண்டநாயகர்களும் தான். பழுவேட்டையர்களின் குடும்பத்தாருக்கும் அவ்வுரிமை உண்டு என்று வந்தியத் தேவன் தெரிந்து கொண்டான். எனவே, இராத்திரியே கோட்டைக்குள் போக வேண்டும் என்ற உத்தேசம் அவனுக்கு மாறி விட்டது. தன்னிடமிருந்த இலச்சினை மோதிரத்தைக் காட்டிச் சோதனை செய்ய வந்தியத்தேவன் விரும்பவில்லை. அதனிடே இரவு கோட்டைக்கு வெளியிலேயே தங்கி நகரைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு நாளை உதயத்துக்குப் பிறகு கோட்டைக்குள் செல்வதே நல்லது. இராத்திரியில் அப்படியே கோட்டைக்குள் பிரவேசித்தாலும் அரசனரத் தரிசித்து ஓயி கொடுப்பது இயலாத காரியமே யல்லவா?

கோட்டை மதினைச் சுற்றிலும் இருந்த விதிகளின் வழியாக வந்தியத் தேவன் வேயுக்கை பார்த்துக் கொண்டே மெதுவாகச் செல்கான். அன்று பல காத தூரம் பிரயாணம் செய்திருந்த அவனுடைய குதிரை மிகக் களைத்திருந்தது. சீக்கிரத்தில் அத்திரு ஓய்வு கொடுக்க வேண்டியதுதான். இவ்வாறியல் நாளைக்கு அவ்விடம் ஏற்படும்போது இருகுதிரையினும் பயனில்லாமல் போய் விடும்! வசதியாகத் தங்குவதற்கு ஓரிடம் விளையில் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்!

தஞ்சாவூர் அப்போது புதிதாகப் பல்கிப் பெருகிப் பரந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்த நகரம். அதிலும் அப்போது மாலை நேரம். நூற்றுக்கணக்கான விநியோகிகள் ஏற்றுப் பட்டு ஒளி வீசத் தொடங்கியிருந்தன.

விதிகளெல்லாம் பூது பூது என்று ஒரே ஜனக் கூட்டம். வெளிப்புறங்களிலிருந்து பல அலுவல்களின் நிமித்தமாக வந்தவர்கள் அங்கு மிங்கும் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் சோழ நாட்டுப் பட்டணங்களிலிருந்தும் கிராமங்களிலிருந்தும் வந்தவர்களும் இருந்தார்கள். புதிதாகச் சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டிருந்த நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களும் காணப்பட்டார்கள். பொருளை நம்பி விரைந்து பாலாற்றங்கரை வரையிலும் கிழைக் கடற்கரையிலிருந்து மேற்குக் கடற்கரை வரையிலும் பரந்திருந்த தேசங்களிலிருந்து தயங்களுக்குப் பலர் வந்திருந்தார்கள். விதிய மடக்கு வடக்கேயிருந்து வந்தவர்களும் கடல் கடந்த நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களுக்கிடச் சிலர் அம்மாநகரின் விதிகளில் ஆங்காங்கே தோன்றினார்கள்.

ஆப்பம், அதிரசம் முதலிய தின் பண்டங்கள் விற்பகடைகளில் மக்கள் ஈ மொய்ப்பது போல் மொய்த்து அப் பண்டங்களை வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். வானம்பு பழங்களும் வேறு

பலவிதக் கலிகளும் மடல் மடையாகக் குவிந்து கிடந்தன. பூக் கடைகளைப் பற்றியோ சொல்வ வேண்டியதில்லை. மூல்களையும் மல்லிகைகளும் நிரூ ஆத்தியும் செண்பகமும் புஷ்பக் குன்றுகளைப் போல் காட்டி நின்றன. அந்த மலர்க் குன்றுகளைச் சுற்றிப் பெண்பனிகள் வண்டுகளைப் போல் நீங்காரம் செய்து கொண்டு மொய்த்தார்கள்.

புஷ்பக் கடைகளினாலும் சென்ற தும் வந்தியத்தேவன் அந்தப் பூக்கார வானிடம் நின்றதற்குக் கொண்டான். அவனை மறுபடியும் பார்க்கக் கூடுமா? எவ்வளவு செளகரியமா வீடுக்குப்? இந்த நகரில் வசதியாகத் தங்கு வதற்கு ஓட்டம் அவனைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலா மல்லவா?..... இப்படி எண்ணிய போதே சற்றுத் தூரத்தில் அந்த வானிபன் வந்து கொண்டிருப்பதை வந்தியத் தேவன் கண்டான். குதிரைவிலிருந்து இறங்கி அவனை அணுகினான்.

“தம்பி! பூக்குட்டிகளில் ஒன்றையுள் காணுமே? பூவெல்லாம் எங்கே? விற்றுகி விட்டதா?” என்றான்.

“விற்பதற்காக நான் பூக்கொண்டு வரவில்லை. கோயில் பூஜைக்காகப்

“இதற்கு கோயிலுக்கு நீ இந்தப் புஷ்பக் கைங்கரியம் செய்கிறாயா?”

“தனிக் குளத்தார் ஆவயம் என்று கேட்டதுண்டா?”

“ஓகோ! தஞ்சைத் தனிக் குளத்தார் என்று கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கோயில்தான் போலிருக்கிறது. பெரிய கோயிலா அது?”

“இல்லை; சிறிய கோயில்தான், கொஞ்ச காவமாக இத்தஞ்சையில் துர்க்கையம்மன் கோயிலுக்குத் தான் மகிமை அதிகம், அங்கேதான் பூஜை. போங்கல், பரி, திருவிழா ஆர்ப்பாட்டங்கள் அதிகம். அரச குடும்பத்தாரும் பற்றுபெட்டரைவர்களும் துர்க்கை அம்மன் கோயிலுக்குத்தான் அதிகமாகப் போகிறார்கள். தனிக் குளத்தார் கோயிலுக்கு அவ்வளவு மகிமை இல்லை. தரிசனம் செய்ய ஜனங்கள் அவ்வளவு வரவருவதில்லை.....”

“நீ இந்தப் புஷ்பக் கைங்கரியம் செய்து வருகிறாயா? இதற்காக ஏதெனும் சம்மானம் உண்டா?”

“எங்கள் குடும்பத்துக்கு இதற்காக மானியம் இருக்கிறது. என் பார்ட்னரர் காலத்திலிருந்து கண்டராதித்த சக்கர வர்த்தி விட்ட நிலத்தம் உண்டு, தம்

மையம் நானும் என் நாயாரும் இந்தக் கைங்கரியத் தைச் செய்து வருகிறோம்.”

“தனிக் குளத்தார் கோயில் செங்கல் திருப்பணிப் பணியா அல்லது கருங்கல் பணி செய்திருக்கிறார்களா?” என்று வல்லவரை யன் கேட்டான். அவன் வருகின்ற வழியில் பல செங்கல் கோயில்களுக்குக் கருங்கல் திருப்பணி நடந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்திருத்தபடியால் இவ்விதம் கேட்டான்.

“இப்போது செங்கல் கோயில்தான். கருங்கல் திருப்பணி விளரவில்லை. தொடங்கும் என்று கேள்வி. இந்தத் திருப்பணியை உடனே நடத்த வேண்டும் என்று பழையாறைப் பெரிய பிராட்டியார் விரும்புகிறாள். ஆனால்.....” என்று அந்த வானிபன் தயங்கி நிறுத்தினான்.

“ஆனால் என்ன?...”

“பிராபீயாகக் கேள்விப்பட்டதை யெல்லாம் சொல்வதில் என்ன பயன்? பகலில் பக்கம் பார்த்துப் பேசு,

விவர

பூக் கொண்டு வந்தேன். பூவைக் கொடுத்தாகி விட்டது. விட்டுக்குத் திரும்பிப் போகிறேன்.”

இரவில் அதுவும் போதே என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இதுபோல நாற்சந்தியும் கூடும் இடம். நம்மைச் சுற்றியும் ஐயங்கள்...."

"இந்த மாதிரி இடத்திலே நின்று தான் ரகசியமாக எந்த ரகசியமும் பேசலாம். இந்தப் பெருங் கூட்டத்திலும் இரைச்சலிலும் நம்முடைய பேச்சு மார்க்கத்திலும் விழாவு."

"பேசுவதற்கு இசையின் என்ன இருக்கிறது?" என்று அந்த வாயிபன். வந்தியத்தேவன் கொஞ்சம் சத்தேகத்துடன் பார்ச்சு.

ஆகா! இந்தப் பீண்டி நல்ல புத்திசாஸி! இவனுடைய சிறுகம் செய்து கொள்வதில் இசையும் உண்டு! பல விஷயங்களை அறியலாம்! அனல் இவன் மனத்தில் வீண் சத்தேகத்தை உண்டாக்கக் கூடாது. - இவ்வீதம் வந்தியத்தேவன் என்ன. "ஆமாம்; இரகசியம் என்ன இருக்கிறது? ஒன்று மில்லாதான். போனால் போகட்டும். தம்பி! இரவு எங்கேயாவது நான் நிம்மதியாகத் தூங்க வேண்டுமே. வேறு தூரம் பிரயாணம் செய்து மிகவும் களைப்படைந்திருக்கிறேன். எங்கே தங்கலாம்? ஒரு நல்ல ஓடுதெரு வழி காட்டி எங்கு தங்கி போய் முடிவுமா?" என்று கேட்டான்.

"இந்த நகரில் தங்குவதற்கு இடம் கனகக்கு என்ன கூறலா? சத்திரங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அயல் நாடுகளிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு கொண்டு எற்பட்ட இராஜாங்க விடுதிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, உங்களுக்கு இஷ்டப்படி சிந்தனை...."

"தம்பி! உன் பெயர் என்ன?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"அமுதன்; சேந்தன் அமுதன்!"

"அடாடா! எவ்வளவு நல்ல பெயர்? கேட்டால்போதே என் நாவில் அமுது வருகிறதே... எனக்கு இஷ்டமாகிருந்தால் என்னுடைய வீட்டுக்கு வந்து தங்கலாம் என்றுதானே நீ சொல்வது தொடங்கினாய்?"

"ஆமாம். அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரிந்தது?"

"என்னிடம் மத்திர வித்தை இருக்கிறது. அதனால் தெரிந்து கொண்டேன். உன் வீடு எங்கே இருக்கிறது?"

"நகர எங்கிலைத் தாண்டிக் கூப்பிடு தூரத்தில் எங்கள் பூத்தோட்டம் இருக்கிறது. தோட்டத்துக்குள் னையே எங்கள் வீடும் இருக்கிறது" என்றான் அமுதன்.

"ஆகா! அப்படியானால் உன் வீட்டுக்கு நான் வந்தே திருவேன். இந்தப் பட்டணத்துக்குச் சந்தடியில் என்னுள் இன்றிரையைக் கழிக்க முடியாது. மீண்டும் உன்னைப் போன்ற உத்தமப்

புதல்வனைப் பெற்ற உத்தமியைத் தச்சிக்க விரும்புகிறேன்."

"என்னைப் பெற்ற அங்கை உத்தமிதான்; ஆனால் துர்ப்பாக்கியசாலி...."

"அடாடா! ஏன் அவ்வாறு சொல் கிறது? ஒரு வேளை உன் தந்தை...."

"என் தந்தை இறந்துதான் போனார். அனால் அது மட்டும்தான். என் தாய் பிரவினியேயே துர்ப்பாக்கியசாலி. பார்த்தால் தெரிந்து கொள்வீர்கள். வாருங்கள் போகலாம்."

அகர நாழிகை நேரம் நடந்து அவர்கள் நகர்ப்புறத்துக்கு அப்பா லிருந்து பூத்தோட்டத்துக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். இரவில் மலரும் பூக்களின் இனிய மணம் வந்தியத்தேவனுக்கு ஆழ்வு கக மயக்கத்தை உண்டாக்கிவது. நகரத்தின் வீதிகளில் எழுந்த கோலாகல இரைச்சலும் சத்தடியும் அங்கே அவ்வளவாகக் கேட்கவில்லை.

பூத்தோட்டத்தின் பத்தியில் ஒட்டு வீடு ஒன்று இருந்தது. பக்கத்தில் இரு குடிசைகள் இருந்தன. தோட்ட வேலையில் உதவி செய்கிற இரு குடும்பத்தார் அக்குடிசைகளில் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவரை அமுதன் அழைத்து வந்தியத் தேவனுடைய குதிரைக்குத் தீவி எவத்து மரத்தில் கட்டி வைக்கும்படி கூறினான்.

பிறகு, வீட்டுக்குள் அழைத்துச் செலுதன். அமுதனுடைய தாயா னைப் பார்த்ததுப் வந்தியத்தேவனுக்கு அவனுடைய துர்ப்பாக்கியம் இந்த எவத்து என்று தெரிந்து விட்டது. அந்த மூதாட்டி பெரும் சத்தியந்தர ணைம். காதும் கேளாது என்று தெரிந்தது. ஆனால் அந்த மூதாட ின் மூகத்தில் கருணையும் அன்பும் தீவிரத்து ததும்பியதை வந்தியத் தேவன் உண்டான். கூரிய அறிவின் ஒளியும் அம்முகத்திலிருந்து வீசியது. பொதுவாக, ஏதாவது ஓர் அங்கத்தில் கவனமற்றவர்கள் மற்றப்படி சிறந்த அறிவுக் கூர்மை யுள்ளவர்களாக விளங்குவது செஞ்சி வித்திரங்களில் ஒன்று அவ்வளவு?

அமுதன் சில சமீகனாகுள் செய்த தும் அந்த மூதாட்டி வந்திருப்பவன் அயல் தேசத்திலிருந்து வந்த விருத் தாளி என்று தெரிந்து கொண்டான். மூகமாவத்தினாலேயே தன்னுடைய பரி வையும் வரவேற்றையும் தெரிவித்தான்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் இளை போட்டு அந்த அம்மாள் உணவு பரி மாறினாள். முதலில் இடியாப்பமும் இனிப்பான தேங்காய்ப் பாலும் வந்தன. அந்த மாதிரி இனிய பலகாரத்தை வந்தியத் தேவன் தன் வாழ்நாளில் அருந்தியதெல்லாம். பத்துப் பன்னிரண்டு

நவீன வாழ்க்கைக்கு ஏற்றது நெஸ்காஃபே

நெஸ்காஃபே மட்டும்தான் அலாதி
சுவையின்பத்தை அளிக்கவல்லது

தெக்கதெடுக்கப்பட்ட தெக்
கித்தியப் பளாண்டெஷன் ரீபேரி
காரிக்கொட்டைமயப் பதமாக
வந்து அதன் இயல்பான
மணம் கொடாமல் தயாரிக்கப்
பட்டதுதான் நெஸ்காஃபே —
உடனே கரையக்கூடிய தூத்
துக்கு தூது அல்ல காரி! ஒரே
சமயத்தில் தனித்தனியாக 'ஸ்ட்ரீ
ரஸ்' காகவோ 'பீட்டட்' காகவோ
காரியைத் தயாரிக்கமுடியாதான்
நெஸ்காஃபே மிகவும் சிக்கன
மானதும்கூட!

ஒரு நெஸ்கே
தயாரிப்பு

5 வினாடிகளில் தயார்!
-ஒரு முழு பிளாஸ்திக்
நெஸ்காஃபேவை
கொப்பளையில் போர
ட்டு வெந்தீரை
அதறி குளிக்கெத்த
டும். சரக்கரையும்
பாடும் சேர்க்க வே
ண்டியது தான்.
காரி தயார்

NESCAFÉ

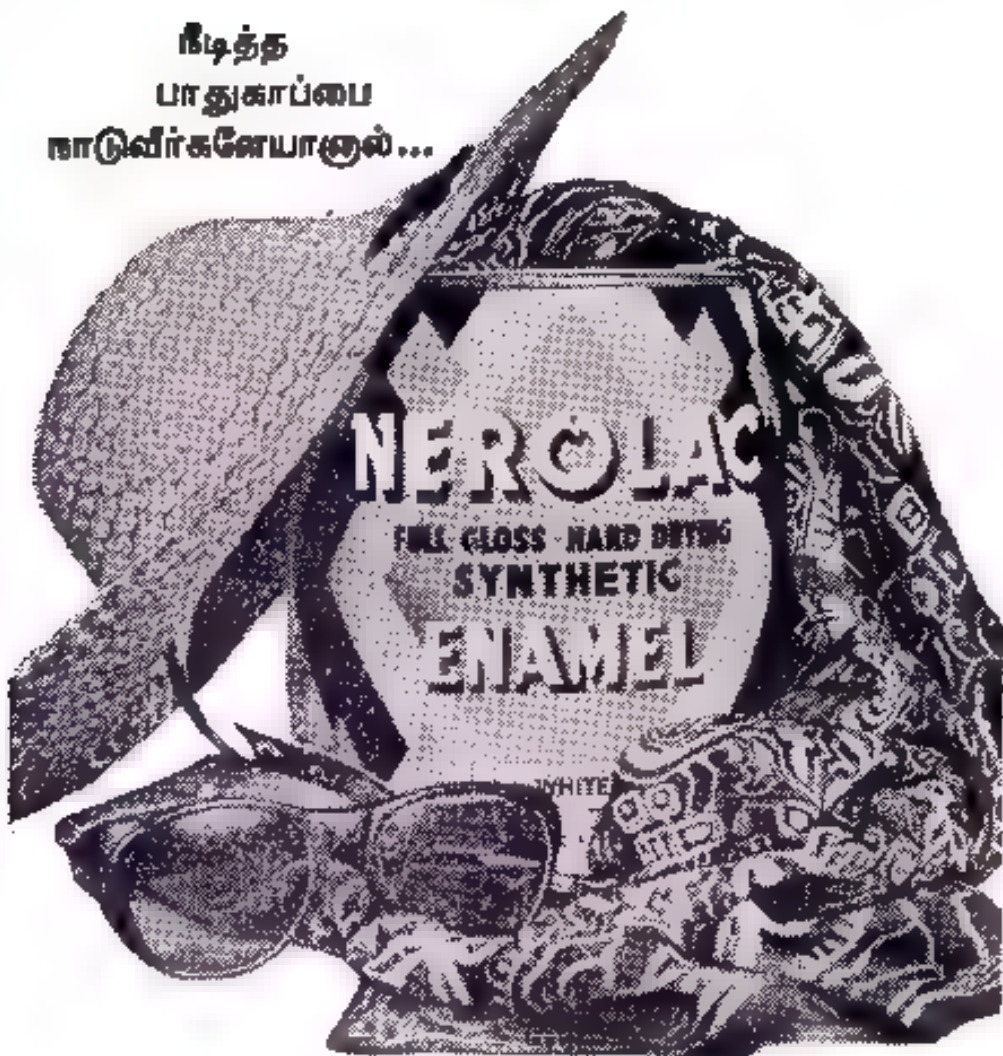

நெஸ்காஃபே — தளிக்கிறப்பூள்ள தரமான காரி

*நெஸ்காஃபே என்பது நெஸ்கேயின் துண்டுடன்,
காரியைக் குறிக்கும், ரெஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்ச் ஆகும்
[WV-NCE-5141(8)]

நீடித்த
பாதுகாப்பை
நாடுவீர்களேயானால்...

...உங்களுக்குத் தேவை
நெரோலாக்
பெயிண்டுகள்

பெரோலாக் பூசப்பட்ட கட்டிட கட்டிடங்களில் பழுதடைந்த
கூடுகளை மீண்டும் அழகி இயல்பில் தரக்கூடியது தான்!
அழகு, பிரகாசம், நீர், உட்கட்ட, பொருள், அழகுபடும்
நெரோலாக் துருவானது உங்கள் பிழைகளை எதிர்ப்பு
உண்டாக தடுத்த உட்கட்ட பொருள் பொருள் உயிருடன்
உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன்
உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன்
உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன் உயிருடன்

நெரோலாக் பூசப்பட்ட கட்டிட கட்டிடங்களில் பழுதடைந்த
கூடுகளை மீண்டும் அழகி இயல்பில் தரக்கூடியது தான்!

கூட்லாஸ் நெரோலாக் பெயிண்ட்ஸ்—ஒப்பற்ற தரம் வாய்ந்தவை

கூட்லாஸ் நெரோலாக் பெயிண்ட்ஸ் கிளபு, த.பெ. 813, பெரோலாக் கிளபு, ஜோர்ஜ் டி.பி. பம்பாய்-1.

INTERPUB/GRP/177AM

கூட்லாஸ் நெரோலாக் பெயிண்ட்ஸ் கிளபு, 29, பெரோலாக் கிளபு, ஜோர்ஜ் டி.பி. பம்பாய்-1

இடியாப்பமும், அரைப்படி தேய் காய்ப் பாதுகாப் சாப்பிட்டான். பிறகு புளிக்கரியும் சோளமாப் பணிவார மும் வந்தன. அவற்றையும் ஒரு கை பார்த்தான். அப்படியும் அவன் பசி அடங்கவில்லை. கடைவியாக, காற்படி அரிசிச் சோறும் அரைப்படி தயிலும் தங்கினான்! பிறகுதான் அவன் இடியிலிருந்து எழுந்தான்.

சாப்பிடும் போதே கை விஷயங் களை அழுதவிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டான். தஞ்சைக் கோட்டைக் குள்ளே அப்போது சுந்தர சோழ சக் கரவாத்தியையும் அவருடைய அரண் மனைப் பரிவாரங்களையும் தவிர, இங் றும் ஒரங்கியமாக யார் யார் இருக் கிறார்கள் என்று விசாரித்தான்.

பெரிய பழுவேட்டையார், கிண்பு பழுவேட்டையார் இவர்களின் மானி களையும் பரிவாரங்களும் அங்கு இருத் தன. தன பொக்கிஷம், தானியப் பன் பாரம் இரண்டும் கோட்டைக்குள் இருந்தபடியால் அவற்றைப் பரிபாலித் தும் அதிகாரிகளும் கணக்காளரும் இருந்தார்கள். சுந்தர சோழரின் அந் தரங்க நம்பிக்கைக்கும் அபிமானத்துக் கும் பாத்திரரான **சத்திபாக்கிரகம் பிரயாசு** என்னும் அமைச்சரும் திருமந்திர ஓலை நாயகரும் கோட்டைக்குள்ளேதான் வசித்தார்கள். மற்றும் கிண்பு பழ

வேட்டையாரின் தலைமையில் தஞ்சைக் கோட்டையைக் காவல் புரிந்த வீரர் களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாரும் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள். பொன் வெள்ளி நகை வியாபாரிகளும், நவரத் தின வியாபாரிகளும், பொன்னுசாரி களும் கோட்டைக்குள் இடம் அளிக்கப் பட்டிருந்தார்கள். பெரிய பழுவேட் டையாரின் கீழ் வரி விதிகளும் வேலை பார்த்த நூற்றுக்கணக்கான அதுவ வாயர் இருந்தனர். துர்க்கையம்மன் கோவில் கோட்டைக்குள்ளேதான் ஒரு மூலையில் இருந்தது. கோவில் பூசாரிகளும் பணிவிடை வாளரும் கணிகையரும் கோவிலுக்கு அருகில் குடியிருந்தார்கள்.

இதை யெல்லாம் தெரிந்து கொண்ட பிறகு, "அமைச்சர்கள் அங்காகும் தத் தமயன் கோட்டையில் இருக்கிறார் களா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"எல்லவாரும் எப்படி இருப்பார்கள்? பற்பல காரியமாக வெளியிலே போய்க் கொண்டும் வந்து கொண்டுத்தான் இருப்பார்கள். அநிருத்த பிரம்மராயர் சில காலமாகவே தகரில் இல்லை. அவர் சேர நாடு சென்றிருப்பதாகக் கேள்வி. பெரிய பழுவேட்டையார் தாது தினங் களுக்கு முன்னாய் வெளியே சென்றார். கொள்ளிடத்துக்கு வடக்கே நடு நாட் டுக்குச் சென்றதாகக் கேள்வி."

சத்திபாக்கிரகம் பிறந்த விதம்

"சத்திபாக்கிரகம்" என்றும் சொல் எப்படி ஏற்பட்டது தெரியுமா? 'சத்திபாக்கிரகம்' என்றும் சொல் கண்டு பிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னாலேயே அந்தத் தத்துவம் தொன்றியிட்டது. அது பிறந்தபோது, அதை இன்னதென்று சொல்வ யாருக்குமே தெரியவில்லை. குறாராத்தி மொழியிலும்கூட, அதன் ஆக்கம் சொற்குடையான 'பாசனம் ரெவின்யூசன்ஸ் (Positive Revenue) - சாத்திக எதிர்ப்பு' என்றே வந்தித் துறியிட்டு வந்தார். ஒரு உத்தர காத்தினி நூரோப்பியர்களின் கட்டமொன்றுக்குச் சென்றிருந்தபோது, 'சாத்திக எதிர்ப்பு' என்பதற்கு மிகக் குறுகிய பொருளைக் கண்டு என்பதைக் கண்டார். மேலும் அது பலவிதங்களில் ஆயுதம் என்றும் அநில பகைமைக்கு இடம் உண்டு என்றும், மூடியில் அதுவே பளாதாரமாக வளர்ந்துவிடக் கூடும் என்றும் கண்டார். இக்கருத்துக்களை யெல்லாம் மறுத்துக் கூறி, இத்தியரின் இயக்கத்தினுடைய உண்மையான தன்மையை விளக்க யெண்டி இருத் தது. இப்போராட்டத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு புதிய சொல்லைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார் காத்தினி.

ஆனால் அவர் எவ்வளவு முயன்ற பார்த்தும் ஒரு புதிய பெயரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எனவே, இது சம்பந்தமாகச் சிறந்த யோசனைகளைக் கூறுபவருக்கு ஒரு நிறுவன அளிப்பதாகத் தனது 'இத்தியன் ஒப்பீஸின்' நட்திநிகை மூலம் அறிவித்தார். இதன் விளைவாக மகன்வாய் காத்தி 'சதாக்கிரகம்' (சத்-உண்மை; ஆக்ரிகம் - உறுதி) என்ற சொல்லுக்கு சிறுஷ்டத்துப் பரிசைப் பெற்றார். ஆனால், அது இன்னும் தெளிவானதாக இருக்கட்டும் என்று அதனை 'சத்திபாக்கிரகம்' என்று காத்தினி மேற்கொடுத்தார். அறிவித்தது காத்தினியின் போராட்டங்கள் அந்தமும் சத்திபாக்கிரகம் என்றும் சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டன.

— இரா. பண்டிதர்

(“சத்திப சோதனை” பிவிருத்த)

“பொன்னவர் ஒரு வேளை திரும்பி வந்திருக்கலாம் அல்லவா? உனக்குத் தெரியாதாக்கும்?”

“இன்று சாயங்காலம் பழுதுர் இளைவ ராணியின் பல்வாக்கு வந்தது. கோட்டை வாசலில் நானே பார்த்தேன். ஆனால் பழுவேட்டையார் வரவில்லை. ஒருவேளை வழியில் எங்கேனும் தங்கி விட்டு நானே வரக் கூடும்.”

“தம்பி! இளவரசர் மதுராந்தகத் தேவருடம் கோட்டைக்குள்ளேதான் தங்கியிருக்கிறாரா?”

“ஆமாம்; பழுவேட்டையார் அரண்மனைக்குப் பக்கத்தில் மதுராந்தகரின் மாளிகை இருக்கிறது. என்னப் பழுவேட்டையாரின் திருமகனை மணம் புரிந்த மருமகர் அல்லவா?”

“ஓமோ! அதுவும் அப்படியா? எனக்கு இதுவரையில் தெரியாதே?”

“ரொம்பப் பேருக்குத் தெரியாதுதான். சக்கரவர்த்தியின் நெக அசைகரி யத்தான முன்விட்டுத் திருமணத்தைக் கொலாகலமாக நடத்தவில்லை.”

“நல்லது; மதுராந்தகத் தேவர் இப்போது கோட்டைக்குள்ளேதானே இருக்கிறார்?”

“கோட்டைக்குள்ளேதான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் மதுராந்தகத் தேவர் சாதாரணமாக வெளியில் வருவதில்லை. மக்கள் அவரைப் பார்க்க முடியும்தான் இல்லை. சில பக்தியில் கருபட்டுப் பெருள்பாதுப் போகத்திலும் தியானத்திலும் டூனதுவிலும் காலம் கழிப்பதாகக் கேள்வி.”

“ஆனால் இத்தனை நாளைக்குப் பிறகு கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரா?”

“ஆமாம்; அது கொஞ்சம் வியாபாச காரியந்தான். கலியாணத்துக்குப் பிறகு மாப்பிள்ளைத் தேவரின் மனமே மாறிப் போயிருப்பதாயும் சொல்கிறார்கள்? நமக்கென்ன அதைப் பற்றி? பெரிய இடத்துப் பேச்சுப் பேசாமலிருப்பதே நல்லது....”

சேந்தன் அறதலிடம் இன்னும் பல விஷயங்களைக் கேட்டுக் தெரிந்து கொள்ளும் ஆவல் வந்தியத்தேவனுக்கு இருந்தது. ஆனால் அதிகமாக ஏதேனும் கேட்டுச் சத்தேகத்தைக் கிளப்பிவிட அவன் விரும்பவில்லை. இத்தகைய சாதுப் வீரனாயின் கிநேகம் தனக்குப் பெருதவியாய் யிருக்கும். தஞ்சையில் தங்க இம்மாதிரி ஒரு வீடு அகப்பட்டதும் தன்னுடைய அதிர்ஷ்டந்தான். அதையெல்லாம் கெடுத்துக் கொள்ளானேன்? மேலும், நீண்ட பிரயாணக் களைப்புடன் முதல் நாள் இரவுகள் விழித்ததும் சேர்ந்து கொண்டது.

கண்ணைச் சுழற்றிக் கொண்டு தூக்கம் வந்தது. சேந்தன் அமுதன் அவனுடைய நிலையை அறிந்து வினாவில் படுக்கை போட்டுக் கொடுத்தான்.

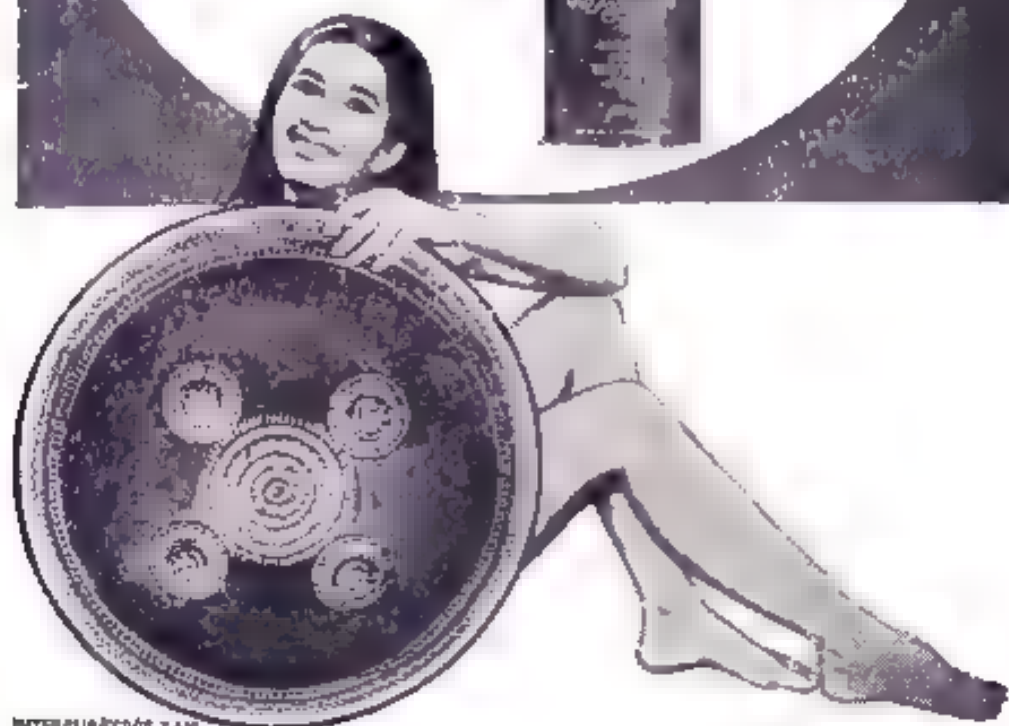
தூக்க மயக்கத்தில் கடைசியாக வந்தியத்தேவனுடைய மனத்தில் பழுதுர் இளைவ ராணியின் திருமகன் வந்தது. அப்பப்பா! என்ன அழகு! என்ன ஜோலிப்பு! அந்த மாய மோகன வடிவத்தைத் திடீரென்று அவன் பார்த்ததும் அடியோடு சேயல் இழந்து கண் கொட்டாமல் திசைத்து வீழ்ந்து இன்னொரு அனுபவத்தை அவனுக்கு நிகழ்த்தியது. சிறு பிராயத்தில் ஒரு சமயம் காட்டு வறியாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கையில் திடீரென்று டட்டெடுத்து ஆடிய பாம்பு ஒன்று அவன் முன் எதிரிப்பட்டது. அதன் அழகே அழகு! கவர்க்கிறேன் கவர்க்கிறேன்! வந்தியத் தேவனுடைய பாயின் படத்திலிருந்து கண்ணை அகற்றவே முடியவில்லை. சைவ கொட்டவும் முடியவில்லை. பார்த்தது பார்த்தபடி நின்றுன். பாம்பும் ஆடிக் கொண்டே வீழ்ந்தது! பாம்பு ஊடிய போது அதற்கிணங்க, இவன் உடம்பும் ஊடியது -- இதன் முடிவு என்ன ஆகியிருக்குமோ தெரியாது. திடீரென்று ஒரு கீழ் பிள்ளை வந்து பாய் வீழ் மீது பாய்ந்தது. இரண்டும் துவந்த சுத்தம் தொடக்கின. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்தியத் தேவன் ஒரே ஓட்டமாக ஓடி வந்து விட்டான்....

சீச்சி! என்ன உதாரணம்! இந்தப் புவனமோகினியான சுந்தராவதியைப் படமெடுத்த பாம்புகளை ஒப்பிடுவது? இவளுடைய பால்வடியும் முகத்தை ஒரு தடவை பார்த்தாலுமே பரிதிர்ந்து விடுமோ... நாளைக்கு அகளை மறுபடி காணப் போகிறோமல்லவா! அவளுடைய குரவிலேதான் என்ன மதுரா! இவள் ஓர் ஆழ்வமான் அழகிதான். ஆனால் குடந்தை ஜோதிடர் விட்டபுதும் அரசலாற்றங் கரையிலும் பார்த்த அந்த இன்னொரு பெண்?... அவளுடைய முகத்திலும் காந்தி ஒளி! விட்டது! அழகு கடர் விட்டது!... இரண்டு முகங்களும் சுந்தர முகங்களாயினும் அவற்றுக்குள் எத்தனை வேற்றுமை! அதில் சுப்பிரமும் பெருந்தன்மையும்; இதில் மோகனமும் கவர்க்கியும்... இப்படி அவன் உன்னை அந்த இரு மங்கையரின் முகங் களையும் ஒப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது, மற்றொரு மங்கை வந்து குறுக்கிட்டாள். சர்வாதிசாரக் கொடுங்கோல் அரசியான நீத்திரா தேவி வந்தியத்தேவனைப் பரிபூரணமாக ஆட்கொண்டாள். (தொடரும்)

ஜி-11 அடங்கிய சிந்தாஸ் உங்கள் மேனியைப் பாதுகாப்பதில் ஒப்பற்ற பவுடர் !

சிந்தாஸ்டாப்ஸெப் பவுடரிலுள்ள ஜி-11 உங்கள்
ஜி-11 (ஹைட்ரோகோர்டிசான்) உங்கள்
உடம்பிலுள்ள அபத்தமான கிருமிகளை
அழித்து, அபாயகரமான தோலுக்கான
தடுக்கை—ஹைட்ரோகோர்டிசான் உங்கள்
உடம்பில் உண்டாகாது.

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

பிறகு விதுரனும் கண்ணனும் விஷ

யாலோசனை செய்தார்கள். பீஷ்மரும் துரோணர் முதலியோரும் தன்னை விட்டு விலக மாட்டாதவர்களாய் இருந்து வந்ததால் துரியோதனன், அவர்களுடைய துணைபுடன் நிற்கும் தன்னை யாரும் துயிக்க முடியாது என்று உள்வம் கொள்வாரென்பதாகவும் அவரீடம் சமாதானப் பேச்சுப் பேசுவதில் பயனில்லை என்றும், துஷ்டருடைய சபையில் கொலிந்தன் பிரவேசிப்பதே தவறு என்றும் விதுரன் சொன்னான். கண்ணனுடைய உயிருக்குத் துரியோதனனுயினார்கள் ஏதேனும் வஞ்சனை செய்து அபாயம் தெடுவார்கள் என்று அவர்களுடைய குணத்தை அறிந்த எல்லோரும் சந்தேகப்பட்டார்கள்.

"நீர் சொல்லத்தெல்லாம் உண்மை, சமாதானம் செய்துவிட முடியும் என்று எண்ணி நான் வரவில்லை. உலகம் பழி சொல்லாமலிருக்கவே வந்தேன். என் உயிரைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம்" என்றான் கண்ணன்.

மறுநாள் காலைவே துரியோதனனும் சகனியும் "மன்னர் உங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்" என்று வந்து அழைத்ததும் கோலிந்தன் விதுரனுடன் சபைக்குச் சென்றான்.

வாகுதேவன் சபையில் பிரவேசித்ததும் அனைவரும் எழுந்து நின்றார்கள். பெரியவர்கள் அனைவரையும் கண்ணன் நமஸ்கரித்து ஆசனத்தில் அமர்த்தான். உபசாரங்கள் முடிந்ததும் கோலிந்தன் எழுந்து திருதராஷ்டிரனை நோக்கித் தான் வந்த காரியத்தை எடுத்துச் சொன்னான். பாண்டவர்களின் கோரிக்கையை விவரித்துத் தெரியப்படுத்தினான். "அரசனே! பிரஜைகளை நான் பண்ணுநீர். உமக்கு எது நன்மையோ அதைத் தீமையாகவும், எது தீமையோ அதை நன்மையாகவும் நினைக்கிறீர். புத்திரர்களை அடக்கி ஆள்வது உம் முந்தைய கடனாம். பாண்டவர்கள் புத்தத்துக்குத் தயாராகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் சமாதானத்தை விரும்புகிறார்கள். உமக்குத் தெரிப்பட்டு சந்தோஷமாக இருக்க விரும்புகிறார்கள்.

அவர்களுக்கும் புத்திரர்களாகப் பாலித்து நீர் பாகியவானாவதற்கு வழி தேடவும்" என்றான்.

திருதராஷ்டிரன், "சபையினர்களே என் பேரில் குற்றமில்லை. மாதவன் சொல்வதையே நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் நான் சக்தியில்லாதவனாக இருக்கிறேன். துஷ்ட புத்திரர்கள் என் சொல்லைக் கேட்கவில்லை. கிருஷ்ணனே! நீயே இந் தத் துரியோதனனுக்குச் சொல்ல வேண்டும்" என்றான்.

திருஷ்ணன், "துரியோதனா! மகான் களுடைய குலத்தில் பிறந்திருக்கிறாய்! தருமத்தைப் பின்பற்றி நடப்பாயாக! உன் நியதிதம் புகழ் பெற்ற இந்தக் குலம் அழியப் போகிறது. பாண்டவர் களை உன்னை இளவரசு பதவியிலும் திருதராஷ்டிரனை மகாராஜ பதவியிலும் ஸ்தாபனம் செய்வார்கள். பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து சமாதானம் செய்துகொள்" என்றான்.

பீஷ்மரும் துரோணரும் கோலிந்தன் சொல்லைக் கேட்டுப்படி துரியோதனனை மிகவும் வற்புறுத்தினார்கள். துரியோதனன் மனம் கனரத்ததாகக் காணப் படவில்லை.

"துரியோதனனுடைய செயல்களினால் துக்கமடைந்து வரும் காந்தாரியைப் பற்றிவும் திருதராஷ்டிரனைப் பற்றியும் நான் வருந்துகிறேன்" என்று விதுரன்.

திருதராஷ்டிரன் மறுபடியும் மகனைக் கண்டித்து, "கோலிந்தன் சொல்லைக் கேளாமல் போனால் குலத்துக்கே நாசம் உண்டாகும்!" என்று சொன்னான்.

பீஷ்மரும் துரோணரும் மீண்டும் மீண்டும் துரியோதனனுக்கு நல்லுப தேசம் செய்தார்கள். "சமாதானம் செய்து கொள்வதே உபாயம். புத்தம் லேஸ்டாம்" என்று பலவாறு அவ னுக்குச் சொல்லிப் பார்த்தார்கள்.

இவ்வாறு அனைவராலும் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தப்பட்ட துரி யோதனன் எழுந்து பேச ஆரம்பித் தான் : "மதுராகுளிரே,* பாண்டவர் களிடம் உமக்குள்ள அன்பினால் என் னைப் பல்வாறாக தூஷிக்கிறீர். சபையி லுள்ள அனைவரும் என்னைக் குற்றம் சொல்கிறார்கள். என்னி டம் இந்த விஷயத்தில் சிறிதும் குற்றம் இருப்ப தாக நான் கானவில்லை. பாண்டவர்கள் யோசனை துடன் ஆட்டத்தை ஏற் பதுக் கொண்டு தோல்வி வடைந்து ராஜ்யத்தை இழந்தார்கள். அதில் என்

னுடைய குற்றம் என்ன? ஆட்டத்தில் தோல்வியடைந்து வனம் சென்றார்கள். எந்தக் குற்றத்தை நான் செய்ததற் காக இப்போது புத்தம் துவக்கி எங் களைக் கொல்ல விரும்புகிறீர்கள்? படைகளைக் சேர்த்துக் கொண்டு என் னைப் பயமுறுத்த முடியாது. நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் பாண்ட வர்களுக்கு உரிமையில்லாத ராஜ் யத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தீர்கள். அறியாமையினாலேயோ பயத் தினாலேயோ குலத்தின் யோகக் கெடும்ப டிகளைப் பார்த்து வந்த பெரியோர்

* மதுராகுளிரே - திருவிடைமருதூர்.

கனாய் இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. அப்போது அதற்கு இசைத்தேன். அதை இழந்தார்கள். திருப்பிக் கொடுக்க நான் இசையமாட்டேன். என்மேல் யாதொரு குற்றமும் இல்லை. பாண்டவர்களுக்கு ஊசி குத்தும் இடமும் நாங்கள் தரமாட்டோம்" என்று.

யாதொரு குற்றமும் நான் செய்யவில்லை என்று துரியோதனன் கொன்னதைக் கேட்டு கோலித்தன் சிரித்து விட்டு, "நாடே! எழுதியுள்ள சேர்ந்து வருஷையாகச் சூதாட்டத்தை ஏற்படுத்தினாய். திரௌபதியைச் சபைக்கு வரவழைத்து அலமானப்படுத்தினாய். யாதொரு குற்றமும் செய்யவில்லை என்று வாதுாடுகிறாய்" என்று சொல்லி இவரும் துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்குச் செய்த அநீதிகளை சொல்லும் விவரமாக நினைப்பினான்.

பீஷ்மர் முதலியோர் எல்லோரும் கிருஷ்ணனுடைய குற்றச்சாட்டை ஒப்புக் கொள்வதைப் பார்த்துத் துச்சராதன் எழுந்து, "அண்ணா! இவர்கள் உன்னைப் பாண்டவர்களிடம் இப்போதே காட்டிக் கொடுத்து விடுவார்கள். போய் தொன்றுகிறது. எழுந்து வர, வெளியே போவோம். நாம் இங்கே இருக்கத் தகுதியில்லை" என்றான்.

துச்சராதனன் இதைச் சொன்னதும் துன்பிபுடன் துரியோதனன் சபையை விட்டு வெளியே போய்விட்டான்.

கோலித்தன் சபையோரைப் பார்த்து மறுபடி, "மகார்களை! கண்ணுயிற் கிப்பாலையும் மாண்டதனால் யாதவர் களும் கிருஷ்ணிகளும் கிளமாக வாழ் கின்றனர். ஒரு குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சில சமயம் அனைச் சேர்ந்த ஒருவனைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியதாகவும் நேரிடும். ஒரு தோஷத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு கிராமத் தைச் சில சமயம் விட வேண்டியதாகும் அல்லவா? இந்தத் துரியோதனனை நீங்கள் தியாகம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். அதிலே குலத்தைக் காப்பாற்றும் வழி" என்றான்.

திருதராஷ்டிரன் விதுரனிடம், "அப்போ! காந்தாரியை அழைத்து வர! அவள் தீர்க்கதரிசினி. அவள் சொல்லியாவது ஒரு வேளை துரியோதனன் கேட்பானா பார்க்கலாம்!" என்றான். காந்தாரியை அழைத்து வரச் சேவகர்கள் சென்றார்கள்.

காந்தாரியும் வந்தாள். வந்து அவளும் திருதராஷ்டிரனும் இருவருமாகத் துரியோதனனைச் சபைக்குத் திரும்பி வரச் சொல்லி அனுப்பினார்கள். கண்கள் சிவந்தவனாகச் சபையில் மறுபடியும் துரியோதனன் பிரவேசித்

தான். காந்தாரி அதே கீதமாக உபதேசித்தாள். துரியோதனன் "முடியாது" என்று சொல்லிச் சபையை விட்டு மறுபடியும் வெளியே போய்விட்டான்.

சபையை விட்டு வெளியே போன துரியோதனன் தன் சண்பர்களுடன் சதியாவோசனை செய்து தூதருக வந்த கோலித்தனைக் காட்டி அவமானப்படுத்து ஏற்பாடு செய்தான். இந்தச் செய்தி சபைக்கு வந்தது. இதை யெல்லாம் முந்தியே எடுப்பார்த் திருந்த கோலித்தன் சிரித்துத் தன் விசுவரூபத்தைக் காட்டினான். அச்சயமம் குகுடனான திருதராஷ்டிரனும் கண்கள் பெற்று, விசுவரூபத்தைக் கண்டார் எங்கிலுர் வியாசர்.

"ஓ, புஷ்டர்காஷ்டா! உம்முடைய விசுவரூபத்தைப் பார்த்த இத்தக் கண்கள் மற்ற எதையும் இனிப் பார்த்த விரும்பவில்லை. என்னுடைய நேத்திரங்கள் மறுபடியும் மறைந்து போகப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்று திருதராஷ்டிரன் வெளியே கொள்ள அப்படியே மறுபடியும் அந்தக் கண்களும்.

"உம்முடைய முயற்சிகள் எல்லாம் வீண். துரியோதனன் கேட்கமாட்டான்" என்று திருதராஷ்டிரன் கொலித்தனிடம் சொல்லியபின் கிருஷ்ணன் எழுந்து காத்தகியும், விதுரனும் இரு பக்கமும் கூடச் செல்வ சபையை விட்டுப் போனான்.

கிருஷ்ணன், அருகிலிருந்த ஸ்திதிமேவியிடம் சென்று நடத்ததை யெல்லாம் அலனிடம் தெரிவித்தான். அவனும் புத்திரிகளுக்குத் தன் ஆசையைச் சொல்லச் சொன்னான்.

"சுத்திரிய ஸ்திரீகளானவள் எதற்காகப் பிள்ளைகளைப் பெறுகிறாளோ அதற்குரிய காலம் வந்துவிட்டது. என் புத்திரிகளைக் காக்கக் கடவாய்" என்றான்.

சுத்திரியத் தாய் பிள்ளைகளைப் பெறுவது யுத்தத்தில் பங்கொடுக்கவே! புருஷோத்தமன் தன்னுடைய ரத்தத்தில் ஏறி உயர்போனிய நூரத்தை நோக்கி வினாவாகச் சென்றான். யுத்தம் நிச்சயமாகிவிட்டது.

57. பாசமும் தருமமும்

கிருஷ்ணன் ஹஸ்திபுரத்திலிருந்து திரும்பிப் போனதும் யாவருடைய மனத்திலும் சமாதானத்தைப் பற்றி யிருந்த கொஞ்சஞ்ச ஆசையும் இல்லை என்று தீர்ந்தது. குலநாசத்திற்குக் காரணமாகிய எத்தம் நிச்சயம் என்று

ஏற்பட்டு விட்டது. குத்தி தூக்கத்தில் ஆழ்த்தான்.

"அவ்வப்போது சித்திக்குக் கொள் ளுங்கள். ராஜ்யமும் வேண்டாம், புத்தமும் வேண்டாம் என்று சொல்ல எங்கள் தர எழுவீங்கள். கூத்திரிய தலத்தில் பிறந்த என் மக்கள் எவ் வாய் அடங்கிச் சித்தி முடியும்? சித்தி பற்றும் நடத்தி ஒருவரை ஒருவர் சொன்று குலம் நிதித்துப்போய் அழகுப் பின் யார் என்ன வாய்ப் பெற முடியும்? என்ன கரு அனுபவிக்க முடி யும்? இத்தக சங்கடத்துக்கு என்ன செய் வேன்?" என்று இவ்வாறு குல நாச பாய் ஒரு பக்கமும், கூத்திரியப் பண் பாடு ஒரு பக்கமும் குத்தியின் உள்ளத்தை இருத்தி வேதனை உண்டாக்கிக் கொள்ள டிருந்தான். தங்கடிகள் ஆரோசித்தான்.

"பிள்ளே, துரோகரீ, கர்ணன் இதை மூன்று மகாபூதர்களை என் மக்கள் எவ்வாறு தோற்கடிப்பார்கள்? இவர்கள் யாராலும் எதிர்க்க முடியாது வீரர்களாயிற்று. இடமுலர்களை நிறைத்தால் என் பள்ளம் நடுங்கு மென்று, மற்றவர்களைப் பற்றி எங்கள் சித்தியைவிட, கௌரவ சேனையில் இம் முடிவே என் மக்களின் உயிர்க்கு ஆபத்து விளைவிக்கும் சக்தி வாய்ந்த வர்கள். இவர்களில் ஆசிரியரான நுபேரணர், சிஷ்யர்கள் பேரிக் உள்ள பிரியத்தினாலோ அல்லது சிஷ்யர் களுடன் சூத்திரம் செய்ய பணம் நள்ளாடலோ என் மக்களைக் கொல் லாமெடுக்குகலாம். பிறாமல் என் குமாரர்களின் உயிர்வாக்கு இவ்வுடம்புட் டாம். கர்ணனே பாண்டவர்களின் மகிமை சத்துரு, என் புத்திரர்களைக் கொன்று துரியோதனனைத் திருட்டு செய்ய வேண்டும் என்று மிகுந்த ஆவம் கொண்டவனாக இருக்கிறான். கர்ணன் மகாபூதனாகவும் இருக்கிறான். கர்ணன் நிறைத்தால் என் உள்ளம் தீப்பற்றியது போல் எரிமென்று, அவனை நான் நேரில் கண்டு பேசி அவன் திறப்பின் உண்மையைச் சொல்லிவிட இதுவே சமயம். தன் பிறப்பைப் பற்றி ஆறித்தயில் அவன் என்னன் மாறுதல் அடையாமல் இராது."

மக்களைப் பற்றிக் கவலையால் பிடிக்கப்பட்டுக் குத்தி தேவி தனக்குள் பல சிந்தனைகள் செய்து கொண்டு கண்ணாரோடும் கர்ணன் திவழிப் பூயம் சொல்லும் இடத்தை நோக்கிக் செல்லான்.

எதிர்பார்த்தபடி தூபத்தில் இருந்தான் கர்ணன். நிழக்குமுள்மாக நின்று கொண்டு கைகளை உயரத் தூக்கித் தூரிய உபாசனையில் ஆழ்த்திருந்தான்.

அவன் தூபம் செய்து முடிந்தால் வரையில் குத்தி தேவி அவனுக்குப் பின்புறமாக நின்றுகொண்டிருந்தான். தூயன் தன் முதுகைக் கடும் வரையில் கர்ணன் எதை யும் கவலியாமல், ஏகாக்ரமமாகத் தியாவத்திலேயே இருந்தான்.

தூபம் முடிந்ததும் திருப்பிப் பார்க்க தூக் குத்தி நிற்பதைக் கண்டான். வேயின் தாபத்தால் அவன் கர்ணன் உடலின் மேல் இருந்த உத்திரை நைத் தன் தன் மேல் பிடித்துக் கொண்டு நிற்காதது பார்த்து இது என்னவென்று விவாதிப்பதைத் தான்.

பாண்டு ராஜாசனின் மனைவியார், ராஜகுமாரர்களின் தாய்மாமிய குத்தி ஒரு தேரோட்டி மாண்புடைய உயிரைத் தன் தலை மேல் பிடித்துக் கொண்டு நிற்பது அவனுக்கு அதிசயமாக இருந்தது.

"நாளைக்கும் தேரோட்டி அதித ண்டிருக்க மகிழ்வ கர்ணன், நாளை தங்களை கைவிட்டுநேன். சேவைக்குக் காதிரிசுப்பவனாகிய என்னுள் தங்க ளுக்கு என்ன ஆக வேண்டியது?" என்று பெரியோர்களை வணங்கும் முறையிற் சொன்னதும் குலத்தைப் பற்றிப் பிடிக்கித்துக் கேட்டான்.

"கர்ணனே! நீ நாளைதான் புத்திர னாய். தேரோட்டியும் உன் தம்ப னாகவ, நீ குத குலத்தில் பிறந்தவன் என்று என்னுடே. அம் குலத்தைச் சேர்ந்த மிகுதை எவ்விற குலமென வயிற்றில் பிறந்த குரிய குமாரனாய் யி. உனக்கு மக்களாம்!" என்று சொல்லி அவனுக்கு, அவன் தன்ம கதையை நினைப்ப சொல்லான்.

"கர்ண குல உலகமெனோடு தேவ குமாரனாகப் பிறந்த நீ உன் சகோத ரர்களை அறித்து கொள்ளாமல் துரி யோதனனுடன் சேர்ந்து அவர்களைப் பணக்கிடும். திருத்தராஷ்டிரப் புத்திரர்களை அங்கடிப் பிழம்புது உள்கரு அவ்வாறாய்கும். நீ திருச்சுண்டை சேரித்து வீரனாக ராஜ்யத்தை அடை வாய்நா! தான் அஞ்சுகனும் ஒன்று சேர்ந்து நுஷ்டர்களை அடக்குவர் களாக! உலகமே உங்களை வணங்கும். பவராமனும் திருஷ்டனும் போல நீங்கள் இருவரும் வீரத்தி அடைவீர்கள். தம்போர் ஐவருக்கும் மூத்த சகோதரனான நீ அவர்களிடம் நுழைப்பட்டுத் தேவர்களால் நுழைப் பட்ட பிரம்மதேவனைப்போல் ஜோஷப் பாய். தருபசங்கடமால் எழையுங்கள் அன்புள்ள தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் சத்தொழும் நறையிடு உயர்ந்த தருமம் வந்தது காண்டிரம்" என்றான்.

(தேவரும)

நர்நாளில் பொலியும் நாகரிகம்

தீயாவதித் திருநாள் நெருக்கி விட்டது. ஏன்வோரு குடும்பத்திலும் பெண் மக்கள் எத்தம் வகைப் புடவை அணிவது அதிக எத்த புணரில் பாபர் இருக்க வேண்டும் என்பது போன்ற கோரிக்கைகள் அடித்தெழும்புகின்றன. குழந்தைகளும் கைவிடும் துணிவிதும் புத்தகங்கள், மட்டைகள் கட்டிகள் பத்திர சித்திரங்களில் இருப்பார்கள். அங்கிலாந்த, உதாதி கையகில் இருநா லே கோரிக்கைகள்.

அபரிகைமான, குதிரையாங்குளம் பெண்டுகளுக்கு இத்த ஆண்டு தாக்கம் கட்டம் போட்ட புடவைதான். முதல் மாததில் குமாசி கே. பி. குரேமா அணித் திருப்பது இராம தீனம். இராம கோல் மட்டைகள் கொண்டு மட்டும் புடவை, இப்பட்டைகள் ஒன்று கூடும் இடத்தில் கத்திரிப்பூக் காலில் கட்டிகள் பார்க்கின்றது தாக்கம். மட்டைகளில் இரு ஏராளத்தில் இராம இராமன் குடியி மாயாக்கும். இராம தீன திருத்ததில் உள்ள பாபர் அமைமானது. இதன் மேல் பகுதியில் மட்டும் நெருக்கமான இராம பெண்டுகள் உள்ளது.

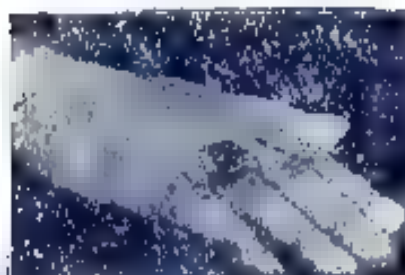
கோத்தம் 'மாயா' அகத் கோத்தமரில் விருப்பிதரங்கள் குமாசி ரு. கே. விஜய அணித்திருக்கும் புடவைகள் கைகில் வேண்டும். (மட்டம்) உடல் மட்டில் கை. பாபர் கோ அமை, கரும்புக்கத்தம், பாபரில் மேல் பகுதி மில் நெருக்கம் நெருக்கமான இராமபெண்டுகள் உள்ளது. புடவைகள் ஆயாக்கி

பெரியதே. சிறுபிள்ளை இவ்வளவு கரிசனம் பரந்தவர்
எல்லாம் இவ்வளவுதான். அந்தேந்தி இருந்தது நான். வந்தேன்
இவ்வளவுதான் பிள்ளை எல்லாம். நடுத்தர இளைஞர்கள்
இவ்வளவு வளர்ச்சியில் பிள்ளைகளாகிறார்கள். ஆனால்
அந்தந்த இடத்தில் எத்தனைதான். இவ்வளவுதான் பிள்ளை
எல்லாம். இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான். இவ்வளவுதான்
இவ்வளவுதான். இவ்வளவுதான். இவ்வளவுதான். இவ்வளவுதான்.

[illegible][illegible]

நொடிப் பொழுதில் பளிச்சிடும் தூய்மைக்கே...

நுரைவளமோங்கும் விம்

உடுமை வாய்ந்த, மலிவான தேய்ப்புச் சாதனங்களை உயிர்நிலைக்குக் முடியுமா? உண்டா? பெற்றிடுவீர் நுரைவளமோங்கும் விம். பேசின், தெரட்டின், சீங்கான் பாண்டங்கள், பத்திரங்கள், எதுவாயினும் சரி—விம் பட்ட இடமெல்லாம் ஒளிப் பிறழ்வே. துப்புரவாக்குவதில் அதிக ஆற்றல் வாய்ந்த விம். விடாப்பிடியான பிசுக்குக்கும் விடைகொடுக்கும். துப்புரவான இயல்புகளுக்கு அடையாளம் ஒப்பிலாத விம் ஒளி. ஒங்கிய ஒளிபெறுவே—வாங்குவிர் விம்.

யாத்தான இயல்புகளிலே விம், பளிச்சிடும் கிர்வளங்களிலே விம்

இத்துல்தான் விவரம் தரமான தயாரிப்பு

விண்ட்ஸ்-விம்-விம்-விம்

**'ஆஸ்ப்ரோ' மருமே
மைக்ரோஃபைன்: செய்யப்படுகிறது
அதிவேகமாக வலியை
வெளியே இழுப்பதற்காக**

புதிய ஸமகரோகிதபன்ட் 'ஆல்ப்டோ' செயல்புரீயும் கிறம்

[illegible]

கைத்தொழில் அமைச்சர் குருப்பிரகாசம் பற்றிய கைத்தொழில் அமைச்சர் 'சூரியதோ' கிளப் குழு மோசம் மாதத்திற்கு பிற்பாடு 15 கோடி ரூபாய்களில் அனுப்புவதற்கு அடங்கியிருந்தது. எனவே, அது மேலும் குறிப்பாக இரண்டு தடவை கைத்தொழில் அமைச்சர் குருப்பிரகாசம் பற்றிய

நீழல் கண்டனங்களுக்கு புதிய
அபகிதொகைகள்... ஆஸ்பிரோ
சாத்திரியங்கள்: கோடி, தலைவர்
• கல்காயி • கட்டு • துரோக
கத்தல் • கடிய • காலதாமதம்
• குட்டுவாயி • தொண்டைநாதி
• பல்வாயி

புதிய கைகொடுப்பதில்
ஆ. அ. சேஷாசிராமன்
பெரும்புலியில் அமைந்து
வருகிறது. இது தனியாக
வருகிறது.

சாப்பிடுகிற அளவு:
வயது வந்தவர்கள்: இரண்டு
புத்திரங்கள், தேநீர் வயது இரண்டு
பிள்ளைகள் சாப்பிடுவது.

குறிப்பு: ஒரு மாற்றம்
அல்லது உதவி உபயோகம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 'ஆஸ்ப்ரோ' துதி வேகமாக வலியை வெளியே இழுத்து விடுகிறது.

நிதிப்பலன் தயாரிப்பு

புல சரித்திர சமூகநாவல்களின் ஆசிரியர் ராஜ் 'தென்கிற்றியம்' சென்னை நகரின் செரி வாரி மக்களுடைய வாழ்க்கையைத் தத்புபமாகச் சித்திரித்து, அவர்களுடைய பாவனையையே போல வைத்து எழுதிய ஒரு புதுமை நாவல் 'ஜீவகீதம்'.

அந்நாறு பக்கங்களுக்கு மேல் ஒரே இந்த நாவலில் உள்ள கதாபாத்திரங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருப்பது ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் அந்தப் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் முழுமையான உயிர் பெற்று வாசகர்களின் மனத்தில் நிரந்தரமான இடம்பெறும்படி அமைந்திருப்பதுதான் ஆச்சரியம். முக்கியமான கதாபாத்திரங்கள் மட்டுமின்றிச் சில கூனரக் கதாபாத்திரங்கள்கூட அவரவர்கள் சுழை வேண்டிய வர்! - துத்துக்குள் நிறுப்பதில் கழன்று தங்கக் கருதியை நிறுப்பிவிடுங்கள். "துட்டு வாகிவினா தெரு மேலே போய் தீர் வைப் பெய்ய, தீர் வைப் வேர்க்கண்ணை வாய்க்கியா!" என்று ஏழன் நிறு மில்லையெனக் கூட வாசகர்களால் மறக்க முடியாதவாறு செய்திருக்கிறார் நாவலாசிரியர்.

புரம அகதியான சபேசன், சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தில் தச்சியையும், அவனுடைய தங்கை வேதாஸுவயம் தனித்தனியே சந்திக்கிறான். அடிக்குச் சட்டை அணித்திருந்த தாயும், "உள்ளம் துயரப் போருந்துவர் எதிர்த்த ஞானமே" என்று கணியின் வாக் குர்படி, முகம் சந்திப்பிலேயே நச்சியும் சபேசனும் நண்பர்களாகி விடுகின்றனர். "என்னமோ நம்பியவனின் போக கேட்கத்தையே நான் நிர்வகிக்கிறேன்" என்று பகவானின் கதைமையப் பற்றித் துளிக்கடக் கேள்விப் பட்டிருக்க முடியாத நச்சி, சபேசனின் தங்க வாழ்க்கையும் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறாள்! நில காலம் நச்சியின் காதல் ரோஷியின் வீட்டில் இரவு தங்குவதை வரடக்கையாகக் கொள்கிறான் சபேசன். ரோஷி தன் தேவியைத் துத்துக் கூரிய மரியாதை செய்துத்தான் தைத் தன் குரகன் செய்துவிட்டு வெளியேறிவான் வாழ்க்கையில் கிறக்குப் பாகியதானி வீருந்து வந்த ஓர் அகதிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சத்தியா குறும்புக்குகள். வேதர் மருதமுத்தையிலும் வந்துவிட்டாராம் மூலம் அவர்க்கு காப்பாற்றுகிறான். மீண்டும் சத்தியாஸுவச் சந்திக்கும் துரநிர்ஷ்டம் அவனுக்கு நேருகிறது. அவன் தந்தை தேசத் துரோக சிவக் குடும்பம் சிவந்தப்பட்டவர் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, அவர் வசம் இருந்த கிடிதங்கியையும், வரைபட்டங்கியையும் எடுத்துக்

எழுத்தின் புதுமை

கொண்டு ஓடிவரும் போது, சபேசன் அந்தக் கொண்டியினரால் கட்டப்பட்டு வழக்கப்படி, சமயத்துக்கு அங்கு வந்து சேர்ந்த நச்சியின் மடிவிய் படுத்து, ரேடியோவில்லிருந்து மிதந்து வந்த "ஜன கண மன அதிநவாக ஜயதேவ..." என்று பாரத நாட்டின் ஜீவகீதத்தைச் செவி மடுத்தவாறே கண்ணை மூடிவிடுகிறான். நச்சி ராஜஸுவத்தில் சேர்ந்து விடுகிறான்.

குளிர்ச்சித் தென்றலில்! போக இதுமான, மெய்நரையான ஆனால் வேகமும் விறுவிறுப்பும்கொண்ட நடைமீல் ஒரு பெரிய நாவலை ஓட்டிச் சென்றுள்ளார் தென்கிற்றியம். நச்சியின் தாய் கமலியம்மாளுக்குக் கொடும் வந்துவிட்டால் "கல்தே", "கம்மாவம்", "கைராத்து", "கர்மம்" என்று கரை வரிசையில் பிரிவாகக் கட்டி இழுத்து விடுவான்! நச்சி எவ்வளவு விடு திரும்பும்போது அவன் குதறங்களை மறந்து கட்டி வரப்பெயர்வது அவளுக்கு அழுது படைக்கப் பிவ்வாங்க மாட்டான்!

வேதா கண்ணியம்மாவால் சேர்த்தப் பெண் போல் வளர்க்கப்பட்டவள். "கருமேகப் படவத்துக்குக் கீழே முனித்த பிறைநிலவின் அடிமீல் இரு தீயோற்பன மனர்கள் அனந்தாருவது போல் விளங்கி!" அழுவிய கண்களால் சபேசனை வசிக்கித்தவன்.

ஜீவகீதம்

கனியைப் பிடி இல்லாததால் போனாலும் தனி
சுவை அறியும். தம்மைப் பித்தவனுக்குத் தலைத்த
லன், தீங்காண்வாள் மரமாவதுப் பற்றித் திடுக்கித
தையும் கண்ணன் கூறுகிறான்: “எந்தப் பித்த
யிற் பிடிவாததையும் எதிர்பார்த்து நான்
கூட நகரும். எனையும் செல்வநதிக்கோ, தம்பி!
என்னு, என்னை என் மேலே சொல்பவன்
பித்தன். அதுவுமில்லாமல், மறுவாழ்வுத்
தத்துவஞ் செல்வ மேல்நிழல் வாய்மை என்பது
கூறியவாயும்!”

மருத்துவமனை மூடும் முயற்சியைத் தடுத்து
அரசியல் கட்சிப் பேரவையினால் ஒரு கோரிக்கை
சிந்திரும். மேலும் கூட்டத்தில் ஸ்டாலின்
கண்டிப்பாக அங்கம் வகித்து வருவதற்காகவும்,
நீலசென்ஸ் வாய்ந்த அந் தரப்பில் மேலும்
கோஷம் நிலத்தின் மீது கோஷம் முன்வைக்க
வதில் சென்ட் அத்தான் வாய்ந்தவருடன்—என்
வரமே இன்னும் அரசியல் வாய்ந்தப் பிரதி
நிபிதனாகவே விளங்குகின்றன.

ஆசாத்தனிடம் நடத்திய சிறுசைதப் பொட்டியும் தாஸம் பொட்டியும் மூதல் பகைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. 'சொர்க்கத்தின் தழும்' 'பத்தினிக் கோட்டம்' ஆகிய தாஸங்களைக் கவனிப்பீர் எழுதியிருக்கிறது. பத்தி எழுக தாஸங்களும், எட்டு எகிறி தாஸங்களும், ஒன்பது சிறுசைதத் தொகுதியையும் சில தாடகங்களும் புத்தக உருவிய வெளியாகி இருக்கின்றன. உமார் மூப்பதிரேயலோ தாடகங்களை எழுதியுள்ள இரகசிய நிதிநாயகப்பத்திரிகையை எழுதிய அறுபது மூம் உமாரு. இவ்வுடைய பல சிறுசைதங்கள் ஆக்கத்திலும், துதித்திலும், கங்கடத்தியும் வெளியிடுவார்க்கப்பட்டிருக்கன.

சென்னை-17, திகதி: ந. 15-80.

தேசநிலையில் எழுதும் "மிகச்சிறந்த செய்தி" கட்டுரை தொடர்பான அட்டென்ஷன் 10% தேதி கமிட்டி நிபந்தனையில் அங்கீகரிக்கிறது.

உங்கள்
வனப்புக்கேற்ற
வாக்குறுதி
லக்மே
வேனிஷிங்
க்ரீம்

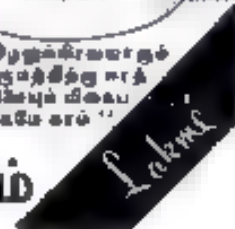
வாக்குறுதி காப்பதுவும்
லக்மே வேனிஷிங் க்ரீம்

மகாபுஷ்ப் போதே சென்னைஸ்டீட்டில் உங்கள் லக்மே வேனிஷிங் க்ரீம் மிகவும் சிறப்பாக உங்களுக்கு
பெறக்கூடும். மட்டி இடத்திலேயே லாகுக் காலிவி, இட்ட சித்திலேயே உங்கள் செருகு, சந்தைத்தின்று உர்த்
தலிசெய்யுட்குக் காக்கும் போதே உங்கள் வேனிஷிங் க்ரீம் மிகவும்
படுத்தும் " லக்மே ஓர் "

லக்மே வேனிஷிங் க்ரீம்

இனிக்ஞம் நிணவுகள்

கோமகள்

28. வரம்பு கடந்த சொற்கள்!

"குழலி!" தோள்களைத் தொட்டான் தாயார்.

"என்னம்மா?"

"உன் சித்தப்பாவையும், சித்தியையும் நீ மறந்துவிட்டாயா? போய்ச் சொல்லிக் கொண்டு வா, அம்மா! ராகவன் இடித்து போன கவராகி விட்டாரடி! நான் வளர்த்தேன், அவரை, நானே இடியவும் வைத்து விட்டேன். துளசி மட்டும்... வெறும் கீம்புக்குப் போராடிவிட்டுக் கணவனோடு போய்ச் சேர்ந்தான். அவர் துயரத்தில் அவளும் மூழ்கிவிட்டாள். கிஸ்ஸிதான் என்ன செய்யான்? சீலியா கல்யாணமே பண்ணிக் கொள்ள மாட்டேன்னுட்டாளாம். அதே இடி அவளுக்கு. இந்த மூன்று பெருக்குமே உன் மேல் பிரியமில்லை என்று சொல்லி விட்டாடினா?... மோம்மா, போய் ராகவனோடு பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுத் துள்ளியையும், கிஸ்ஸியையும் பார்த்து விட்டு வா..." என்றுள் தாயார்.

குழலி தயங்கியவாறே எதிர் வீட்டை நோக்கி நடந்தாள். அவளை மூதலில் வரவேற்றது மூன் தோட்டத்தில் காய்ந்து கிடந்த மலர்ச் செடிகள் தாம். வாசல் திரைகளும், சாளர எழினிகளும் தூசு படிந்து கிடந்தன. உள் ஹாலில் ஒரே அமைதி, ஒருவரையும் காணோம். மாடிப் படிக்கல் ஒவ்வொன்றிலும் அடி வைக்கும் போதெல்லாம் அந்த வீட்டின் குதிரைச் குழல் கிணவுக்கு வந்தது. எத்தனை சந்தோஷம் கொழிக்கும், எவ்வளவு மகிழ்ச்சி பெருகி நிற்கும்? எங்கு திரும்பினாலும் குதிரைக் குழல் திரும்பும்! இப்போது புலனின் அமைதி அல்லவா கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது! கடைசிப் படியின் முடிவில் அடி எடுத்து வைத்த போது படுக்கையில் உருவமித்த தோற்றத்துடன் ராகவன் காட்சியளித்தார்! வேலைக்கொரு உடையும், நேரத்துக்கொரு அவல்காரமுமாக கம்பீர உருவோடு திகழும் ராகவனு இப்படி ஆகிவிட்டார்? அவரது கால்களை இதமாக வருடிக் கொண்டிருந்தாள் துளசி. தலை மாட்டின் பக்கம் உட்கார்ந்து ஏதோ ஒரு பத்தகத்தை அவருக்குப் படித்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள் கிஸ்ஸி. மனவையில் வண்டு குடைவதைப் போன்ற உபாஸையுமி நோவும் ஏற்பட்டன குழலிக்கு. "சித்தப்பா!" என்று கூவிய குழலி நின்ற விடத்திலேயே சாய்ந்து விழுந்து விடுவான் போலிருந்தது. கிஸ்ஸி குந்தது. கிஸ்ஸி ஒடிவந்து அவளைப் பற்றி அழைத்துச் சென்று ராகவனின் அருகில்

சாய்ந்து விழுந்து விடுவான் போலிருந்தது. கிஸ்ஸி குந்தது. கிஸ்ஸி ஒடிவந்து அவளைப் பற்றி அழைத்துச் சென்று ராகவனின் அருகில்

சாய்ந்து விழுந்து விடுவான் போலிருந்தது. கிஸ்ஸி குந்தது. கிஸ்ஸி ஒடிவந்து அவளைப் பற்றி அழைத்துச் சென்று ராகவனின் அருகில்

உட்கார வைத்தாள். குழலியின் கண்கள் நீர்க்குளங்களாகி விட்டன.

"அம்மா குழலி! ஏன்ம்மா அழு கிறாய்? இத்தச் சமயத்தில் உடம்பை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டாமா? ரொம்பப் பலவீனமாக இருக்கிறாயே!" என்றார் ராகவன்.

"இல்லை, சித்தப்பா! உங்களைப் பார்த்தும்..." மேலே பேச முடியாமல் நெஞ்சடைந்தது அவளுக்கு.

ராகவன் அவள் முன்னுச்சி மயிளை ஒதுக்கியவாறே நெற்றியை வருடினார்.

"இனி உன் ஒருத்தியால்தான் நம் வம்சம் விளங்க வேண்டும், உடம்பைப் பார்த்துக் கொள். உன் மலத்தில் ரொம்பவும் பலவீனம் பெருகிக் கிடக்கிறது.... உன் கவியாணத்துக்கு வர

விலகியே என்னுதானே நினைக்கிறாய்?... வருத்தப் படாதேம்மா, இங்கிருந்தவாறே என் மனம் கொண்ட மட்டும் உன்னை ஆசைவதித்தேன், அம்மா. அனாதையல்லாம் நினைத்து வருத்தப் படாதே. எல்லாமே இருந்தும் நான் ஒன்றுமில்லா ஏழையாகி விட்டேன். கடவுளின் அருளுக்காகத்தான் நான் தினமும் உன் சித்தி செய்யும் பூஜையில் கவந்துகொண்டு வருகிறேன்!" நாத தழுதழுக்கவே, அவர் பேச்சை மீறுத்தினார்.

குழலியின் நெஞ்சில் சுரம் படர்ந்தது. கவரக் கோடியில் சின்னஞ் சிறு சிலியாவிலிருந்து மங்கைப் பருவம் வரை உணர்ந்தும் புணைப்படங்கள் மாட்டப் பட்டிருந்தன. அதோ அந்தப் பட்டமளிப்பு உடையோடு எடுத்த படம் தான் கடைசிப் படமாக இருக்குமோ? ஆயினும் சிலியாவை நினைக்கும்போது அவளுக்கு ஏனோ இரக்கம் ஏற்படவில்லை. சித்தப்பாவின் கருங்கி வாடிய முகத்தில் சோகமும் வறறி உலர்ந்த மேலியின் செழிப்பின்மையும், பிறர் மனத்தில்

கவிதை வளப்படி அனுதாபத்தை வளர்க்கும் புன்னகையும் அவளை ரத்த பாசத்தில் துடிக்க வைத்தன.

"சித்தப்பா! என்னைச் சொல்லி விட்டு நீங்கள் இப்படி வகுத்தப்படி வாமா? திடமான மனத்தோடு இருக்க வேண்டாமா? உடம்பளை நன்றாகப் பாதுகாக்க வேண்டாமா? இப்படி இளைத்துத் தூய்ப்பாவி விட்டீர்களே!"

"உண்மைதான்மமா! அன்னாவும்தான் அன்னலியம் எப்போதோ ஒரிகு முறை வந்து என்னிடம் கூறும். ஆறுதலை விடத் கூறுவது ரொம்பவும் இதமாக இருக்கிறதம்மா. இருந்தாலும் இனி இன்னும் எத்தனை நாள்?..."

"சித்தப்பா! இப்படி யெல்லாம் போதிரர்கள், சித்தப்பா!" என்று பதறினாள் குழலி.

"டார்லிங்! இதென்ன பேச்சு?" என்றாள் லில்லி.

துணி எதுவும் போரையில் கவல்கிய கண்களோடு குனிந்து கொண்டாள். அவள் கண்ணீர் அவர் கால்களைக் கழலியது. ராகவனுக்கு எதுவுமே பெரிதாகப்படவில்லை.

கொஞ்ச நேர மெனனத்துக்குப்பின் குழலி விடைபெற எழுந்தாள். ராகவன் கைகளைத் தூக்கி ஆசிரிவதித்த வாரே விடை கொடுத்தார். "நாளைக் காணியாவது, மாணியாவது நாள் நெடுகுக்குப் புறப்பட்டுப் போயேன், சித்தப்பா" என்று கூறிவிட்டு நகரத்தாள் குழலி. லில்லியும் துளியும் ஒரு தலை வளைப்பாலேயே விடை தந்தனர்.

"நல்ல வேளை! சீவியாஸய் பற்றியாரும் பேச்சு எடுக்கவில்லை!" குழலியின் மனத்தில் புறப்படுப்போது இந்த நிம்மதி பூக்கிருந்தது!

அன்று சப் - சென்ட்ரல் ஒன்றுக்குப் போய்விட்டு டவுனுக்குப் போய் வரும் வேலை ஒன்று வசத்தனுக்கு வந்தது. இதை உணர்ந்த சீவியா தானும் நகரத்துக்குப் புறப்பட்டாள். அவளுக்குக் கலியப் பொருள்கள் சில தேவைப்பட்டதே காரணம்.

வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு திரும்பும்போது, சுற்றுப் புறத்தின் எம்னிய காட்சிகளில் சீவியா ஒன்றிப் போனாள். அவள் கதை மனம் விழித்துக் கொண்டதா? அவ்வது... தலையை அவள் இலகாகக் திருப்பியபோது ஒரு புன்சிரிப்பு உதிர்ந்தது. சிறு பூவாய், சிற்றிலையாய் நெளியும்: விழிகளின் விடையில் அபூர்வ மலர்ச்சி தோன்றியது.

முன்பெல்லாம் சீவியாவின் அன்புக்குப் பாத்திரமாகிவிட்ட பெருமையை என்னி என்னி வசத்தன் விவரத்

துண்டு. முடிவில், முறித்துக் கொண்டு சென்றவளை நீங்கித்துத் தன்னையே காத்து கொண்டதும் உண்டு. ஆனால் மறுபடியும் அவளைக் காணும் குழலில் உரிமை பெற்றவோ. பரதிபலிப்பைக் காட்டவோ அவனுக்கு உரிமையில்லாமல் போய் விட்டது. அவன் உடலின் கௌரவப் பிராணை, ஆளுல் மனம்...?

அவ்ளொரு நாள், "உங்களுக்குக் காநான் திகமயிட்டு மலர்கள் குடிக்க கொள்கிறேன்" என்று சீவியா கூறிய சொற்கள் அவன் நினைவில் புரண்டன. அடிநாய் களவு கிடைத்த உண்ணத்தவயோ அது? எந்த நோக்கி இந்தப் பெண் போய்க் கொண்டிருக்கிறாள்?

"வேன்" பழுதியை வாரி இறைத்த வாரே ஒடிக்கொண்டிருந்தது. சீவியா மனத்தில் கவிதைபூற்று கரக்கவே, இரவின் தனிமையில் அவளுக்குள் சம்பாஷிக்கும் ஒரு குரலைப் பற்றியும், அவள் தூக்கத்தின் கவலாகப் பூக்கும் ஒரு முகத்தைப் பற்றியும், அவனுக்கே உரித்தான, ஆழமான தடையில் சொல்லிக் கொண்டு வந்தாள். உள்னோட்டத்தில் இருபடும் வார்த்தைகள்; பார்வையுடு சிதறும் ஒளிக் கீற்றுக்கள்; மனத்தில் பிறிகும் உணர்வு வளற்றுக்கள். வந்தக் கருக்கிலும் சரி, அப்புறம் சந்திக்க நேரும் சமயங்களிலும் சரி, அவன் தன் உள்ளத்தைக் கொட்டிப் பரதிபலிப்பைத் தேடத் தவறவில்லை. அவளது உயர்ந்த மனம் வைராக் கியத்தால் பதப்பட்டுவிட ஏதிலா, புதிய பிரச்சனை புதிய கோணத்தில் உருவாவதாகத் தடுக்கும் தென்பும் அவளுக்கு இல்லை.

வசத்தனின் குவார்ட்ஸ் எதிரில் "வேன்" நின்றுது. மாணியின் மஞ்சள் வெளியில் அந்தக் கிராமத்தையே பொன் வயலாக் கிச் காண்பித்தது. வசத்தன் இறங்கிக் கொண்டு சீவியா விடம் உபசாரத்துக்காக, "உள்ளே வந்து விட்டுப் போய்க்ளேன்!" என்றான். இதை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கிடத்தாது போய் சீவியா இறங்கிப் பின் தொடர்ந்தாள். வசத்தன் கதை வசத் திறந்ததும் இருவரும் உள்ளே சென்றனர்.

முன்னொரு முறை அந்த வீட்டுக்கு வந்திருந்த போது அது இருந்த நிலையும், தற்போதுள்ள அலங்கார நிலையும் சீவியாவுக்கு நன்றாக விளங்கியது. "இவ்வளவு அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை" என்ற பறமொழி எத்தனை உண்மையானது! அங்கு குழலி இல்லை. எனவே, எதுவுமில்லை! கொடி களில் துணிகளின் அவல்கோவம். மேகையில் புத்தகங்களின் அவலம்

ராபின் ப்ளூ உலகத்திற் மிக எராளமாக உிற்பனை யாகும் நீலம்

உலகம் முழுதும் கத்தமான ஆல்
ட்ரஸ் மகான் ப்ளூ என்றும்,
வெண்மை தருவதில் ரோபின்
மானது என்றும் புகழ்பெற்றது.
ராபின் ஆல் ப்ளூ ஆனபடியால்
உங்களுக்கு இயற்கையில் கவர்ச்சி
யான வெண்மை தருகிறது. அத
னுடன் ஒரு பாக்கெட் பல சலவை
களுக்கும் பயன்படுகிறது.
மேலும் ராபின் ப்ளூ துணிகளை
கெடுக்காது என்பதையும்
பிரியில் வைத்துக்
கொள்ளுங்கள்.

போலிகள் தூக்கிரகை.
ஆல் ராபின் ப்ளூவையே
வற்புதுத்திக் கொடுங்கள்.

ராபின் ப்ளூ உங்கள்
துணிகளுக்கு இயற்கையில்
கவர்ச்சிகரமான
வெண்மையை சேர்க்கிறது

ARBC-29 TAM

சேவைக்கும் பாதுகாப்புக்கும்

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டியன் பீல்டிங், மதுரை-1

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, டெகன், சென்னை, தாயூர், கோலாம்பூர், கோலத்தூர், கோச்சி, கோவிலபட்டி.

2

விநுவிநுப்பான் தீபாவளி விற்பனை!

புதிய பாட்டர்களிலும், கண்ணைக் கவரும் வண்ணங்களில் 9½, 6 செஜங்களில் ஏராளமான பட்டுப் புடவைகளும் அதற்கு ஏற்றற்போல் சோனி களும் தயார் செய்து வைத்துள்ளோம்.

18

கமலாபூரிக் ராஜ்யக் கடை

சம்பூர்ண சாஸ்திரியார் & சன்ஸ்.

என்புறாபேட்டை - 13001 -

உபரதர பட்டு இளை உற்பத்திபாளர்

28.வடக்குமாட வீதி, மைசூரம்பூர்,

மதுராபீ-4 தந்தி-4000000

எமது கல்கத்தா கிளை: 14-A, பரக் ஹட் ரோடு, கல்கத்தா-26 (தொல்: 48-8978)

14-A, பரக் ஹட் ரோடு, கல்கத்தா-26 (தொல்: 48-8978)

கோவம். வசந்தன் அவளை உட்காரும் படி உபசரித்து விட்டு உடை மாற்றிக் கொள்ளப் போனான். சமுத்திர வசந்தன் போடு கொடியை தோலில் போது வகைக்கரங்கள் மீளாட்டிக் நேருங்கரை நீட்டின. சீலியாவா ?

"இந்த பிளாஸ்டிக் நேருங்கர் மேசை மீது கிடத்தது." இதைக் கூறுப் போது அவனது வலிமை வளங்கி, கம்பீரத் தோற்றத்தை வெறுமையாகப் பார்க்கும் வெட்கம் அவனைக் கவலியது. ரகசியக் கிணியும் ஏற்பட்டது.

"நன்றி, சீலியா !"

வசந்தன் உடை மாற்றிக் கொண்டு வெவ்வு பல்லிவெருடு மறுபடியும் அவன் எதிரில் வந்ததாந்தான். இந்த எலிமே ளான கோவத்தில் அவளை அவன் காணாமல் இதுவே முதல் உடை. இந்த உடை உடை இத்தனை மோருத்த மாக அளவையுமா? குறுக்கும், நெடுங்கு மாக அவன் விழிகள் பிடி நழுவி அவனையே சுற்றிக் குழுவதன், ஆறும் உயி மனத்தில் சாட்டையடி போல் ஒரு வலி. "இது துரோகம், துரோகம்" என்று அங்கே குற்றம். இந்த நெடு குக்கு வந்ததிலிருந்து ஏற்பட்டிராத ஒரு நேருடல், பண்டிய எண்ணத்தை வெவ்வாய் சரமாகக் கொடுத்துக் கொண் டிருந்தால் அது சாதகமான முடி வுக்கு வந்து விடுமா ? சாதகமா ? அதன் அரித்தகே குழலிக்குப் புரிகுத் துரோகமில்லையா ? அவன் முகம் கவலிச் சிவந்தது.

"சீலியா ! உங்களுக்குக் காப்பி வாங்கி வரச் சொல்லவா மென்றும், வெலிக்காரியை இன்னும் காணோம்!" என்று வசந்தன்.

"பரவாயில்லை, வசந்த ! காப்பிக் காக்கமா நான் இங்கு வந்தேன்?" எனக் கூறிய சீலியா குறுந்தகையூக்க ஏறியாளுள்.

அவள் புன்னகையின் தயக்கமே அவளைத் திடுக்கிட வைத்தது. இதயத் தில் உறவிக் கொண்டிருந்த உணர்வுகளின் அடி ஆழத்தில் மூடிப் பதைத் திருத்த உண்மையையே அளவிடப்பது போலிருந்தது. அந்த மாற்ற அவன் ஏதோ பேசினான். ஆனால் மனங்களில் குறுகிய சந்திப்புக்கு இடம் தா லில்லை. அவனுக்குத் தவையை இவைய சாக வலிப்பதுபோல் இருந்தது. பிடித்து விட்டுக் கொண்டான்.

"காப்பிச் சொல்வா?" என்று கேட் டாள் சீலியா.

"ஆம், சீலியா !"

"எங்கே, 'கிச்சலி'ல் காப்பிப் பவுடர் இருக்கிறதா? நான் நன்றாகக்

"ஓம், உங்களுடைய பிளாஸ்டிக்!"

"நான் சொல்ப பிளாஸ்டிக் இல்லை. இதைக் கொண்டு கொண்டு வந்தேன். அதோ அங்கே 'யங்கோ' இருக்கிறதே, போகக் கொடுக்கிறேன்!"

காப்பிப் போடுவோன் ! பாள் இயோ மெசை மேல் இருக்கிறதே ! புதுப் பா டிமா ?"

"ஆம், இது இரவில் காப்பிக்குக் குடிப் பதற்கு!"

"இதோ, நான் காப்பிப் போட்டு வருகிறேன்" என்று எழுந்தான் அவன். அவன் தடுக்கலில்லை. பத்து நிமிடங் களில் மணம் கமழும் காப்பி தயா ராவித் கொப்பைகளில் கனத்தப்பெற்று மேசை மீது வந்து அமர்ந்தது. இரு வரும் அமர்ந்து பாணத்தை மெல்லச் சுருவத்து உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்த லர். மதவெய்யு பிளையான குழிநிலை, உரிமையான பணியான அளவும், அதைக் கொட்டி இருப்பதில் அவனும் முயல் மயிற்செய்தித் திளைத்திருந்தனர்.

"சீலியாவா ?" "நும்"மென்று குழி திவையில் அமைதியைக் கலைத்தது குழலி யில் குரல்.

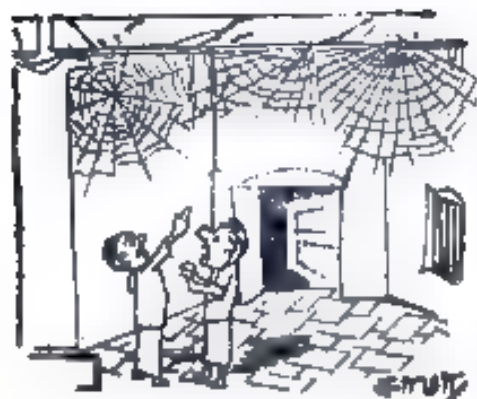
இருவரும் திடுக்கிட்டனர். சீலியா உட்கொண்ட தங்கைச் சமாளித்துக் கொண்டாள். "வா, குழலி ! இப்போது நான் வந்தாயா?" என்று கேட்டாள்.

"நீ என்னை வரவேற்கிறாயா ?" குறையும் சிறந்ததைக் காண்பித்துக் கொள்ள முடியாத அவயானத்தோடு என்னம் உடுத்தது.

சீலியா வருத்தத்தோடு மிர்த்தவாறே பேச முயன்றாள். "என்ன குழலி ! இப் படிச் கோப்பப்படுகிறாய்? உட்காரேன் !"

"எனக்கு விளக்கம் தேவையில்லை, என் னன்று கடிதங்களுக்குப் பதில் வராத காரணம் இப்போது புரிகிறது. அந்தச் சிறுகதை... அதைப் போல் நீ சாதித்துக் கொண்டு விட்டாய்."

சட்டெனத் தைத்த முன்னாகக் குத்தியது அது. "குழலி ! என்னைப்

"மனமும் விதோன் என்னுடன் நான் வர வந்தேன். என்னுடைய தந்தை, தட்டை மூடி அடைத்து விட்டேன், தட்டை அடிக்கப்பட்டோ?"

"கடவுள்! அந்த தட்டைதான் உத்தரத்தையே தாங்கியிருந்தது!"

பழறி எதை வேண்டுமானாலும் பேசு. உன் கணவரைத் தூற்றுகிறேன்...!"

குழலி இடைவெட்டினாள். "எனக்கு நீ புத்தி கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உன்னை எங்கென்றும் பேச்சில்லை." குழலி அடிப்பட்டாற்போல் கூழ்மூள். "எனக்குச் சமாதானமே வேண்டாம். நான் எல்லாவற்றையும் உவமித்து கொண்டேன்." என்றவள் பாதி தாமதம் கண்களால் கணவனையே குற்றவாளியாகிப் பார்த்தாள். அதில் தன் கட்சியை சிறுபிக்கும் ஆவேசம் கொழுத்து விட்டேயிருந்தது. விளக்கம் காணும் அவசியமில்லை!

"உணர்ந்து கொண்டாள்? அது போதும், போ!" பல்லைக் கூடிக்கும் பொறுமை அவளிடம். "இப்படி நாகரிகம்ற்ற முறையில் நடந்து கொள்ள உனக்கு வெட்கமில்லை?" என்று அவள் என்னக் குரலிலேயே கடுமையுடிக் கேட்டாள்.

"நான் ஏன் வெட்கப்பட்ட வேண்டும்? நான் ஒன்றும் தவறு செய்துவிடவில்லை! நான் எதற்காக வெட்கப் பட்ட வேண்டும்?"

வரம்பு கடந்துவிட்ட அவள் சொல் களைக் கேட்ட போது, பழமொழி மங்கிய கோயல் தீட்டிக் கூராவின் பட்டை போல் துடித்தது. சேற்றம் கண்களாகக் கண்களில் பொங்கிக் குழலியைத் தாழியது. "ஓ! வாஸஸு!" என்று சுத்த நிலைத்தான் அவன். ஆனால் மீனாட்சிசுந்தரம் அடுத்தாற்போல் உட்கார்ந்திருப்பது தெரிந்தது. 'துயோ, உலகம் இத்தக் கொடுமையும் உண்டா? மனநிலைக் கோபிக்க

முடியாத அளவு அவன் அவள் தந்தைக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தான்.... வாயிருந்தும் குழலியிடம் பேச முடியாத நிலை. ரத்தக் குழாய்களில் குழி நெண்ப் பாய்ந்தது போன்ற தீத் திப்பு. அவன் கால்கள் தளர்ந்தன. கைகள் நெரிந்தன. மெய் பளித்தது. மோவாய் நடுங்கத் தலைவையப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான். உள் ளுக்குள்ளேயே பொங்கிப் பொங்கிக் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் பாலாக அவன் அமர்ந்திருந்தான்.

அடித்த நினைபாக நின்றுருந்த சிலியா உதட்டைக் கூடித்தவாரே மும் வாயிலுக்கு அடிபெடுத்து வைத்தாள். மீனாட்சி சுந்தரம் தலை குனிந்து அமர்ந்திருப்பதைக் கண்ட சிலியா அக்கு அவரிடம் வலியைப் பேசும் தென் டும் இல்லை; திடமும் இல்லை. அவள் விழுந்தேன் நடந்தாள்.

"அம்மா, குழலி ஒரு டம்ளர் தண்ணீர் கொட்டம்மா!" மீனாட்சி சுந்தரம் குரல் கொடுத்தார். வசந்தனுக்கு எழுந்து முன்பக்கம் போய் அவருடன் உரையாடலோ, வரவேற்கவோ தொன்றவில்லை. அந்த நேரத்தில் அவர் முகத்தில் விழிக்கக் கூடிய பிடிக்கவில்லை.

குழலி தண்ணீர் கொண்டு போய்க் கொடுத்து விட்டுத் திரும்பினாள். அவள் பின்னே மீனாட்சிசுந்தரமும் அவன் இருக்கும் இடம் வந்தார். அவன் சட்டென் எழுந்து கொண்டான்.

"வாழ்வில் ஏதோ ஒரு தொல்லி நொந்திருந்தால் அதையே எண்ணித் தவறுகளை வளர்ப்பதில் அத்தமே இல்லை. உங்களுக்குத் தெரியாததில்லை. உம்! நான் வந்த வேளை சரியில்லை. இன்னும் சிறிது நாள் கழித்து வருகிறேன். அப்போது வாசலில் நின்று வரவேற் பீர்கள் எனக் கருதுகிறேன்.... நான் வருகிறேன் வசந்த....!" என்று கூதிய மீனாட்சிசுந்தரத்தை அவனால் நிமிர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை. "இருங்கள்" என்று கூறவும் முடியவில்லை. வந்த கருக்கில் இப்படியே புறப்படக் கூடிய வரல்வெவ் அவர்! அவருக்கும் அவன் மீது சம்சயமா?

அவன் பதிலை எதிர்பார்க்காமலேயே அவர் நடந்தார். அவர் கடவே குழலி ஐடினாள். வசந்தன் கண்களை மூடிய வாரே நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டான். சூறைக்காற்று அடித்து ஒய்ந்த அமைதி நிலவியது.

காலடியோள்கை கேட்டுக் கண் நிறத் தான் வசந்தன். குழலி அவனையே பார்த்தவாறு மெனமமாக நின்றுருந்த

இதோ உங்கள்
வனப்புக்குப் புதிய பூனிதழ்-மென்மை
தருவது புதிய

ஹரிமாலயா
பக்கே ஸ்நோ

சேஜா மனமுடனும்
வருகிறது இன்று

இந்தப் புகழ் பெற்ற பூனிதழ் (பூனிதழ்) தயாரிப்பு நிறுவனம்

லிமிடெட்-285, 29-77 7H

சம்பளப்
பட்டியல்
சேமிப்புத்
திட்டத்தின்
மூலம்
சேமிக்கிறேன்

நான் சேமிக்க விரும்பும் தொகையை, என் சம்பளத்திலிருந்து கிழித்துக் கொள்ளும்படி என் முதலாளிக்கு நான் எழுதிக் கொடுத்து விட்டேன். அவ்வளவுதான். மற்ற விவரங்களை முதலாளி கவனித்துக் கொள்வார்.

இந்த வசதி அலுவலகங்களில் வேலை செய்பவர்கள் அறியக்கூடும் கிடைக்கிறது.

திட்டம் பற்றிய முழு விவரங்களை உங்கள் அருகாமையிலுள்ள நபர் விசைபத்திலிருந்து நீங்கள் கேட்டறியலாம்.

தேசிய சேமிப்பு நிறுவனம்

68/257

தான். ஒதுக்கப்பட்ட பாவனைகளைப் புரிய வைக்க முயல்கிறானா?

"அப்பா போய் விட்டார். அங்கே வந்து மட்டுமாருங்கள்." இதில் குத்தம் கூடக் கொஞ்சம் கலந்திருந்ததோ?

கோபமான மௌனம் நிலவியது. மௌன மீது பாதிப் பகுதிக் கிட்ட நாற்பது கோப்பைகள் சற்று முன் நிகழ்ந்த அவங்கொய்க்கை நினைவுறுத்திய. நெஞ்சைப் பிழியும் துயரம் கோபமாகக் குமுறி வெடித்தது.

"என்னை இப்படி என்மொன்றையாவதுக் கொண்டு அவமதிக்க வந்தீர்கள் நாளாகக் கர்த்திருந்தாய்!" அவளது நெருப்புக் கண்களான விழிகள் அவளை விழித்தன.

அவள் உட்கொட்டக் கடித்துக் கொள்ளுடன், "நானா? அப்பாவின் எதிரில் நீங்கள் இப்படி அவனோடு... எனக்கு எத்தனை அவமானமாக இருந்தது..." அவள் கண்ணீர் களரடி நீங்கின.

அவனிடம் இரக்கம் கரக்கவிக்க, அவள் கண்ணீரைத் துண்டக் கூ அவள் கரங்கள் நீளவில்லை. அப்பிக் மறுபடியும் ஐந்து நிசப்தம். அது வேறும் மௌனமல்ல. அந்த மௌனத்தின் அழத்தில் பற்பல யோசனைகள், தீர்வுகள், சிக்கல்கள், அவன் பார்வை அவனைக் காட்டுகிற ஆராய்ந்தது.

"உன்னை நான் சாதாரணமாக நினைத்திருந்தேன். உனக்குள்ளே இருக்கும் மமனையை நான் இப்போதுதான் பார்த்தேன். செல்வச் செருக்கு உனக்கு. உன் அப்பாவின் எதிரில் என் மீது கணங்கம் காட்டி என்னை அவமதித்து விட்டாய். உனக்கு விடையாவிரிட்டு. பரிசாக என்னை நீ நினைத்து விட்டாய். இல்லைவா?"

அவன் தன்னை மறைத்துக் கொள்வது பொலிவுதான் பட்டது அவ லுக்கு. தயக்கம் விட்டு வெகுதூரம் விலகி நின்று ஏமாற்றி விட்டது போன்ற வேதனை. தன் முன் நின்றுப் பார்வைவை நெருக்கு நேர் சந்திக்கக் கூகம் மரிப்பதைப் பார்க்கும் போது, நெஞ்சை தவித்தது.

"நீ ரொம்பக் கெட்டிக்காரி." அவன் அவனருகே வந்து, "என்னே வந்து உட்கார்ந்து பேசுங்களேன்." என்றான்.

அவன் "என்னை வந்து உட்கார்த்தான். மறுபடியும் அவனைப் பெய்தான்." பிரேர் எதிரில் அவமதித்துவிட்டு என் எதிரில் சாண்கூட வந்துவிடுகிறாய்."

"இத்தனை நாளும் இப்படியாவே இருந்தேன்?" என்று கேட்டான் அவன்.

போவது தீர்ப்பு! என்ன கவலை! உன் மனமே மூன்று மன ஒத்திருக்க வேண்டும்! மறவன்: அப்பா! இதை நன்றாகப் நினைக்க வேண்டும்! அப்பாவுக்கு என்னமோ நான் புரியவில்லை.

"எல்லாவற்றையுமே ஒரே விநாடியில் சர்வநாகமாக விட்டாயே! உன் கணவனின் நட்பிலும், நேர்மையிலும் உனக்கு இத்தனை சந்தேகமா? அதற்கு என் கௌரவம் பா?" அவன் பேச்சில் சினம் கொத்தனித்தது.

"என் வாழ்வு எனக்கு உயர்வானது. இனி நான் இருவர் மட்டுமல்ல; நான் மூவர் ஆகப் போகிறேன். எனவே, இதை நான் காப்பாற்றவே முனைந்தேன். பிறரின் துராகிருதமான தவறுகளுக்கு என் வாழ்வு பாதி யாவதை நான் விரும்பவில்லை. நீங்கள் அவனை.... அவனை மறந்துவிடுங்கள்."

"ஐ! என்ன சொன்னாய்? மறுபடியும் உன் சந்தேகத்தையே மெல்லுவிடுவா?" விருட்டென்று எழுந்த வசந்தன் அதிர்த்தான். மின்னொட்டுநீர் நெரத்தில் அவனது ஆத்திரம் களர கட்டித்தது. அவனது நெடிய உருவம், தன் முன்னால் கோபமும், ஆக்ரோஷமுமாக தின்று அவன் பார்த்ததே இல்லை. "இன்னும் நீ என்னை அவமதிக்க ஏதேனும் பாக்கி இருக்கிறதா?" அவனது ஒங்கிய கரங்கள் அவனை நெருங்குப் போது குமுறி வெடி வெலந்துப் போய்க் குறுகிக் கண் மூடிக்கொண்டான். அருகில் இருந்த மீட்டம் வரை ஒன்றுமே நிகழவில்லை. அவன் கண்கள் விழித்த போது ஒங்கிய அவனது கரங்கள் தன் கண்களையே அழைத்துக்கொண்டிருந்தன.

"ஐயோ!" என்று அவனியவாறே அவன் கண்களைப் பற்றித் தடுக்க முயன்றான் குமரன்.

தான் மகிழ்ச்சியைத் தரப்படுத்தும் பெயராகும். எல்லாவற்றினாலும் தன் பணியைப்போல வேண்டியவன் தான் தான்."

"இப்படி யெல்லாம் பிராநிதிகளே!" அவள் அவள் கரங்களால் தன் கண்ணக்களையோ பொத்திக் கொண்டு "தேறா" என்று அவறினாள்.

சிறு நடுக்கம் இவற்றையொழும் அவள் கைகளிலின்றும் தன் கைகளை அவள் வெளிக்கொண்டு பறித்துக் கொண்டாள். அவள் திணக்கம் பணத்திப்போலத் தூர விடாதி நின்றுள்.

வர எம் ஓர் எழிலரங்காய்க் காட்சி யளித்தது. நெருட்டவிற எழிலையும் மயலிசைகையாக மாரல் நிறை. அவள் முற்றத்தின் மையி இவற்றைத் தட்டித் திராய் பூக்கள். அழிவையே நுனிர்

முல்லில் குடும்பத்தினர் சிலர் திருமணக் களைத் 'தொண்டிபேசி'யில் நடத்துவதற்காக! முல்லில் வழக்கப்படி இருதரப்பினரும் பொலிவுக்குக் கொண்டுவரவே போதுமா திருமணம் நடத்ததாகக் கூட்டப்படி செல்லும். பெண் களிடையே 'பர்தா' என்று வழக்கம் இருப்பதால். திருமணம் கூடக்கிட போது பெண் இருப்பதில்லை. தன்னைப்போல குடும்பத்தினர் சார்த்த 'வாகி' என்று அழைக்கப்படும் உறுப்பினர் ஒருவரிடமிருந்து பெண் மூலக் கூட்டிய திருமணத்துக்குச் சம்மதம் தெரிவித்துவிடுகிறார். சமயக்கிட போது 'வாஜி' எனக் கூறப்படும் முல்லில் பரிசோதித்தார் மார்பின்மேல், 'நான் சம்மதிக்கிறேன்' என்று மூன்று முறை சொல்லியவுடன் திருமணம் தடைபெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

தொண்டிபேசி மூலம் நடக்கும் திருமணத்தைப் போறுத்தவரை, இருதரப்பினரும் திருமண ஆரத்தங்களுக்கு ஒப்புதல் தெரிவித்த பிறகு, பெண் வீட்டாரிடமிருந்து மார்பின்மேல் ஒரு 'புரக்காய்' போடப்படுகிறது. (புரக்காய் போடுபவர் பிண்டி வீட்டாராகவும் இருக்கலாம்.) மார்பின்மேல்

வித்தல் சிசிக்ச்சும் இவ்வாறு மன் மூட்டம்.

வெகுநேரக் கெல்லுக்குப்பின் குறளி எழுந்து போய் எதிரா கணமத்தான். விட்டெல்லாம் வெறுமை! வெறிச்சிட்ட வெறுமை. மனமொல்லாம் குண்டம்! அவள் அழைப்பு எட்டிப் பார்த்தாள். மனத்தினால் காணவில்லை. தெருட்டக் கம்....? ஊதா மாரி எங்குமே காணாமல் அவள் மனம் பதறிப்பது. என்னுத என்னவெ மெல்லாம் என்னவியது. சரி வில் சறுக்கினார் போன்ற பிதியோடு அவள் தெரு வாழ்க்கையே நின்று எங்கிய தெரு வீணக்கின் ஒளியில் வெகு நேரம் சாலைப்போய் பார்த்திருந்தாள். கணக்கிசைவில் சம தளத்துக்கு வந்த போது. ஆக்கிரத்தின், தான் துணித் துணிவாகக் கொண்டுவந்த விஷம் போன்ற வாய்க்கிதைகளை எண்ணித் திரித் கொண்டாள். அச்சமும் இரக்கமும் கண்ணீராகக் கொண்டுவந்த. (தொடரும்)

திரு வேல் அப்புவா முன்னிலையில் பிழைக்கவும் இருக்கும் நகு முல்லில் மையலுக்கும், முக்கிய உட்கு ஒரு பெண்ணுக்கும் சேடியோ டெலிபோன் மூலமாகத் திருமணம் கூட பெற்றது! — செய்தி

இருக்குமிடத்தில் டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது. பெண் வீட்டில் இருக்கும் 'வாஜி' கொண்டிபேசியில் மார்பின்மேல், 'முக்கூட்டியே எங்கெக் தெரிவித்துவிட்டா' மனம் பொங்கினை நி திருமணம் செய்து கொள்ளச் சர்மதிக்கிறேன்?" என்று கேட்கிறது.

மார்பின்மேல் இதற்கு ஒத்துக் கொண்டு, "நான் சம்மதிக்கிறேன்" என்று மூன்று முறை சொல்லி, பெண்ணுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய "மெதர்" (ஒருவருக்கொருவர் பிரித்து வார தெரிட்டால், கணவன் மனைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும்.) தருவதாகவும் சத்தியம் செய்துவிட்டால், திருமணம் உட்கு படியே நடந்துவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. சிக்கலாகப் பணவிரயம் அதிகமில்லாமல், விரைவாக ஒரு திருமணத்தை நடத்தி, இவ்வாறாக வார்த்தையில் இணைத்துவிடுகிறது. "தொண்டிபேசி!"

இத்திசை கூட்டத்தின்படி இம்மாதிரி திருமணங்கள் செல்லத்தக்கவையதாம்! தகவல்: ததாமரர் ஆதாரம்: ததாமர் தத்தி இவ்வாறு வெளி யிடும் "டாக் தார்" பத்திரிகை.

சினிமா சிந்தனை

பி.எஸ். ராமையா

3

தமிழ்ப் படங்களில் நடைச் சுவைக் காட்சிகள், "ரேகர்கள்" வெறும் கோமாளிக் கூதாளர்களும்மாட்டார்கள்" என்றதனைத் துச் செவ்வும் தரத்தில் இருக்கின்றன என்ற 'ஸ்டார் அண்ட் ஸ்டைல்' பத்திரிகையில் குற்றச்சாட்டுக்குப் பதிலளித்த திருமதி மனோரமா எதெவதையோ கற்று விளத்ததுப் பேசுவார், "நாங்கள் கயூரின ரொப்பம் திகழ்ச்சிக் செய்வார் முதல் தரமான நடிகைச் சுவைக் காட்சிகளாக அமைந்து விடுமா? ஒன்றிரண்டு அப்படியும் இப்படியும் இருக்கிறதாய் இருக்கிற" என்று அவர் எப்போதெட்டுக் கட்டுவிரே யன்றி அமை அந்தமற்ற, கலை மட்டமான கோமாளிக் கூதாளர்கள் என்பதை மறுக்கத் துவியவில்லை, அதற்குப் பதில் மேல் நாட்டுப் படங்களில் யரும் கோமாளிக் கூதாளர்கள் நீங்கள் ரசிக்க வில்லையா? பாராட்டவில்லையா என்று திருப்பிக் கேட்கிறார்.

திருமதி மனோரமா தமிழ்த் திரைப் பட உலகுக்குக் கிடைத்த மிகச் சில சிறந்த நடிகைச் சுவை நடிகைகளில் ஒருவர். குமாரி முனை முதல் கொதாவரிக் கலை வரை போப் படும் பல்வேறு வகைப் பாளிக் தமிழ் கியையும் ஒரு சிலரம் மராமல் பெரி நடிக்கும் அசையமான திறமை படைத்த நடிகை, அவருக்காகவும் அவரைப் போன்ற நடிகை நடிக்கவேண்டியும் தமிழ்ப் படங்களில் புகுத்தப்படும் நடிகைகளைப் பகுதி நிகழ்ச்சிக் கூறும், பாத்திரங்களும் அசல் கூதையின் பித்தறங்களின் அளவில்தான் உள்ளன என்பதை அவரால் மறுக்க முடியுமா?

திருமதி எம். எஸ். வீரா அவர்களின் குற்றச்சாட்டு அவருடைய தனிக் குரல் மட்டுமல்ல. நாட்டில் பெரும்பாலான மக்களின் காதுகளும் தமிழ்ப் படங்களில் வரும்

சில பாடல்களைக் கேட்டுக் கூடிக் குரலிப் போவென்றன.

குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் அவித்த கவிஞர் கண்ணதாசன் பாடல் ஒன்றிலிருந்தே 'கயூரி' உதாரணம் கொடுத்திருக்கிறது.

"அனுபத்தேழில் கடம்பக்கட மறைப்பது எம்மை? ஆண்டவந்தால் இதனைப் படைத்தாய் அசையமென்னை?"

இந்த வரிகளில் உள்ள கருத்து கேட்பவர் மனங்களில் எத்தகைய கற்பிள்ளைத் தூண்டி லிடும் என்பதைப் பற்றி கண்ணதாசன் ஒரு நோடியாவது சிந்தித்துப் பார்த்திருப்பாரா?

தமிழ்நாட்டில் இத்தகத் தலைமுறை இளைஞர் களியெல்லாம் "என்ட்" என்றாக இதைவிட வலிய வற்றிமுறை வேறு இருக்க முடியாது. விடம் மனப் போக்கு வேறியாக மாறுவது தானே அடுத்தபடி அதற்கும் "கவிதை"கள் எழுதுவார்கள் போலிருக்கிறது!

"தமிழ் இலக்கியங்களில் இல்லாத எதை யும் நாடுகு மேறோ சொல்லிவிடவில்லை" என்று இலக்கியச் சான்றில் மாற்றுத் தேரும் இத்தக் கவிஞர் அடுத்த மூச்சினிலேயே, "அந்த இலக்கியங்களை அறிகம்பெர் படிக்க வில்லை, திரைப்படப் பாடல்களை அறிகம் போர் கேட்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு வித்தியாசம் இல்லை" என்றும் விளக்கித் தருகிறார்.

அந்த வித்தியாசம்தான் மிகப்பெரிய வித்தி யாசம்! மிக மிக மூக்கியமான வித்தியாசம். "விவலி விடு தூது" எழுதிய கபர்திக் கவி, "திரும்புகப் பாடிய" அருளவிரி நாநருக்கு மேல் இத்தப் புதுக் கவிஞர்கள் பால் கயாச்சி பற்றிப் பச்சையாக எழுதிவிட முடியாது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர் னைப் படிக்கும்போது இத்தப் புதுவுகப் பாடல்களைக் கேட்கும்போது எழும் கூச்சமும்

திரு ஏ. பி. நாகராஜன்

யுமிதி மனோரமா

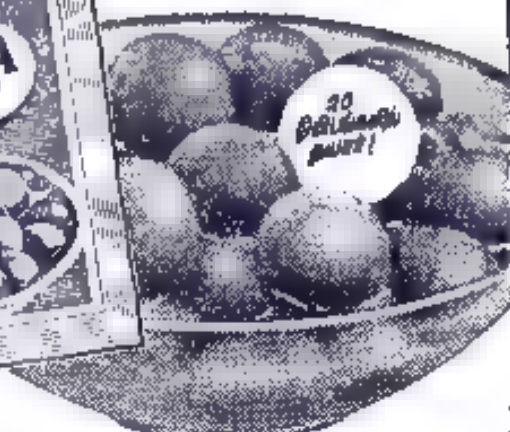
திரு கண்ணதாசன்

இனிமையானதும் 24

குலாப் ஜாமுன்களை

வீட்டிலேயே தயாரிக்க உதவுவது
ஹரிமா குலாப் ஜாமுன்
மாவ

ஒரு பெட்டியை என்னும் 24.
தயாரிக்கும் மலமான பொருள்களால் வயதை
பெற்றது ஹரிமா குலாப் ஜாமுன் மாவும்
தீர் செய்து, இயேசுவரன் பரிசாகத் தரு.
24 உருண்டைகளாகத் தருவான் விரிவாக
பொரித்தெடுக்க இரப்பே தயாரிப்பான்.
தெரிந்தி கொடுத்தும்
குலாப் ஜாமுன்களைப்
பூரித்துவிடும். எத்தனைப்
பாவினே உதவிக்கும்
பரிமாறவும்.

இத்துஸ்தான் லீவர் தயாரிப்பு

லீவர் டாஸ்க்-4440, 2-37(18)796

தான் முழுதும்
தலைவிரி படித்திருக்க

கல்கெமிகோவின்
காஸ்டரால்

சுகந்த உத்தமத் தைலம்
உபயோகியுங்கள்

மிக உத்தமமான கலிம்பற்றி
ஆயுஷ்கொண்ட பிலிக்குத்
தயாரித்தது. மயிர்க்காய்களை
புஷ்கப்படுத்தி மங்கலான
மயிர்களுக்கு புத்துயிரையும்
பிரசாதத்தையும் அளித்து
காஸ் முழுதும் மயிர் உறுபர
கல் இருக்கவும் உதவுகிறது.

ஒரு கல்கத்தா கெமிக்கல்
தயாரிப்பு

மிகவும் சமூகப்பாசக முகக்கவரம்
செய்து கொள்வதற்கென
'திரு முகை நீட்டப்பட்டது'

செய்து கொள்வதற்கென
செய்து கொள்வதற்கென
செய்து கொள்வதற்கென

பிரமாதமான முகக்கவரம்
திறகு எப்பொழுதும்
ஜெனித் பிளேடுகளையே
உபயோகியுங்கள்

விநாயகர் அண்ட் சிஸ்டம் டீலர்ஸ், மிட்.
nrh/104 110

**எகஸிமா
சொறி**

உகை எழுத்திடு மொர் & கோடி
மெகிய துளார்க்குமும் மயிப்புளும்
உகை. திருமிகை அகைமகிகை மகை
திருத்தி. தாக்கமுடியாத அகிப்பு,
கொடிப்பு, மொகப்பரவும் பாட்ட, தோகி
உகை, கல்கை, பருக்கை, படர் தாமரை
காலில் அகிப்பு முதலிய உபாதைகளை
உகைமுண்டுகின்றன. சாதாரண கெ
காகை தற்காலிகமான திகாரணம் அகிக
கும். ஏனெனில், அதன் மூலம் உபாதை
களுக்கு மூலகாரணமான கிருமிகள் அழிக
கின்றன. கிருமிகள் மூலையில் தயாரித்த
இந்த மருத்து திக்ஸோடர்ம் (Nisoderm)
திகைமாக இத்தக கிருமிகளைக் கொன்று
கொடுகிறது. மற்றும் உகைகள் எழுத்தை
யிருதுகாகவும், கழலும்பாகவும், கல்கை
மாகவும் இருக்கச் செய்கிறது. இன்றை
உகைகள் கெகிப்புடன் திக்ஸோடர்ம்
(Nisoderm) காக்குக்கள், எழும் உபாதை
கல்கை மூலகாரணமான கிருமிகளை
திக்ஸோடர்ம் திகைமாக அழிக்குமென்ற
புகை நமிகைகடிப்புடன் காக்குக்கள்.

செ.க. - 1/68 7/8

தீபாவளி கலர்

- ஈஸ்வரி

நீங்கள் வாங்கி விட்டீர்களா?

மற்றும் எல்லா

தீபாவளி புதிய கலர்களும் கிடைக்கும்

கற்பகம்-இந்திரா-சியாமளா

கலர்களுக்கு சரியான ஜோடி புடவைகளை இருக்கும்

மட்டுச் செலவுகளுக்கு மட்டுமே

சேத்யேகமான ஷோ - ரூம்.

NALL SILKS

SILK TRADERS

நல்ல சீல்க்ஸ்

நல்ல சீல்க்ஸ்

82, ராஜப்பேட்டை, கைரோட

www.nall.com தலைநகரம் - சென்னை-4

பின்வரிபின் அசல் விரைப் பட்டு மற்றும் ஐரோப்பிய செலவுகளுக்கும் கிடைக்கும்

விஜயம் செய்பவர்கள் 1- ரூபாய் மட்டு செலவு மற்றும் பின்வரி
செலவுகளுக்கு மட்டுமே மெது புதிய ஜேட் - ரூம்

நல்ல சீல்க்ஸ் பனாஸ் ஐரோப்பிய 82, ராஜப்பேட்டை, கைரோட
கலர் - மயிலாப்பூர் - சென்னை-4

13-10-88
20-10-88

வாயிற்றுக்கிழமைகளில் விற்பனை உண்டு!

[illegible]

இவ்வெழுத்து தமிழிக்கு வாய்ந்து இருக்கத்
தொட்டு அவ்வாய்வைத் திறுமணத்தாக
அடுத்தாடிப்பாக முடிக்க எண்ணப்படுக
கொழும்பு என்னும் பாகவழித்தி.

“உங்கள் சொந்த விஷயம்...” என்று நினைத்து விடுங்கள். “குடும்பத்துக்கு நூத்த பிம்பை” தங்கள் இருக்க. உங்கள் தம்பி தான் நினைக்கத்துக்கு எளிதில் முடியும். அளித்திருக்கப்பட்டார் (பேர்) அவர் உங்கள் வற்புறுத்தலில்லையா?”

“நான் பிடிவாதமாக வேண்டாம் என்று மறுத்து விட்டேன். என் தம்பி உடனடியாக சம்பந்தித்து விட்டான். என் தாயாரும் வற்புறுத்தி விட்டாள். ஆனால், நான் இவ்வளவு விக்கிய. இப்போது உடனடியாகவே குடும்பமாகத்தான் வாழ்ந்து வருகிறோம். என் தங்கை, தாயார், தம்பிகள் இருவர் என்விரலும் ஒன்றாகவே வசித்து வருகிறோம். எனக்கு ஒரு குழந்தையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை!”

“இப்போது தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், உயரது முதிர்ந்த காலத்தில் வாழ்க்கைத் துணைவியை தேர்வையை நீங்கள் உணரக்கூடும். உங்களுடைய சொந்தத் தேவையாக உடனிருந்து உயர்ந்த மனைவி ஒருத்தி இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது என்பதைப் பிதாவாத்திரம் நீங்கள் உணராமலிருக்க முடியுமா?”

“அதை அப்போது பார்த்துக் கொள்ளலாமே! வயசு காலத்தின் தன்மை. வரிக் வசித்தால் உதவிக்கு ஒருவர் தேவை என்பதற்காக நிரந்தரமாக ஒரு கால்கட்டை இப்போது தேடிக் கொள்ளுவாணோ?”

“மிகவும், ராமமூர்த்தி! ஒரு சத்தெகம். சிலர் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்று காரணம் பற்றித் திருமணத்தை ஒத்திப் போடுவார்கள். ஆனாலும் போன்ற தொழில்கள் இருந்தால், ‘தங்கைகள் திருமணம்!’ என்று சிலர் இவ்வாறாகக் கூறலாம் என்று ஒதுக்கிவிடுவார்கள். நீங்கள் அப்படியில்லை. சம்பளமும் போதிய அளவு இல்லாததென்று. பின்பின் இவ்வாறு விவரங்களை நினைக்க. தங்க உடம்புக்கும் இருக்கிறது. திருமணத்துக்கு இடமில்லாத வேறு ஏதாவது உடம்புகொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்றேன்.

“எதுவுமில்லை. திருமணத்தைக் கண்டு நான் நடுங்கும்படியாக வறும் திருத்தலிடமில்லை. இப்படித் தனி வாழ்க்கை நடத்துவதே எனக்கு நிம்மதியாக இருக்கையில், இவ்வறம் என்ற சிக்கல் ஒன்று எதற்கு? இந்த வாழ்க்கைதான் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. என் குடும்பத்தினருக்கு இவ்வு என்னும் வேறுவாறு உதவி செய்ய முடிகிறது. திருமணம் செய்து கொண்டால் அது ஒருவேளை தடைப்படவும் கூடும். இந்த வாழ்க்கையில் எனக்கு மன நிம்மது இருக்கும் போது, நீங்கள் ஏன் திருமணம் என்ற கானல் நீரைத் தேடிப் போக வேண்டும்?” என்று கேட்டிருர் திரு ராமமூர்த்தி.

“திருமணம் வேண்டாம்” என்று விவகித்த கொள்ளும் உரிமை ஆண்களுக்கு மட்டுத்

“அவ்வா! பணக்கு தங்கம் வந்துள்ளது. தங்கத்திற்கு! எங்கே வந்துள்ளது அப்படி?”

தாரு உண்டு? ‘ஆண்கள் போடு பெண்களும் சரி தங்க சமாணமாக’ உத்தி யோகம் செய்து, பிறர் கைவை எதிர்பார்க்காமல் சம்பாதித்து வாழ்க்கை நடத்தும் இத்தாலில் திருமணம் வேண்டாம் என்று ஒதுக்கித் கொள்ளும் பெண்கள் பலர்.

சிலர் விமானப் போக்கு வரத்து இலாகாவில் பதிவெட்டாய்வு கார்ப்பித் சேர்த்து பணியாற்றத் தொடங்கிய குமாரி பலர் சிலரு அந்த இலாகாவில் பல்வகித்து ஆண்டுகள் சரிவில் பூரித்தபடியுள்ளது. ‘நீங்கள் என் இவ்வறம் திருமணம் செய்து கொள்ள

வில்லை’ என்று கேட்டதற்கு. - “செய்து கொள்ளவே கூடாது என்று எண்ணவில்லை. என்ன அவசரம்? பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதோ, என் அக்கா நீகா இருக்கிறாள். அவளை இன்றும் கணியாணம் செய்து கொள்ள வில்லை. பின்பின் இவ்வாறு இலாகாவில் பதிவேறு வருடங்களாகப் பணியாற்றி வருகிறாள், எனக்கென்ன அவசரம்!” என்விரல் குமாரி பவாணி.

“ஓ! உங்கள் அக்காவின் திருமணம் நிகழ்ந்திருக்கிறதா? எத்திருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டதும், “அப்படியில்லை. என் கூடசித் தங்கைக்குக் கலியாணமாகிவிட்டது. தங்க வரலாக அமைத்தது. என் தங்கையை அவர் கீழ்ப்பி மணந்து கொள்ளார். கூடாது போல் வரத்தென்ன இவ்வளவு. சீர்தரிசாகக் இவ்வளவு என்றால் எதுவும் கேட்காமல் பெருந்தன்மை வுடன் அவரும் அவரது பெற்றோர்களும் என் தங்கையை ஏற்றுக் கொள்வதில் எங்களுக்குக்கூடப் பெருமைதான்” என்றார்.

“அப்படியானால் வரத்தென்னக் கொடுக்கிறது? பப்பத்தாள் நீங்கள் திருமணத்தைப் பற்றி யோசிக்காமல் இருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டதும் குமாரி நீகா கூறினார். “வரத்தென்கை ஒரேயடியாக நான் எதிர்த்தேன் என்பதில்லை. மரீதா, சிலை போவது போலத் திட்டவட்டமாக இவ்வளவு வேலை வேண்டும் என்று வரையறுத்துக் கேட்டிருக்கேன் - அதுமாதம் எனக்கும் பிடிக்கவில்லை, வரத்தென்னக் கொடுக்காமல் பற்றிக் கொள்வதும் போதும், பத்திரிகைகளில் படிக்கும் போதும் மனக்கூறு வேதனைபாடு இருக்கிறது. ஆனால் வரத்தென்னக்குப் பப்பத்தான் கணியாணத்தை ஒத்திப் போடுகிறேன் என்றும் கூற இயலாது. கல் லாணம் செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று அவ்வியத்தது நான் உணர்விலேன். அது தான் காரணம்.”

“நீங்கள் உணராமல் இருக்கலாம், ஆனால், உங்கள் பெற்றோர்...”

“இது விஷயத்தின் எங்கள் அப்பாபோல, அம்மாவோ எவ்வளவு வற்புறுத்தலில்லை. எங்களுக்கு முழு கத்திரம் அளித்திருக்

வினாக்கள். பாரும்மனைன் ! நாய்கள் ஒத்து சேராதனாலும், மூத்தனாலும் கடைசித் தாய்கள்க்கும் திருமணம் ஆகி விட்டது. இடைவிடாது எங்கேய் பெற்றோன் வந்து புறத்தியதில்லை" என்றார் நாமாசி நீயர்.

"அதோ, என் அம்மா. அம்மானையே பிட்டுப் பாருங்களைன் ?" என்றார் நாமாசி.

"கடைசிப் பெண்ணின் கல்யாணத்தை மூடித்துவிட்டாய்க்கிறேன்? தமக்கைமகியின் கல்யாணத்துக்கு அதனுல் இடைபுற ஏதாவது....?" என்று நாய் தலக்கத்துடன் கேட்டான், அவர்களின் தாயாரிடம்.

"குழந்தைகள் எத்தொழுவாக வார வேண்டுமென்பதுதான் முக்கியம். அவர்கள் கல்யாண விஷயமாக நான் அவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க விரும்பவில்லை. நாய்கள் வாழ்க்கையை நய்ய மூன்றுதான் அமைத்துக் கொள்ளும் விஷயத்தில், அவர்களுக்கு ஏராளவு செலவிரம் கொடுக்கத் தரவே வேண்டும்! பெண்ணை சம்பாதிக்கிறார்கள், அவர்களைவிட அதிகம் சம்பாதிக்கிற கணவனுக்கு அமைவு வேண்டும் அய்யவா? கணவனுக்கிட நாம் கடுத்தாகச் சம்பாதிக்கிறோம் என்ற எண்ணம் பெண்ணுக்கு ஏற்படக் கூடாது. கணவனும் மகிழ்ச்சியும் வேலை பார்ப்பவர்களாக இருந்தால், மகிழ்ச்சியைவிடக் கணவன் அதிகம் சம்பாதிக்கிறவனாக இருக்க வேண்டியது அவசியம்" என்று தாயார் கூறினார்.

"பெண்ணை சம்பாதிப்பதன் குடும்பச் செலவுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அவர்களுக்குத் திருமணமாகிக் கணவன் வீடு

சென்ற விட்டால், உங்கள் குடும்பத்துக்கு உதவ முடியாதே சின்ற காரணம் பற்றி உங்கள் பெண்ணை திருமணத்தைப் புறக் கணிக்கிறார்களோ?" என்று அந்த அம்மாவைக் கேட்டதும், "அப்படியில்லை, அவர்கள் சம்பாதிப்பதில்லாதால் குடும்பம் தடக்க வேண்டுமென்பதில்லை. என் கணவனுக்குப் பெண்ணை வகுவிதது. என் இரு மகிழ்ச்சியும் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே, திருமணத்தை ஒத்திப் போடுவது பொருளாதார அடிப்படையில் இல்லை" என்றார் அவர்.

குமாரி பவாவி குறுக்கிட்டு, "திருமணம் உதவ் பற்றித்தான் தீர்க்க வேண்டுமென்பதில்லை. சித்தக்கடன் வேறு எதுவுமே இருக்கக் கூடாதா? தாய் எஸ். எஸ். எஸ். சி. தேர்வு பெற்றதும் வேலைச் சேர்த்தேன். இப்போது 'ஸ்டேட்ஸ்'மாகப் பணிபுர்த்துவிடுவேன். எனக்கு சேர்த்திட ஆர்ஜனாகப் பணி புர்த்தும் காய்ப்புக் கிட்டவில்லையென்று துன்பமாக இருக்கிறது. வேலையில் செலும் போது 'இதுவே பேரீய வேலை' என்றுதான் எண்ணிவருகிறேன். 'அப்போதே தான் மெளம் செ ஆண்டுகள் படித்துப் பட்டம் பெற்றிருந்தால் 'ஆர்டர்' பதவிக்கு உயர்வது கையமாக இருக்குமே" என்று என்னுள் கிறைந்து இருக்கிறேன்" என்றார்.

திருமண வயதை அடைந்துவிட்டால், கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஸ்பிரி பிரச்சினைதான் எதிரில் நிற்க வேண்டும் என்பதில்லை; அவரவர்களுக்கு எவ்வளவோ ஆசைகள்! திருமணம் ஒன்றுதான் பிரச்சினை? — பாவாணர்

சிங்கபிழர் காய்ச்சல்!

மொ. கந்தசாமி

சென்னைவிலே வந்ததன்மேல் சிங்கபிழர் காய்ச்சல் விடுவதற்கும் மெய்யோடுக்கும் கையாமைதான் ஒன்றல்ல என்பது உங்கள் விடக்குகளின் எத்தனையோக்கெனவிற எதிரில் பார்த்தால் கேட்கிறார்கள் நம்மெதிரேதான்!

இருபதாயிரம்பெருந்த ஜாட் சந்தந்தொரு கணவன் எழுத்துமூலம் தருகிறது செலித்தாண்டின் தனக்கு நடுவாயிலே இருவாநின்றது வேண்டியது கருவியோ? விடக்குகளோ சேர்ப்பேரிருக்கும் உபத்திரவம் தருவோ?

பாருக்கையில் கமலபூதர்பால் தாய்ப்பு அநிகம்செனக் பதிகளையெனவிட்டு எழுந்திருக்க உதவும் மிகவுத்தமிக காரணவது மரக்கவத்தால் மெய்க்கொரு குழந்தை ஆறுவாரம் இருக்கின்றதான் நாய்க் குதந்தாய்ப்புமே

கனகாவிட்டி கனகாவுக்கும் 'சூடு'செய்யும் துர்மொ? உலகெங்குள்ள மனிதர்களெல்லாம் படுத்தியெழுந்த காரணம்? சாறுபிழிந்த கைகளைப்பொன் பதிகிறது தூக்கி கூதவர்க்கு ஆயிரக்குகக் கொடுக்கவேண்டாம் கனகி!

WHEREVER YOU ARE, WE ARE THERE!

In the busy city, in the sleepy village, on road
at sea — wherever you are, we are there!

NEW INDIA

INDIA'S LARGEST GENERAL INSURANCE COMPANY

Offers you unexcelled service in

FIRE * MARINE * ACCIDENT

and various other types of General Insurance

OUR POLICY IS PROTECTION

THE NEW INDIA ASSURANCE COMPANY LIMITED

NEW INDIA ASSURANCE BUILDING

MAHATMA GANDHI ROAD

FORT, BOMBAY-1

எட்டுமணி மகாதேவ் ஆசன
சிவசுஹஸ்ரநாம கோடி
அர்ச்சனை மகாபக்ரும்

1968 டிசம்பர் 1-ந்தேதி முதல்

1969 ஜனவரி 3-ந்தேதி வரை

இங்ங் ஆசனத்தில் எழுந்தருள்
யிருக்கும் அமோர லக்ஷ்மிக்கு, மக்
களின் நன்மை கருதி சிவசுஹஸ்ர
நாம கோடி அர்ச்சனை மகா பக்ரும்
செய்யத் தீர்மானமாகி யிருக்கிறது.
பக்த கோடிவரின் மனமார்த்த
ஒத்துதற்பைக் காரகமேறும்.

President

(K. RANGANATHAN, Sivas,
Ettumanoor)

for

KODIARCHANA COMMITTEE

Atad

பண்டி
நிகர்பாலாசாஸுவன்

மால பிராஸ

குழந்தைகளுக்கு
ருச்யான டானிக்

1898 ஆண்டிலிருந்து
பிரசித்தி பெற்றது...

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

பிளாஸ்டிக் கிளினிக்

100, தி. ப. - செ. - மென். - 17.

கம்பகில் வந்த காய்ச்சல்

பித்தத்தது: சூப்பாஸில்.
வளர்த்தது: அமெரிக்காவின்.
குடிசிறும்பு: கிரெய்ட்ரூர்ல்.
இப்போது: சென்னை விஜயம்.

இசுரேலின் தகவல் "பஞ்சு" ஜாரம் பரவி வருகிறது. மூன்று வாரமாகப் பண்டிகை எவ்வாறு மூடப்பட்டுள்ளன. "லா" கண்டிஷன்" வசதி இவ்வாறு தீவிரப்படுத்திய காரணம், நடுப்பக்கம் காட்டுகின்ற தகவல் செய்யப் பட்டுள்ளது.

1918ம் ஆண்டு பரவின இந்த ஜாரத்திற்குப் பஸ்பியர் சென்னை தகவல் மான்டர்ன். ஆனால் இம்முறை நல்ல வேகமாக உயர் ஆபத்து எதுவும் ஏற்படவில்லை.

இந்தக் காய்ச்சலுக்குக் காரணம் ஒருவித "ஸ்பைரஸ்" அல்லாதது. இவை மலையாளப் பரும. இவை மலையாள மட்டுமின்றி, விசுக்கு, பறையகன், தாவரங்கள். இவை காயும் பாதிக்கின்றன. ஒரு குண்டுவெடித் தல் அளவுள்ள இடத்தில் 10 ஃபுட்ஸ் வரையில் கிருமிகளை வைக்கலாமாம். இவை பாக்கடிகளாக கிருமிகளை விட்டுவிடுகின்றன. பாக்கடிகளாக கிருமிகளை விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் வளரக் கிருமிகளை வளர்த்து விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் வளரக் கிருமிகளை வளர்த்து விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் வளரக் கிருமிகளை வளர்த்து விட்டுவிடுகின்றன.

1888ம் ஆண்டு வளரக் கிருமிகளை வளர்த்து விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் வளரக் கிருமிகளை வளர்த்து விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் வளரக் கிருமிகளை வளர்த்து விட்டுவிடுகின்றன.

இந்த ஜாரம் வந்தால் சில நாட்கள் அது இருந்துவிட்டுப் போக வேண்டியதுதான். அதுபாதித்தால் வேண்டியது தவிர வேறு வழியில்லை. உடம்பு நலமுடைய சிலி, தலைகள், நொண்டைக் கரகரப்பு இவையெல்லாம் அந்தக் காய்ச்சலின் அறிகுறிகள். விவாதியின் கடுமையான குறைக்க மருத்து உண்டாகித் தவிர. விவாதியைக் குறைக்க மருத்து இன்னும் உருவாகவில்லை என்றே கூறப்படுகிறது.

இவ்வுருவங்கள் ஜாரம் ஏற்படுத்துவது கிருமிகளைத் தவிர்ப்பதில் பிரித்து எடுப்பதில் குண்டுவெடித் தல் உண்டாகி "பாக்கட்" ஜாரம் தீவிரம் வெற்றி பெற்றுள்ளது. இவ்விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள "பஞ்சு" கிருமிகளை விடுத்து "பஞ்சு" தடுப்பு வசதி தவிர்த்தல் மூலம் வருகிறது. இப்போது வந்ததன் பஞ்சு

ஜாரம் கிருமிகளையும் நொண்டிகளையும் தடுத்துவரும் பரிசீலித்து வருகிறார்கள்.

இந்த ஜாரம் மூன்று முதலில் ஜப்பானியர்கள் ஆரம்பித்ததாம். "புலிய நாடு" களில் அது பரவினாலும் சிங்கப்பூரைத்தான் தன் தாயகமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

மூலம் உயர் பரவல் வந்ததில்பொது இவ்வுருவங்கள் அமெரிக்காவில் நோய்நிறைவு, மெக்ஸிகோ, கண்டாவுக்குப் பரவின பின்பு ஆப்பிரிக்காவிலும் பரவியது. உமார் 3 போடி மக்கள் இதற்குப் பரவியாறார்கள், ஜெர்மானியர்களின் கிழக்கு கிருமிகளைப் பரப்பி விட்டிருக்கலாம் என்று அப்போது நம்பப் பட்டது. ஆனால் ஜெர்மானியிலும் இந்த ஜாரம் பரவிவிருந்ததால் இக்கச் சந்தை உயர் அளவுக்குப் போயிற்று.

இந்த ஜாரம் பரவாமல் இருப்பதற்கு அமெரிக்கர்கள் முகாபிடுகளை உபயோகித்தனர். பாஸ்பர் பாந்ததாலும் முகாபிடுகள், இரண்டு உயர் பரவல் வந்ததால் இவ்விதமாகப் பரவியது இவ்விதமாகப் பரவியது இவ்விதமாகப் பரவியது.

1919ம் இப்போது சென்னைப் பரவின போது போட்டிக்குப் பரவினது என்று பாக்கடிகள் பெரிசெய்ததால் "சோடா" பி பஞ்சு ஏற்பட்டு விட்டது.

இதன் பிறகு 1928ஆம் 1937ஆம் இந்த ஜாரம் சென்னைப் பரவிருந்தது. இந்தக் காலம் சென்னைப் பரவிருந்தது. இந்தக் காலம் சென்னைப் பரவிருந்தது. இந்தக் காலம் சென்னைப் பரவிருந்தது.

பஞ்சு ஜாரத்துக்கு உடனில் எதிர்ப்புச் சக்தி உருவாவதில்லை என்று சில நாட்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக அம்மை குத்திக் கொண்டால் அடுத்த சில வருஷங்களுக்கு அந்தப் பஞ்சு அமலாக மாட்டாது என்று எங்கிலேயும் அல்லவா? அப்படி பஞ்சு ஜாரத்துக்குச் சொல்ல முடியாது. வந்தவருக்கே வரும், மற்றவருக்கும் பரவும் போலிருந்த ஜோல் இது!

சூரத்தாலானை, கடுக்காய் இவையெல்லாம் வளர்த்துக் காப்பிட்டால் இவ்வுருவங்கள் வளராமல், கட்டுப்பாட்டில். ஜாரம் ஜாரம் பரவினாலும் எங்கிலேயும் எங்கிலேயும் பாட்டி, அக்காவைத் தவிர்த்து சொல்ல இப்போது வளர் வேண்டிப் போகிறார்கள்? -அஜன்

பொன்னிலனத்தும் பூங்குயில்

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

அத்யாயம் 43

அரும்பு மலர்ந்தது

குயிலி திணைத்தான். எ டெனபே, ரொம்ப ஓடாதே. அவன் அறிலில் மயங்குறியா அல்லது அவன் அழைப்பு பார்த்து ஆசைப்படுகிறாயா? வதுவாய் இருந்தால் என்ன? இரண்டும்தான். உன்னை நாட்டியக்காரி ஆக்க வேண்டும் என்று அவனுக்கு என்ன அக்கறை? உன் பாட்டைக் கேட்டால் அவன் முகத்திலே அன்பு பழுக்குது. உன் ஆட்டத்தைப் பார்த்தால் அவன் கண்களில் ஆனந்தம் நடனமாடுகிறது... அவன் யார்? நீ யார்? உனக்கும் அவனுக்கும் என்ன உறவு? விட்ட நாயை தொட்ட குறையாக இருக்குமோ?

இவ்வீ. விட்ட குறையு மல்ல; தொட்ட குறையுமல்ல. பிறக்கக் கூடாத இடத்தில் பிறந்தவன் நீ. இவ்வாவிட்டால் இப்படி கிளைக்குகி. தானேடுவாயா? அன்றைக்கு ராஜாவிடம் ரோஜாப் பூவிட ஆசைக் கடலில் வீழ்ந்தாய். எட்டி எட்டிச் சென்றவனை எட்டிப் பிடிக்க நினைத்தாய். இன்று சிங்கனின் மிரிமீரில் மகிழ்க்கிறாய்.

நான் மயங்கினேனா? கிளைந்துக் கொடுக்கிறாய் தான் அமர்ந்து பாடுகிறது. அதனால் குயிலுக்கும் குருவிக்கும் கலிபாணம் நடந்து விடுமா?

இந்த என்னமெல்லாம் என்ருதெற்கு? சிங்கன் எங்கே எங்கே அவனைக் காணும்? இவ்வளவு நெரமா மத்தனத்துக்குச் சாதம் போடுகிறான் என்று குயிலி தன் கண்களை நாலா புறத்திலும் தேட விட்டாள். அந்த இரவு நேரத்தில் எதிர்க்கரையில் உள்ள பழக்கட்டின் மேல் மத்தளத்தைத் தலைக்கு உயரமாக வைத்துக் கொண்டு அவன் நிம்மதியாகத் தூயிற் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான்.

சும்பகோணத்தில் ஒரு குறுவெ சுந்து. சந்தின் இரு புறங்களிலும் செலை நெய்பவர்கள், சாயம் கொய்த்த நூலைச் செலிக்காகப் பரப்பி மண்ண வண்டைத் தோரணங்களால் அலங்காரம் செய்து போவ இரு புறங்களிலும் பாவு நூல் காயப் போட்டிருந்தார்கள். தடுவிலி ஓர் வீட்டு வாசலில் குயிலி பாடிக்கொண்டிருந்தான். சிங்கன் மத்தளம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தான். இன்று பாட்டோடு பொதுக்குச் சர்க்கரை போட்டது பொல் ஆட்டமும் கலந்து நின்றது. பாட்டும் ஆட்டமும் கலந்தால் கூட்டம் கூடாதா? கின்னத்தம்பி சிவ்வறை வருலில் சுடுபட்டிருந்தால், அப்பொழுது தெருவில் கிழக்கு முகையில் இரண்டு வைக்கோல் வண்டிகள் தெருவை அடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தன. குயிலியின் கூட்டத்தைப் பார்த்து வியகு விவகு என்று வண்டிக்காரன். இதைக் கேட்டு குயிலியும் சிங்கனும் மேற்குப் பக்கத்தில் போக ஆரம்பித்தனர். என்னை ஆச்சரியம்! மேற்கிலிருந்தும் இரண்டு வைக்கோல் வண்டிகள் வந்தன. மேற்கு வண்டிக்காரன் கிழக்கிலிருந்து வந்துவோகைத் திட்டினான்.

நான்தான் ஐயா முதலில் நுழைந்து போன் என்று கிழப்பறம் வழியாக வந்தவன் எதிர் வண்டிக்காரனைத் திட்டினான். இந்தச் சண்டையில் கவர சியத்தில் குயிலியும் அவன் கூட்டத்தினரும் சுடுபட்டிருந்தார்கள். ஆனால் சிங்கன் மட்டும் சந்தேகக் கண்ணுடன் வண்டியைக் கவனித்தான். குயிர் குயிரோன்று வைக்கோல் கட்டுகள் ஆகா எத்தில் கிதனை. இரண்டு வண்டிகளிலிருந்தும் மூப்பது ஆட்டகள் மேற்கு நின்றார்கள். குயிலியை நோக்கி

வினாசுறு வந்தார்கள். சிங்களவர்கள்
பயிர் பயிர் என்று நன் மனத்தோடு
மூன்று துதில்களைத் தாங்களே வைத்தது.
மத்தளத்தின் கழுந்தி இரு மகன்கள்
தாம் இறங்கப் பிடித்துக் கொண்டே
முன்வந்தார்கள். தங்கள் பந்தங்களில்
மகன்கள் போதுமான மத்தளம்
கொண்டனர். ஆகவே அவர்கள்

வெவ் வகையில் பிடித்துக் கொண்டு
பம்பாய் போய் அவன் கரகா
வென்று கழன்று வெகத்தில் பல
எதிரிகள் மத்தளத்தில் அடி
தாங்காமல் கொதிப்போடு தென்று
விழுந்தார்கள். சிங்களத்தார்போல்
மற்ற மகன்களும் தாங்கள்
பெரிய படைவை எடுத்த தாங்
கூட படைகளைப் போய் கட்டத்
தில் புகுந்து எதிரிகளைச் சாடினர்.

"அவ்வாறு காட்டு ராசாவின் வளர்
புகாரைப் பார்த்து" என்று எதிரிகளில் ஒரு
வரைப் பார்த்துக் கொண்டதும்பி கத்தி
முன், காட்டு ராசா என்ற வார்த்தை
வைக் கேட்டவன் வெவ் வகை பார்த்து
பாடிய பிடுக்கம் தான் படி மகன்கள்
தது. கதவுகள் மூர் பார்த்து நாயி
வளர்வது. ஒப்பது பெரிசுக்கு முன்

குயிலியும் அவன் படைகளும் என்ன செய்ய முடியும்? எதிரிகளில் ஒருவன் குயிலியை அடக்காகத் தோயில் தூக்கினான். குயிலி 'ஹோ' வென்று கூழித்தான். அவன் குயிலியைப் தோயில் தூக்கியவரது ஓட முயற்சனையில் அவன் கழுத்தைச் சிங்கவின் கரங்கள் தெரிந்திருக்கிறதென்பது. சிங்கன் அவனைப் பத்திரமானான். அட்டு மந்தையில் பருத்த புலியைப் போல அத்தனை மோகனையும் அவன் ஒருவனாகவே எதிர்த்து சிங்கவின் அவனுக்குப் பின்புறமிருந்து எதிரிகளில் ஒருவன் ஒரு அகத்தபுரையில் சிங்கவின் தலை மீது தாக்கி அடித்தான். சிங்கன் திடுக்கிதானான். உணர்வுமூலம் கீழே விழப் போகையில் குயிலி அவனைத் தாங்கிக் கொண்டான். அப்போதுதான் எங்கிருந்தோ பட்டாம்பட்ட குழிவர்கள் வேகமாக வரும் முறையிலானவைகள் கேட்டன. இது புதுமுக இருந்த அவர்கோல் வண்டிகளின் மீது பல துள்ளை வீரர்கள் தாவி வந்து கீழே குதித்தார்கள். அந்த வீரர்கள் கூட்டத்தில் ஒருவரின் பிச்சைக்காரன் வேஷத்தின் தாள் கண் சர்க்கரைமும் இருந்தான். அவன் தெருந்தும் அக்கரை எதிரிகளும் அந்த வீரர்களைச் சேர்த்துச் செய்யப்பட்டார்கள். கொடும்பட்ட டைகர்காரன் அவனை அடிக்காமல் வெங்காயம் குத்தித் தான் அடித்து தொண்டையாகி விட்டான். திட்டு விட்டான். உன்சை நகரில் இருந்து வேரோடும் என்று முன்று முன்றுகதான் எதிரிகளின் கிணிகள்.

விழுந்து கிடந்த சிங்கன் தாக்கி ஓடிவந்தான் சர்க்கரை. "தூய்மை" என்று அயறிக் கொண்டே குயிலியின் மடியில் கிடந்த சிங்கனைத் தன் இறங்குகளாலும் வாரி எடுக்கப் போனான் அவன். சிங்கவின் விழி திறந்தது. ஒரே பார்வை. அந்த ஒரு பார்வையின் சர்க்கரை தன்னைச் சமையித்தான்.

"ஓ, பொண்ணே, இந்த ஆளுக்கு அடிப்பட்டிருந்தா பாரு" என்று முன் பின் தெரியாதவரைப் பார்ப்பதற்கு இத்தருள் எங்கிருந்தோ ஒரு சோம்பு தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து சிங்கவின் மூக்குத் திவ் தெவித்தான் சிங்கத்தின்.

"என்னையா ராசாங்கம் நடந்து நீங்க நீங்கள் என்னோரும் கரலம் காக்கும் வீரர்களா? ஒரு பொண்ணு பாடிப் பிச்சை எடுக்கக் கூட இந்த ஊரிலே பாதுகாப்பு இல்லையே" என்றான், சிங்கன்.

"சிங்கா! அவங்களை ஒன்றாகச் சொல்லாதே சமயத்திலே அங்கை வந்தாடாது நானும் தீயம் தீர்த்தேன் கூண்டோடே வலவாசைப் போட்டுக்கொண்டே

துயா, உங்களைக் கும்பிடுறோங்க" என்றான் குயிலி.

சர்க்கரைவின் கண்கள் கலங்கின. "பெண்ணே கவலைப்படாதே. அந்த ஆளுக்கு அடி ஒண்ணும் பணமாப் பட்டை. எதிரிகள் சுட்டியிலே உயிர்ப்போட்டு சுத்துது உன் பெண்வாள் ஒத்தடம் குடு. உன்னைக்காயம் பட்டிருந்தா ஆயிப் போரும்" என்றான் சர்க்கரை.

"ஒத்தடம் வேண்டாம். அது கரும். உன் கவலையை உடம்பைக் கொஞ்சம் தடவிக்கொடு" என்று சர்க்கரைத் திட் கூறியான் சிங்கன்.

"ஆமாம். ஆமாம். ஒத்தடம் கரும். வசக்குடு அதைப்பா எதலா இருக்கும்" என்று குறும்புடன் சொல்லிவிட்டுச் சிங்கனைப் பார்த்துக் கண்ணைச் சிமிட்டி நான் சர்க்கரை. சிங்கவின் தலையிலும் மூக்குத்திலும் அவனது தோள் பட்டை கூறும் அவனிடமிருந்து தன் கைபால் தாவிக்கொடுத்தான் குயிலி.

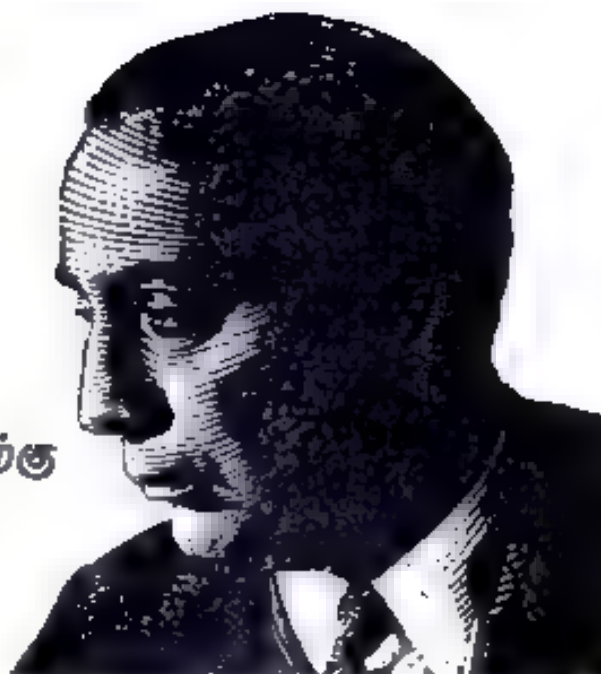
"அம்மா .... அம்மா .... இன்னும் ரெண்டு அடி அடிக்காம விட்டாங்கயின். குயிலி. உங்களுக்கு எதாவது காயம் பட்டுதா?" என்றான் சிங்கன்.

"அதுதான் என் மேனே விழ வேண்டிய அடிவை நீ வாங்கிக்கிட்டயே. நான் யாரோ, நீ யாரோ. என்னுடைய உணக்கு புண் கண்டம் வரனும்?" என்று குயிலி கூறியபோது அவன் கண்களிலிருந்து தவிர தான் அவர்களைக் கொண்டுவந்து.

"அப்போதே குயிலி, அப்போதே உன் ஒரு பிச்சைக்காரன் என் உயிரையும் கொடுப்பேன். உன் ஒரு பாட்டுக்கு இன்னும் பதினாறு அடிகள் வேண்டுமாய்றும் படுகை" என்று கோவிலி விட்டுத் தன் எங்காட்டி வீரகால் குளையின் அவையில் வடிந்த கண்ணீரைத் துடைத்துத் தன்மையில் கண்டனாள் சிங்கன். தளரவில்லை விழுந்த அத்தக் கண்ணீர்த் துளிகளில் அபித கணத்தின் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் ஓர் காதல் அரும்பு மலர்ந்து மணம் உமிழ்ந்தது.

காட்டு ராஜாவின் கூட்டம் சிதம் பரத்துக்கு அருகில் உள்ள கொள் வீட்டு காட்டில் குடிபுகுத்தது. நல்லமரங் களுக்கிடையே செட்ட மனிதர்கள் மாற்றி மீதர்கள் என்பதற்காக மரங்கள் திறல் தர மறுக்கவில்லை. காட்டு ராஜா ஒரு நாளை மேட்டின் மேல் அமர்ந்திருந்தான். அவனுடைய படை வீரர்கள் அவனைக் கறித்தித் தாக்கிப் பாய் போட்டு விட்டார்கள். எதிலும் தன்னைப் பரத்தித் தருவன் எட்டப்பட

பல்வேறு
துறைகளின்
முன்னேற்றத்திற்கு
ஹோமி பாபா
∴பெலோஷிபஸ்

[illegible]

சமீபத்தில் திருவாரூர் மாவட்டம் கரையேற்றம் நடந்த பகுதி உட்கட்டப் பணம் அளவுகணித ரீதியாக நிறைவுபெற்றது. பெரும் கேட்கத்தகுந்த, திறமை வாய்ந்த திட்டங்கள் உட்கட்ட முடியும். மேலும் பெருமளவு உட்கட்டப் பிழைகள் தகுந்த பிழைகள் செய்து கொண்டு வருவது மிகவும் உயர்ந்த பணம். மேலும் பெருமளவு உட்கட்டப் பிழைகள் தகுந்த பிழைகள் செய்து கொண்டு வருவது மிகவும் உயர்ந்த பணம். மேலும் பெருமளவு உட்கட்டப் பிழைகள் தகுந்த பிழைகள் செய்து கொண்டு வருவது மிகவும் உயர்ந்த பணம்.

[illegible][illegible]

LTLA எம்ப்ஸ்

தீபாவளி பண்டிகையை முன்னிட்டு

ஜவுளிகள் புதிய ரகங்களில் ஸ்டாக் செய்துள்ளோம்
தேவைக்கு உடன் முத்துங்கள்

காஞ்சீபுரம் எலிக் ஹவுஸ்

பட்டு ஜவுளி வியாபாரம்

5/28-29, W.E.A., கரோம் பாக், புது டெல்லி-5 போன்: 588981

ஒப்பியர்வற்ற
தம்ப-கிரிப்
மற்றும் பிரபலமான
ஆங்கிரி-கிரிப் தன்னிகரற்றது
கொண்ட

தே பிரஷ் இது ஒன்றே

பிதவுத் திறப்பகக் கழுளாம்
கொண்ட கரம் உதவுகிறது

கொண்டகட்டை, கரம் மற்றும்
ஆம்பர் தயாரிப்பு கரங்களில்
ஒன்றாகக் கொண்டும் அரங்கம்
வகையில் கிடைக்கிறது
பெரி மற்றும் ஆங்கிரிப்
கரங்களிலும்
கிடைக்கிறது

பெயர் பெயர்
பெயர் பெயர் பெயர்
பெயர் பெயர் பெயர்
பெயர் பெயர் பெயர்
பெயர் பெயர் பெயர்
பெயர் பெயர் பெயர்
பெயர் பெயர் பெயர்
பெயர் பெயர் பெயர்

திறமைக்கும் நேர்த்திக்கும் சின்னம்

எங்கள் பரங்கில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள
எவருமே தகுதியுள்ளவர் என கருதுவது

எரிண்டிகேட் பாங்க் லிமிடெட்

பதிவுக் காரியாலயம்: கிண்டிபாக், மைசூர் ஸ்டேட்

கிளைகள்: ரிதி வசதிகள் :
240-க்கும்மேல் உள்ளன. ரூ. 100 கோடிக்குமேல்

புதுத்தான். அவன் உடம்பில் பஸ் இடம்
சரி! அடித்தலும்புடன் தெரிந்தான்.
அவனுக்கு அருகில் முன்னாள் பான்
பொம் ஒரு புலி மிஸ்சுக்காரன் தன்
கையில் ஒரு பாசு தீசுமூன் ஓர் புலியை
மிகுன்ற வைத்துக் கொண்டு காட்டு
ராஜாவின் உத்தரவுக்காத் காத்துக்
கொண்டிருந்தான்.

"அட!" என்று ஓர் உத்தரவு காட்டு
ராஜாவின் வாயிலிருந்து பிறந்தது.
"பவீர் பவீர்" என்று எத்தத்தோடு
ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒரு துண்டு
சைதனம் கொத்திக் கொண்டு வந்தது
அந்தப் புலியை மிகுந்து. சுட்டப்
பட்டிருந்தவன், "ஐயோ! அம்மா!"
என்று அலறினான்.

"அம்மா! அருமைபான் பெண்ணைத்
தப்பி ஓட விட்டுவிட்டார்களே. நான்
கொண்டிருந்தான் என்ன?" என்று
கொபட்டில் உறுதியில் காட்டு ராஜா.
"குதிரைகளுக்கு வளம் அடித்த
வன் குருத்திப் படுப்படி வளத்தை
அடித்து அத்தனை குதிரைகளையும்
நொண்டி ஆக்கிவிட்டான். அடுத்த
நான் அவன் பட்டுநூல் தெருவில்
பாடுகிறான் என்று கேள்விப்பட்டவுடன்
குதிரைகளை அழைத்தோம். குதிரைகள்
கால்களைத் தளையில் ஊன்ற முடியா
மல் தத்தளித்தன. என்னை? காவல்
வைத்துவிட்டு நம் வீரர்கள் வைக்
கோல் வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டு
போனார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும்
தஞ்சை வீரர்களால் பிடிக்கப் பட்
டார்கள் என்று எனக்குத் தெரிந்தது.
இதைச் சமூகத்தில் சொல்ல வேண்
டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் ஏறக்
குதிரையும் இவ்வளவு எங்கும் தங்கி
இரையும் எடுக்காமல் ஓட்டமாக ஓடி
வந்தேன். நங்கு நிட்டச் சொல்ல வந்த
அந்த என்னைக் கொல்லுமா?" என்று
அலறினான்.

"அவனை விட்டுவிட்டு நீ ஏன் வந்தாய்?
வாய்க்கு இன்றும் இரண்டு" என்று
மிகுன்ற ஒவ்வொரு மிஸ்சுக்காரன்.

"நீயுத்தான்!" என்று சுட்டுண்ட
வன். அவனால் நிமிர் முடியவில்லை.
ஆனால் அவன் உள்ளம் நிமிர் விட்டது.

"ஆம், ஐயோ! நான்தான் அவனைத்
தப்பி விட்டு விட்டேன். அதனால் நான்
உயிருடன் இருக்கக் கூடாது. இதற்கு
முன்னாலே கொண்டு வந்து கடுமையான
மையில் ஒப்புவித்தோமே! அப்பொழுது
தப்பி விட்டவன் உயிரோடு இருக்க
மாமா?" என்று காட்டு ராஜாவைப்
பார்த்து ஆத்திரத்தோடு கேட்டான்
அவன்.

பிறகு சுட்டத்தினரைப் பார்த்து.
"அண்ணன்மார்களே! எனக்கு நேர்ந்

திருப்பது உத்தரவுகளும் நேர அநிதான்
கூடாது. இவர் பாடுகொண்டான்.
உங்களுக்குப் எனக்கும் ஆதரவு ஓர்
கண்ணியைத் தருவதாக ஆசை காட்டி
னான். ஆசைக்கு அடிமைப்பாடு நாம்
அடியாவத்துக்கு உதவினோம். அதன்
பின் ஒரு ஊர்வலம். மறு உலகத்தையே
எனக்குக் கொடுத்திருன். தீமைக்கு
உத்தரவாக இருப்பவர்களுக்குப் பரிசு
தீமைதான் விடைக்கும். மூலம் வேத்
தரே! காட்டு ராஜாவே! நீ எத்தனை
அடி அடித்தாலும் அது என்னை இனி
தன்மும் செய்வாது. நான் வேறு;
உன் உப்பைத் தின்ற இந்த உடல்
வேறு அடிக்கலாம்."

"ஊம்!" என்று அவன்.

மூலம் வேத்தனின் கை ஒங்கியது.
ஆனால் அவன் அடித்த அடி மனித
னின் போல் படவில்லை. அந்த வீரன்
விடுதலை பெற்று விட்டான். இந்தக்
காட்டில் அவன் சுட்டத்தினரைப்
கவலியெது. அத்தனை போகனின் கண்
களிலும் நெருப்புப் பொறி பறித்தது.
மனிதன் என்றைக்கேனும் ஒரு நாள்
திருந்தவாம். அதுதான் அவன் அறி
வுடைவலனுக்குப் பிறந்த பால்கியம் என
உணர்ந்தார்கள். ஆனால் அத்தோடு!
அறிவை மயக்கும் ஒவ்வொரு மனிதன்
கண்டு பிடித்துவிட்டானே!

ராணி! அபுரூபாபாயி! யிதும் அனுப்
பப்பட்ட நாது மறுக் குடங்கள் அப்
பொழுது அங்கு வந்து சேரவே,
அந்த மனிதர்கள் மறுபடியும் மதிவை
முற்றார்கள். இதைப் பார்த்துக்காட்டு
மரங்கள் சிவந்தன. கைகொட்டிக் கூத்
தாடின. அந்தக் குடிசைக்கு மூலம்
வின் கூத்தும் சூழ்மாளமும் அநித
மாயின. அப்பொழுது அபுரூபாபாயி
அவர்கள் எதிரில் கொட்டியும் கை
மாய் பிதாண்டமாணம்.

"தர்மத்துக்காக உழைக்கும் வீரர்
களே, எல்லாசபையாகிய மூலம் வேத்
தனின் தன்பதிகளே! உங்களுக்கு
நல் வாழ்த்துக்கள். நான் தஞ்சை
அரசனின் பட்டமகிஷியாக இருந்த
போதிலும் அரிசனைக்கு ஆசைப்பட்ட
தில்லை. துறவு புண்டு கவி சிவங்கு
கனையும் காய்ந்த சூனையும் உண்டு.
காலம் சுழித்து வருகிறேன் என்பதை
நீங்கள் அறிவீர்கள். இவை யாலும்
பூர்வாசிரமத்தில் இந்தக் கடைவயிற்
தில் கோன்றிய உங்கள் அரசர் மரணம்
வேந்தர் தன்மில் முடிந்து வேண்டும்
என்பதற்காக அங்கு. தர்மத்தைக்
காக்க வேண்டும். தர்மத்துக்கு மனி
தர்கள் பாடுபட வேண்டும் என்பதற்
குத்தான். தஞ்சையின் பட்டம் அவ
ருக்கே உரியது. மூத்தவர் மகள் இருக்

கைவீக் கிற்றப்பன் பட்டம் கட்டிக் கொள்ளுவது நமது தர்மத்துக்கு எதிரினிடம். மன்னவர் மார்க்கு எதிரினிடம். அவர் தலையில் மத்தம். குட்டி. அன்றே நீங்கள் ஒன்பவொருவரும் என் றார்க்குடி. பட்டிக்கொள்வது. ஆம். கோணம். ஆகிய கபாக்களின் மூல் வொரு கிராமத்துக்கும் அதிபதிகள். ஐயிரிகள். இன்று காண்கத்தில் அங்குக் குத் துணைபாக இருக்கும் நீங்கள் நான் பாய்க்கில்லம் கருவகைத் தான். காண வேண்டும் முயலி வேந்தருக்கு கரிய பட்டம் அங்குக்குக் கொட்டிவந்தார்களாம். இரவு பகலாக இன்றையகை தாயத் தவம் செய்து வருகிறோம். சிறந்த நமக்குத் து. அசரி. கொட்டி. முயலி வேந்தரின் தலையில் மத்தம். காண வேண்டுமானால் தேவரும் பட்டினைத்திறு. செவ்வைப் பட்டினைத்திறு. சுவை கொண்டுக்காரி க்கிப் பாய். அவர்களைச் சினைகம் பங்கு ணிக்கொள். அவர்கள் பாய் போய் நிறம் உடையவர்கள். பாய் போய் குண்டாடையவர்கள். பொன் முடி தரித்தவர்கள். பூக்கள். காண பண்டத்த வர்கள். எந்த ரகவியத்தையும் எளி தில் அறித்து கொள்ளுமார்கள். பாய் சிலன் இப்பே வந்தபோதே தேவர்க ளாகிய அவர்களும் பூமியில் வெள்ளைக் காரர்களாக அவதரித்து விட்டார்கள். என்று ஆகாசவாணி உத்தரவிட்டது. தாம் அவர்களிடம் போ நம்மில் தக்க வர்கள் யார் என்று வினவினோம். 'தருணசெவியறையில் இருக்கும் கௌமாஜி தான் அதற்குத் தக்கவர். அவரைக் கொண்டு வா' என்று உத்தரவிட்டு விட்டு விண்ணொலி மறைந்தது.

"கௌமாஜியைக் கொண்டு வருகிறீர்களா?" என்று அந்த பீமரிகிலி

விரிது தோத்துக்குமுன் முய்க்கி போக தலைக் கொள்ளுமிடுவது போன் பார்த்த அதே கூட்டத்தினர் இப்பொழுது பெட்டியப் பாய்ப்பாக நடந்து. "கூட்டி. கொண்டு வருகிறீர்கள். இது உறுதி" என்றனர். விழித்தனர். வெயிலிலுந் படுத்திய பாடு அது அங்கு பந்து வேலி நுழைந்த விட்டுவிட்ட பாயத்தியம் படித்தவர்களாக அவர்கள்?

பை திரைக்கதை எழுப்பிச் சொல்லும் மும் என்பதற்கான் உயரம் அறிந்த விஷயம். ஆனால் அந்தப் பற்றெ னபத்தியத்தை உண்டாக்கியது எவ்வளவு ஆச்சரியம் அல்லவா? கௌமாஜியின் சிறை வாசலியை ஒரு நாள் காலை இரண்டு எழுபதின்மப் பற முடிக்க குந்தாமத்தைப் பூசிக் கொண்டு விட் டான். மரபட்டியல் சொல்ல அதனை மிதிப்பானு அகிலது விதிப்பானு தான்

புத் தாண்டி நடத்தான் காவலையும் விட முடியவில்லை. காவலும் மிதிக்க மனமில்லை. பாரா மாற்றும் பொழுது பரிசையப் பற்றிக் கூட்டக் கவலைப்பாடா மம் பற்றி பாராக்காரர்களிடமொ ளார் இதைப் பற்றவைத்தான். "நடு பரத்தியியில் காட்டேரி கத்தியது. காலை யில் பார்த்தாய் எதுமிச்சம் பறத்தை அறுத்துப் போட்டிருக்கிறது. இது யார் கழுத்தை அறுக்கப் போகிறதோ?" என்று கதை கட்டினான் மரபட்டிய லிப்பாய். பாராக்காரன் கொள்ளுக் கண்ட? யாவாழிக்கு இது போதாதா?

"பேரி பீமரிக், கஜாரு பாய், அரண் மகிக்குள்ளே யாப்பா உலக்கு எவல் எவக்கிறுங்க" என்று தன் மகிவையிடம் கூறினார் பாவாஜி.

"இது எவல் இயல். காவல்காரன் கூடுவோம்" என்று அவர் கண்ணத்தில் அடித்தான் கஜாரு பாய். ஆயினும் இயன் கவலுக்குத்தான் பாய்ப்பா மாட்டானே துறிக் காட்டேரிக்குப் பாய்ப்புருவான். திருக்காட்டுப்பள்ளியில் காவிரித் திருநாள் நடத்தது முதல், அவன் பல கெட்ட கணவுகளைக் கண்டு வந்தான் கணவுகள் எல்லாம் கானி மாதாவின் கடிதங்கள். தும்மல்கள் யாவும் துர்க்கையின் எச்சரிக்கைகள் என்று நம்பக் கூடியவன் அவன். கண வன் தலையில் இருக்கின்ற கிரீடத்தைப் பிரதாப செல்வர் பறிப்பது போலவும், பாவா சாஸிபையாம் அளருண்ட நவ பத்தியிமாரிகையையும் தெய்வத்தோடு சேர்த்துக் காவிரியில் அழுக்குவது போலவும் கணவு கண்டான். இந்த எதுமிச்சம் பற திகழ்ச்சி அந்த அவ னுக்கு நினைவு படுத்தியது. "கூமாஜி" என்று இரைந்து கத்தினார் கஜாரு பாய்.

"ஹாய...ஜி!" என்று தலையை ஆட் டிக்கொண்டு கூமாஜி அங்கு வந்து நின்றார்.

அந்தப்பூரத்தில் அந்தேரி மாஸ் என் றார் இருட்டாறக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சிவஞ்சாலையில்தான் கௌமாஜி சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தார்.

கூமாஜியையும் அழைத்துக் கொண்டு அன்றிரவு கஜாரு பாய் காவல்காரர்களுக் குக் கைநிறையப் பணம் கொடுத்த பிட்டுத் தானே கௌமாஜியைப் பார்த்து வந்தான். அவனைக் கண்ட வன். "ஜேய்... கல்யாணி" என்று அவனை மண்டியிட்டு வணங்கினார் கௌமாஜி. அவன் திடைத்தான். நடுங் கிலுள். "தாங்கள் இவ்வாறு செய்கக் கூடாது; தாங்கள் முக்காவழமும் உணர்ந் தவர்கள்" என்று பற பரப்போடு மெய்தித் தான் கௌமாஜி சரேவ என்று

சிங்கர்

குங்கும்

உலகம் கோரி வளர்வதற்கும்,
கேட்க வந்தவர்க்கும் துணைபாட
பல நிறங்களில் கிடைக்கும்
சிங்கர் குங்கும். உலகம்
எழிலுக்கு எழிலுடைய மலர்களைத்
போலியைத் தருகிறது.
அது எழிலைப் பரவலாக குயில்
களில் அடங்கு உலகத்தில்
கிடைக்கிறது.

Bottle design Registered
Patent No: 128338
SINGAR PRODUCTS

பேரமலர் ரிஜிஸ்டர், மதுரை-2.

12-11-1975

பயிர்கள் சேழித்து வளர...
பண்ணைகளில் தானியங்கள் கொழிக்க...
விவசாயப் பேருங்குடி தழைத்து ஓங்க...
இதோ பாக்ட் யானை மார்க் உரங்கள்!

பாக்டம்பாஸ்

அம்மோனியம் பாஸ்பேட் 16:20

எயிடு அக்சைடு கூட்டு உரம் தழைச்சத்து (Nitrogen)
மணிக் கதறு (Phosphoric Acid) யன்ற இந்
ஹக்ஸிமாய்ஸ் நூலக உளவுகன் 16:20 என்ற விவரித்தல்
புருங்கே மகாண்ட ஒரு கூட்டு உரம் (Complex
Fertiliser) திருவிதாங்கடர் மின்னில்
நிலநதல் திட்டவுடன் முடிவதும் கரைபுடும்
தர்ம உடை உதல் (Completely Water Soluble)
புரிகள் அளவுகன் கலம-காத்து செழித்து
வளர்ந்து அதிக மக்குதே நடுவிற்பன.

பாக்ட் கம்போனிசாஸின் பிரசித்தி பெற்ற இதர உரங்கள்

• அம்மோனியம் சல்பேட் • துபர்பாஸ்பேட்

• யூரியா • கலப்பு உரங்கள்

பாக்ட் யானை மார்க் உரங்கள் பெர்மிஸ்டர்ஸ் அண்ட் தெமிகவ்ஸ்
திருவிதாங்கடர் மின்னிடம்

நிலப்பெட்டி கூடுதல் : ஏழுநீர், உத்தியோக மின்னிடம் P.O. கோவ் சாந்தர்
மகாண்டி அலுவலகம் : 2வது மாடி, 19 காலண்டர் ஸ்டிரீட், 21-ஆம்
நிலப்பெட்டி, கோவ்-2.

மண்டல விகிதாரியாய்வுகன்

8-12, காவலி ரோடு, தகவல்கள், திருச்சி-2

பெய்ரிலோம் கம்பவுண்டு, 275, அழகுதி ரோடு, கோவ்-2-தது 11-16.

168-8, உதகண்டி மட ரோடு, நஞ்சாங்கு.

1. ஆகாஸியம் கால்டு ரோடு, சாப்பா கால்டுக்கன் P.O.

மேலூர் (யு. ஆற்காடு)

12-A, ராக்ட் சண்டி, பெருங்காப்பெ திருவாய்நகர்-2.

விழுந்தார். அவர் முகத்தையே ஆய்வு
செய்துடன் நோக்குகிறார்.

நான் உங்களை நான்மகாரம் செய்
வேனா? அதுபறு வயதும். நீழ்வன் ஒரு
பெண்ணுக்கு வணங்குவானா? நான்
என்ன சொல்வேன் கழலா பாரம்? நீ
உள்ளே நுழையுமபோது உன் முகத்தில்
மங்கலா தேவியைப் பார்த்தீதன். உன்
நீதியின் மணி மகுடப் பிரகாரித்தது.
நீ தேவியாகவே காட்டி யாவித்தாய்”
என்று உரக்கக் கூறினார் அவர்.

“கொழுவாகப் போகங்கள், மாமர் அந்த
யாவது கேட்டு வளம்மாப் போகிறது”
என்று சொல்லி விட்டுத் தன்னை ஒரு
முறை கர்வத்துடன் பார்த்துக் கொண்ட
தான் கதலையார். அண்ணிடம் முதல்
பிள்ளை பிறந்ததைச் சொல்லி விட்டாள்.
கொழுவாழி, கடைபிடிப்பில் அவன் பிசுவைப்
கொடுத்திக் கேட்டுக் கொண்டதற்குப் போய்
“இந்த அரசன்மகன்களுள் வளஞ்செய்யு
முதல் அதிகமாகி விட்டன. இது
தெய்வத்திற்கே பொறுக்க விடலாம்.
அந்நாட்டினையே அடிமேளந்
தாண்டிப் பரமசிவனே அவதாரம்
செய்திருக்கிறார். நேருடைய அவர் கைவிட்டு
உருவிய கத்தியுடன் என் னன் முன்
பேசுவனமாதான். நான் பாவாழி பரம
பக்தர், அவர் மகை கதலையார்
பதிவிடா சிரோமணி. பாவாழிக்கு
தடியில் திரிடும் ஏறிகுழம் உணவாயின்
அவர் பதிவிடாள் இந்த ராஜ்யத்தை

ஆசாப் போலிஸ். ஆதலால் பாவா லீக்கும் பப்.ம் கட்டுப் வரை நீங்கள் கொழுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சிலபெருமாவிலும் மக்லுடி 3 என். எலுமிச்சம் பழத்தில் என் இரத்தத் தைத் தோய்த்து அவர் கத்திக்குக் காவு கொடுத்தேன். " என் க்காக ஒரு திறாரம் நடத்து. அந்தப் பதிலிர சைக்காவை நாம் கொஞ்சம் நான் பொறுக்கிறேன் " என்று உத்தரவு செய்துவிட்டு அவர் மாற்றத்தார். உன் தீவையில் மாவிராய் ஏத வேண்டு மாயும் ஸ்தல மீது குழந்தை மாகாதெல திறாரம் ஸ்பாக்கம். வரையில் இந்தத் திறாரம் சாலியின் கதவுகள் மாரையம் துதிக்கக் கூடாது. மதாராசிரசாதததை ஸ்திரும் கொள்ள பகவான் எத்த ஸ்திரிதிரும் வந்தார். ஹாக்கிரதா " வந்தார் கொண்டுவந்தி.

தேவாமித் திரையங்கள் இரகசிய
மாடர் சிவசுந்தாக்களுள் புருத்தன,
நாடு கட்டு சமீத்தும் அண்டா நினையம்
பலகின் தெவயும் நூறு வராகன் பன்
முடிப்பார் ஆமாஜி மூலம் அனுப்பி
வந்தார்கள் கஜனுபாய், பனாக்வை
விவராலும் தொடர் மறுத்து விட்டார்
தேவாமித்.

தமிழ் மருமகன் ஜிணம் அந்தப் பள்ளியைப் பூவராணியிடம் திருப்பிக் கொடுத்த பிறகே நான் விரைவில் ஹோமத்தை ஆசிரியித்தார். (தோடும்)

சித்திரத் தொழில் கலா

007 பாலு

கஸ்கி
 அக்டோபர் 20
 சிறப்பிதழில்
 ஆரம்பம்

சிலுவடுக்கான
 சித்திரத் தொழிலாளர்
 பெரியாரும் படித்து
 மகிழ்நார்

உங்கள் எதிர்க்காலத்திற்காகச் சேரியுங்கள்
 இந்தத் திட்டம் இந்திய அரசாங்கத்தோரால் துவங்கப்பட்டுள்ளது.
 வட்டை பங்கு ஆகப் இந்தியாவின் விகிதங்களும், அதன்
 தரீசு பங்குகளிலும் சந்தாத் தொகை ஏற்றக் கொள்ளப்படும்.

28

ஏமாற்றம்!

தமிழ்ச் சூருகேசன்

சிவதாஸு துடிக்க அன்று மூன்று மில்லாத கொண்டாட்டமான விருத்தம்!

செந்திநிலை சிவசிக வாய் நிறையப் போட்டுக் குதப்பிக் கொண்டு அங்க வலிநிரத்தை எடுத்துக் கழுத்

தைச் சுற்றி வைத்துக் கொண்டே... வேசாஸ் மந்தகாஸப் புண்ணைமட்டம் வீட்டு வாசற் படிமையத் தாண்டி உள்பே வந்தார்.

"ஏன்டி... செல்லம்... கேட்டபா சேதி? நிரக்க நிரக்க எனக்கு ஒரே சிரிப்பா வர தடி..." விஷயத்தைச் சொல்லாமலே இடைவில சிரிக்கிறார். தாய்ப்புலம் வெளியில் வழியாமல் இருக்க அங்க வலிநிரத்தை எடுத்துத் தயாராக வாய்குவிசேயே வைத்துக் கொள்ளுகிறார்!

"எனக்கு ஒண்ணுமே புரியவில்லை... நன்னு விபரமாத் தான் சொல்லித் தொலைவுங்களேன்; ராதா மாதிரி வரும்போதே சிரித்துக்கொண்டு ஏதோ பிடிவையுடன் வரணைப் பார்த்து எவர்க்கு ஒரு விருத்திலே பகாமாக்கட்ட இருக்கு..."

"ஏன்டி! உனக்குக் கூடப் பயம் வருமா?... தாண்டாலே உன்னைக் கண்டு பயத்துடன் இருக்கேன்..."

"போதாம், நிறுத்துக்கோ!... கிண்டல்-வெறே வேண்டிக் கிடக்கா உங்களுக்கு..." மறத்தாண்டையை எடுத்துக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டான் செல்லப்பரன்!

"அடி அசே! இன்னிக்கு எனக்கு நூறு ரூபா கெடச்சது... அந்த விஷயத்தைச் சொல்லித்தான் நான் வந்தேன்..." ஓர் அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தார் சிவதாஸு அகியர்!

செல்லப்பரனுக்கு ஆச்சரியம் தாங்கமுடிய வில்லை. "ஏன் சொல்வோன்?... நூறு ரூபாயா? உங்களுக்கு? நீங்கள் கூட நிறுவனாடு தான் பேசினாங்களுக்கேனா?... நேக்கு ஒண்ணுமே புரியவில்லையே கசவரா..."

"ஏன்டி செல்லம்... நீ கணவும் காண வில்லை; எனக்குச் சுயநினைவும் கெட்டுப் போகவில்லை."

"அப்பாவே... அந்த நூறு ரூபாயை என்ன செய்யப் போறேன்... எனக்குப் 'பாஸும் பதமும்' புடவை மட்டும் ஒண்ணு எடுத்துக் கொடுத்துடுங்கோ. மீதிக்கு நீங்கள் ஏதாவது வேஷ்டி எடுத்துக்கூடுகோ."

அவர் இடி இடியெனச் சிரித்தார்

"அடி போடி ஸபத்தியக்காரி... நூறு ரூபாய் இப்போது எவ்விலே இல்லை, ஆறு..."

"என்ன ஆறு, ஆவன்னு... சீக்கிரம் கொடுங்கோ, நாளைக்கே போய்ப் புடவைவை எடுத்துண்டு வந்துடேறும்..."

மீண்டும் அவர் சிரித்தார். செல்லப்பரனுக்கு ரொஷம் தாங்கவில்லை:

"ஏன் நீங்கள்?... நான் பாட்டுக்குப் பேசினேன் இருக்கேன்... நீங்க பாட்டுக்கு சிரிக்கண்டே இருக்கேன்... பரிசாசமா செய்பதென்...?"

"செல்லம்... இப்படி அவசரப்பட்டால் எப்படி?"

"தன்னுப் புரியப்படாதான் சொல்லித் தொண்டுகளேன்..."

"நம்ம பக்கத்து வீட்டு 'மறுதிப் பேர்வழி' முறுசாரியை உனக்குத் தெரியுமோ...?"

"ஆமாம்... நீங்க கூட அவரிடம் போன மாதம் ஒரு விசேஷத்துக்கு நூறு ரூபாய் கூடப் வாங்கினேன்... அந்த முறுசாரியை யைப் சொய்தேன்...?"

"ஆமாம்! அந்த மறதிக்காரப் பேர்வழி முறுசாரியைத்தான் சொல்வதென்... போன் மாகம் அவரிடம் கூடப் வாங்கினது உனக்குக்கூட ரூபாகம் இருக்கே..."

"எனக்கு நன்னு ரூபாகம் இருக்கு; ஆறு எனக்கு இருந்து என்ன செய்வது? உங்களுக்குல்லவா ரூபாகம் இருக்கிறது..."

"எனக்கும் இருக்கு... உனக்கும் ரூபாகம் இருக்கு... ஆறு அந்த முறுசாரியைக்குதான் ரூபாகவிலை! நேற்று அவாத்துக்குப் போறச்சே... நான் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை அவர் கெட்கவேயில்லை"

அப்பதும்...?"

"அப்பதும்... இன்னும் ஆச்சரியம் ஏன் வர்பது நான் அவர்களிடமிட பணம் வாங்கியே இவ்வளவு முழுசாயினே சொல்லிப்பார்!"

"தெர்த்ததைத்தான் சொல்வதோ?"

"நான் ஏன்டி போய் சொக்திறன்? அவர் போதான் உங்களுக்கு தெரியுமா... 'மறதி' கார முழுசாயினே ஊரே தெரிஞ்ச விஷயம் தானே?..."

"எப்படியோ முழுசாயினே ஏமாற்றி விட்டோம்!"

சிவதானு ஐயர் நேற்று அடைந்த சத்தோஷத்தை விட இன்று இரண்டு மடங்கு இல்லை, மூன்று மடங்கு, அதையும் இல்லை... பத்தாயிரம் மடங்கு சத்தோஷமடைந்தார்! கிண்டி குதிரை ரேலில் அங்குக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் பரிசு விழுந்திருந்தது!

அவர் ஷாச்சிமா போட்டு வீராமம் மிக ஸாக்ஷிரதையாக ஒரு 'நயம்' டாக்கஸிஸ் ஏறி அமர்ந்துகொண்டார். "டீரையர், நேரா மேற்கு மாம்பலத்துக்கு விட்டாய்...!" டாக்கஸி மேல மாம்பலத்தை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தது!

"ஆமாம்!... எனக்குத்தான் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தே... முழுசாயிக்கு அந்த நூறு ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுத்த விட்டாய் என்ன?... சேச்சே...! என்ன... முழுசாயிக்கா? நூறு ரூபாயை எத்தனாகத் திருப்பித் தருவது? அங்கிலம் நான் என்ன காங்கிண்டு நர மாட்டேய்னா சொன்னேன்?... ஒரு சல்லித் தாக கூடத் தர மாட்டேன்... டீரா... டீரா... ஏமாற்றி விட்டேன்... ம... ஏமாற்றி விட்டேன்..." டாக்கஸி ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

டாக்கஸி டீரையரின் சேத்த கண்கள், சிவதானு ஐயரின் கரங்களை மூங்கிக் கொண்டிருந்த ரூபாய் நோட்டுக்களையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இத்தக் காலங்களுடன் திருவள்ளிக்கோணிக் கடற் லாரையை நோக்கித் தன்னாடிப்பட்ட நடந்து கொண்டிருந்தார் சிவதானு ஐயர். ஷிரக்தியுடன் சமுத்திரத்தையே சற்று நேரம் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

எதிரே பாரதி சிலா யாரையோ பார்த்துக் கைகளை நீட்டியவாறு இருந்தது!

"ம... ஆண்டவனே... எப்படியோ எனக்குக் கிடைத்த பத்தாயிரம் ரூபாய்களையும் பிடுங்கிவிட்டே. அந்த டாக்கஸிக்காரன் திறமான டீரையர் இவ்வளவு தெரியாமல் போச்சே!... நேர. கிடுகிடு! இப்படிக்கொண்டிருப்பதை கைய்கொட்டாமல் செய்து விட்டாயே! இது நிலையமா? இது தர்மமா? முழுசா? பத்தாயிரம் ரூபாய்! எனக்கு ஆண்டவனே பார்த்துக் கொடுத்தான்! அப்பதும் அவனே பிடுங்கிக் கொண்டான். எனக்குக் கொடுத்த தண்டிசையா இது? நல்லம்! நான் வாழ்வதை விடச் சாவது எவ்வளவோ தெவ்வீ. இந்த பிச்சியேனா என் பணம் மிதக்கத்தான் போகிறது. இதோ—"

சிவதானு ஐயர் சமுத்திரத்தில் எங்கோக்கே ஓடுகின்றார்! பித்தெழுந்த அசை அவரை அணைத்துத் தழுவ வேருண்டு வருகிறது. ஒரு கணம்! ஒரே ஒரு கணம்! அவர் கண்க் களங்களுக்கு அந்தப் பேரலை 'மறதி'கார முழுசாயி'யாகக் காட்சி பவிக்கிறது!

அவியோகை அவர் காதைச் செவிடாக்குகிறது. மறுகணம் 'படார்' என்று பேரலைகள் அவரைப் பவமாகத் தாக்குகின்றன.

என்ன ஆச்சரியம்! மீண்டும் அவர் கரை போரத்தே ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை உணர் கிறார்.

"நான் இன்னும் சாகவில்லையா?" அவ லையே கேட்டுக் கொள்கிறார்!

"காங்கிகை என்ற கடலையே இன்னும் நான்டி முடிக்காத நீ இந்த அசை கடலை அப்பளவு கவர்த்திக் கடக்க முடியுமா?" பாரதி கிண்டலாகப் பேசுகிறதோ?

"ம... நான் ஏன் சாக வேண்டும்? நான் அப்படி என்ன தவறு செய்து விட்டேன்? நான் நேராகத்தான் கையில் கொண்டுபோனதே ஒத்த ரூபாய்தானே?... எப்படியோ... வந்தது எப்படியோ போகிறது... காபனும் இல்லை, தஷ்டமும் இல்லை... விட்டுக்குப் போக வேண்டியதுதான்!"

விட்டை நோக்கி அவர் கால்கள் பிடுங்கை போட்டது!

விட்டை நெருங்குவதற்கு முன்பே, அவர் மீனாவி ஆரத்தித் தட்டுடன் செவியே ஓடி வந்தான்!

"காங்கிகோ... காங்கிகோ! எனக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லி அனுப்பப்பட்டதோ? நான் உங்களுக்கு வேண்டாதவனாவி விட்டேன்? ஒரு ரூபாயா.. இரண்டு ரூபாயா? பத்தாயிரம் ரூபாய்! அப்பாடி, பத்தாயிரம்! சிக்கிரம் எடுக்கோ! என் கண்ணையே ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு உங்க சிட்டியே கொடுத்துவிடுங்கள்..."

சிவதானு அய்யர் ஏதும் புரிவாமல் விழித்தார். "என்ன உணர்வுதான்?"

"தானே உணர்விறன்? நீங்கதான், நமக்கு நேரிலே பத்தாயிரம் வத்திருக்கு என்று நம்ம வேறு இப்பத்தான் சொன்னான். பகவாய் நமக்கு நல்ல காதத்தைக்கொடுத்திருக்கார்."

"அடி போடி! எவ்வாறு நெருப்பியை என் சொல் வந்ததையே!... பணம் வத்ததென் னையோ கண்ணதான்... அது, அதை முப்படிச் சொக்தென்? வறியில் எவ்வாறு திருடி அடிச்சப் பிடுங்கிவிட்டு போயிட்டாய், நம்ம செட்ட காலம்..."

"ஐயோ! நெருப்பிட்டுட்டானா?" — அப்படியே செவ்வாய்க்கால் மூச்சுக்காவி விழுந்தான். பஸ் வருஷங்களாக இவ்வளவிலிருந்த அத்தக் கொடியா விவாதி — 'ரத்த அருத்தி' தோய் இப்படியே செவ்வாய்க்கால் மிளகும் பற்றிக் கொண்டது!

"கை தஷ்டம் ஒன்றுமில்லையே" என்று அப்ப சத்தோஷப்பட்டிக் கொண்டிருந்த சிவ தானு அய்யருக்கு, டாக்கஸி ரூபாய் துத்தாறு வரையின் செவ்வாய்க்கால் கைத்துக் கொண்டிருந்தார்!

அழகுத் தேவையையோ
எளியாய்க்கத்தக்க

நாய்ப்பு பூர்

பாய்ப்பூட் மீண்டும், அகமகாபாத்

Abstract

LAPOINTE

[illegible]

THE BENEFITS OF CONTINUOUS AVAILABILITY... MATCHED ONLY BY INCREASED PRODUCTION FACILITIES

The increased production at India Pistons is the result of being conversant with the problems of dealers and distributors throughout the country who had never been able to meet wholly and continuously, the requirements of consumers.

With over a million vehicles on the road of various makes and models and with the annual increase of standardised models, India Pistons' rated production will cater to a high percentage of the country's overall requirements and export programmes.

INDIA PISTONS LTD.
SENGGAM MADRAS-11

